

Europeiska unionens officiella tidning

L 225

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

19 augusti 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Rådets beslut (EU) 2016/1392 av den 12 juli 2016 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av ändringsprotokollet till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG 1
- Ändringsprotokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG 3

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1393 av den 4 maj 2016 om ändring av delegerad förordning (EU) nr 640/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor 41
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1394 av den 16 augusti 2016 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor 50

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1395 av den 18 augusti 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14	52
★ Kommissionens förordning (EU) 2016/1396 av den 18 augusti 2016 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾	76
Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1397 av den 18 augusti 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	100

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/1392

av den 12 juli 2016

**om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av
ändringsprotokollet till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om
åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115 jämförd med artikel 218.5 och 218.8 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 14 maj 2013 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Furstendömet Monaco om att ändra avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet*), för att anpassa avtalet till den senaste utvecklingen på global nivå där det nåtts enighet om att främja automatiskt utbyte av upplysningar som internationell norm.
- (2) Den text till ändringsprotokoll till avtalet (nedan kallat *ändringsprotokollet*) som förhandlingarna ledde till överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som utfärdats av rådet, i det att den medger att avtalet anpassas till den senaste utvecklingen på internationell nivå i fråga om automatiskt utbyte av upplysningar, nämligen den globala standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton på området för beskattning som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Unionen, medlemsstaterna och Furstendömet Monaco har deltagit aktivt i arbetet i OECD:s globala forum för att stödja utarbetandet och genomförandet av denna standard. Texten till avtalet, i dess lydelse enligt ändringsprotokollet, är den rättsliga grunden för att genomföra den globala standarden i förbindelserna mellan unionen och Furstendömet Monaco.
- (3) Ändringsprotokollet bör undertecknas.
- (4) Mot bakgrund av de ståndpunkter som uttryckts av Furstendömet Monaco inom ramen för OECD:s globala forum bör ändringsprotokollet tillämpas provisoriskt från och med den 1 januari 2017, i avvaktan på att de förfaranden som är nödvändiga för dess ingående avslutas.

⁽¹⁾ EUT L 19, 21.1.2005, s. 55.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet på unionens vägnar av ändringsprotokollet till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG bemyndigas härmed, med förbehåll för att ändringsprotokollet ingås.

Texten till ändringsprotokollet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna ändringsprotokollet på unionens vägnar.

Artikel 3

Ändringsprotokollet ska tillämpas provisoriskt från och med den 1 januari 2017 i avvaktan på att de förfaranden som är nödvändiga för dess ingående avslutas, med förbehåll för att det tillämpas ömsesidigt.

Rådets ordförande ska på unionens vägnar till Furstendömet Monaco anmäla sin avsikt att tillämpa ändringsprotokollet provisoriskt, med förbehåll för att det tillämpas ömsesidigt, från och med den 1 januari 2017.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 12 juli 2016.

På rådets vägnar
P. KAŽIMÍR
Ordförande

ÄNDRINGSPROTOKOLL**till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG**

EUROPEISKA UNIONEN

och

FURSTENDÖMET MONACO,

nedan kallade *Avtalsslutande part* eller, beroende på sammanhanget, gemensamt *Avtalsslutande parter*,

SOM BEAKTAR att de Avtalsslutande parterna har för avsikt att genomföra den standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), i en anda av samarbete som beaktar båda Avtalsslutande parter legitima intressen,

SOM BEAKTAR att de Avtalsslutande parterna sedan länge har nära förbindelser i fråga om samarbete i skattefrågor, i synnerhet när det gäller att tillämpa bestämmelser som är likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar ⁽¹⁾, och önskar förbättra efterlevnaden av skatteregler på internationell nivå genom att fördjupa dessa förbindelser,

SOM BEAKTAR att de Avtalsslutande parterna önskar nå ett avtal för att förbättra efterlevnaden av skatteregler på internationell nivå genom att etablera ett ömsesidigt, automatiskt utbyte av upplysningar, med förbehåll för de krav på konfidentiell behandling och annat skydd som anges i detta ändringsprotokoll, bland annat bestämmelser som begränsar användningen av de upplysningar som utbyts,

SOM BEAKTAR att de Avtalsslutande parterna är överens om att det avtal som följer av detta ändringsprotokoll måste vara förenligt med den standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (nedan kallad *den globala standarden*) som utarbetats av OECD,

SOM BEAKTAR att artikel 12 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG (nedan kallat *Avtalet*) som, i sin nuvarande form ⁽²⁾, dvs. före den ändring som införs genom detta ändringsprotokoll, begränsar överlämningen av upplysningar på begäran till sådana handlingar som utgör skattebedrägeri, och att artikel 12 således måste anpassas till OECD:s standard avseende transparens och informationsutbyte i skattefrågor, för att nå de syften enligt standarden som närmare anges i artikel 5.1 i Avtalet, i dess lydelse enligt detta ändringsprotokoll, och med iakttagande av de krav på konfidentiell behandling och skydd av personuppgifter som anges i artikel 6 i Avtalet och framgår av detta ändringsprotokoll och bilaga III till Avtalet,

SOM BEAKTAR att det i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ för medlemsstaternas del fastställs särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd i Europeiska unionen som är tillämpliga även på det utbyte av upplysningar som genomförs av medlemsstaterna och omfattas av Avtalet, i dess lydelse enligt detta ändringsprotokoll,

SOM BEAKTAR att skyddet av personuppgifter i Furstendömet Monaco regleras av lag nr 1.165 av den 23 december 1993 om skydd av personuppgifter, i dess ändrade lydelse enligt lag nr 1.240 av den 2 juli 2001 och lag nr 1.353 av den 4 december 2008, som trädde i kraft den 1 april 2009, inklusive de tillämpningsföreskrifter som anges i beslut (*Ordonnance souveraine*) nr 2.230 av den 19 juni 2009 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 157, 26.6.2003, s. 38.

⁽²⁾ EUT L 19, 21.1.2005, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ Journal de Monaco – Bulletin officiel de la Principauté – nr 7918 av den 26 juni 2009.

SOM BEAKTAR att Europeiska kommissionen hittills, dvs. fram till den dag då detta Ändringsprotokoll undertecknas, inte har antagit något beslut med tillämpning av artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG om att Furstendömet Monaco erbjuder ett adekvat skydd av personuppgifter,

SOM BEAKTAR att de Avtalsslutande parterna åtar sig att genomföra och efterleva särskilda krav på uppgiftsskydd enligt Avtalet, i dess lydelse enligt detta ändringsprotokoll, inbegripet dess bilaga III, så att det säkerställs att ingen av de Avtalsslutande parterna kan utnyttja någon anledning för att vägra att utbyta upplysningar med den andra Avtalsslutande parten,

SOM BEAKTAR att rapporteringsskyldiga finansiella institut, Sändande staters behöriga myndigheter och Mottagande staters behöriga myndigheter, i egenskap av registeransvariga, inte bör lagra upplysningar som behandlas vid tillämpning av Avtalet, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsprotokoll, längre än vad som krävs för att uppnå Avtalets mål. Med tanke på skillnaderna mellan de olika medlemsstaternas och Furstendömet Monacos lagstiftning bör den maximala lagringstiden för båda Avtalsslutande parter fastställas med hänsyn till de tidsfrister som föreskrivs i varje registeransvarigs nationella skattelagstiftning,

SOM BEAKTAR att de kategorier av Rapporteringsskyldiga finansiella institut och Rapporteringspliktiga konton som omfattas av Avtalet, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsprotokoll, har utformats så att det ska bli svårare för skattebetalare att undvika rapportering genom att flytta över tillgångar till sådana Finansiella institut eller investera i sådana finansiella produkter som inte omfattas av Avtalet, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsprotokoll. Vissa Finansiella institut och konton med låg risk för skatteundandragande bör emellertid undantas från tillämpningsområdet. Däremot bör man generellt inte tillämpa beloppsgränser, eftersom sådana lätt kan undvikas genom att tillgodohavanden delas upp mellan olika Finansiella institut. De finansiella upplysningar som ska rapporteras och utbytas bör inte bara avse alla relevanta inkomster (räntor, utdelningar och liknande typer av inkomster) utan även kontosaldo och intäkter från försäljning av Finansiella tillgångar, för att kunna hantera situationer där en skattebetalare försöker dölja kapital som i sig självt motsvarar inkomster eller tillgångar för vilka skatt har undandragits. Behandling av upplysningar enligt Avtalet, i dess lydelse enligt detta ändringsprotokoll, är därför nödvändig och står i proportion till ändamålet att göra det möjligt för medlemsstaternas och Furstendömet Monacos skatteförvaltningar att korrekt och entydigt identifiera de berörda skattebetalarna, tillämpa och garantera efterlevnaden av sin skattelagstiftning i gränsöverskridande situationer, bedöma sannolikheten för skatteundandragande och undvika onödiga ytterligare utredningar,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG (nedan kallat *Avtalet*) ska ändras på följande sätt:

1) Titeln ska ersättas med följande:

”Avtal mellan Europeiska unionen och Furstendömet Monaco om utbyte av upplysningar om finansiella konton i syfte att förbättra efterlevnaden av skatteregler på internationell nivå, i enlighet med den standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)”.

2) Artiklarna 1–21 ska ersättas med följande text:

”Artikel 1

Definitioner

1. I detta Avtal gäller följande definitioner och begrepp:

a) *Europeiska unionen*: den union som upprättats genom fördraget om Europeiska unionen och som omfattar de territorier där fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpligt i enlighet med villkoren i det fördraget.

- b) *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.
- c) *Monaco*: Furstendömet Monaco, dess inre vatten och territorialhav, inbegripet jordmån, alv, luftrummet ovanför, den exklusiva ekonomiska zonen och kontinentalsockeln, där Furstendömet Monaco i enlighet med internationell rätt och nationell lag utövar sin suveränitet och jurisdiktion.
- d) *Behöriga myndigheter i Monaco och Behöriga myndigheter i medlemsstaterna*: de myndigheter som anges i bilaga IV a respektive b–ac i samma bilaga. Bilaga IV ska utgöra en integrerad del av detta Avtal. Förteckningen över Behöriga myndigheter i bilaga IV får ändras genom en enkel anmälan från Monaco till den andra Avtalsslutande parten i fråga om den myndighet som anges i a i nämnda bilaga, och genom en enkel anmälan från Europeiska unionen i fråga om de övriga myndigheter som anges i b–ac i den bilagan. Europeiska kommissionen ska underrätta medlemsstaterna respektive Monaco om varje anmälan som mottagits för detta ändamål.
- e) *Finansiellt institut i en medlemsstat*: i) ett Finansiellt institut med hemvist i en medlemsstat, exklusive filialer till detta institut som är belägna utanför medlemsstaten, samt ii) varje filial till ett Finansiellt institut med hemvist utanför medlemsstaten om filialen är etablerad i medlemsstaten.
- f) *Finansiellt institut i Monaco*: i) ett Finansiellt institut med hemvist i Monaco, exklusive filialer till detta institut som är belägna utanför Monaco, samt ii) varje filial till ett Finansiellt institut med hemvist utanför Monaco om filialen är etablerad i Monaco.
- g) *Rapporteringskyldigt finansiellt institut*: ett Finansiellt institut i en medlemsstat eller i Monaco, beroende på den territoriella kontext som gäller för respektive jurisdiktion, vilket inte är ett Icke-rapporteringskyldigt finansiellt institut.
- h) *Rapporteringspliktigt konto*: ett Konto som är rapporteringspliktigt i en medlemsstat eller ett Konto som är rapporteringspliktigt i Monaco, beroende på sammanhanget, förutsatt att kontot i enlighet med bilagorna I och II har identifierats som ett sådant enligt de förfaranden för kundkännedom som gäller i den berörda medlemsstaten respektive i Monaco.
- i) *Konto som är rapporteringspliktigt i en medlemsstat*: ett Finansiellt konto i ett Rapporteringskyldigt finansiellt institut i Monaco som innehas av en eller flera Rapporteringskyldiga personer i en medlemsstat eller innehas av en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringskyldiga personer i en medlemsstat.
- j) *Konto som är rapporteringspliktigt i Monaco*: ett Finansiellt konto i ett Rapporteringskyldigt finansiellt institut i en medlemsstat som innehas av en eller flera Rapporteringskyldiga personer i Monaco eller innehas av en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringskyldiga personer i Monaco.
- k) *Person i en medlemsstat*: en fysisk person eller en Enhet som av ett Rapporteringskyldigt finansiellt institut i Monaco identifierats såsom havande hemvist i en medlemsstat, på grundval av förfarandena för kundkännedom enligt bilagorna I och II, eller ett dödsbo efter en avliden som hade hemvist i en medlemsstat.
- l) *Person i Monaco*: en fysisk person eller en Enhet som av ett Rapporteringskyldigt finansiellt institut i en medlemsstat identifierats såsom havande hemvist i Monaco, på grundval av förfarandena för kundkännedom enligt bilagorna I och II, eller ett dödsbo efter en avliden som hade hemvist i Monaco.

2. Alla begrepp med stor begynnelsebokstav som inte på annat sätt definieras i detta Avtal har den innebörd som de vid den aktuella tidpunkten har, i) för medlemsstaternas del, enligt rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning⁽¹⁾ eller, i tillämpliga fall, enligt den nationella rätten i den medlemsstat som tillämpar detta Avtal, och ii) för Monacos del, enligt landets nationella rätt, förutsatt att den innebörd som där anges är förenlig med den som avses i bilagorna I och II.

Alla begrepp som inte på annat sätt definieras i Avtalet har, om inte omständigheterna kräver något annat eller Behöriga myndigheter i en medlemsstat och Behöriga myndigheter i Monaco enats om en annan innebörd enligt artikel 7 (på ett sätt som är förenligt med nationell rätt), den innebörd som de vid den aktuella tidpunkten har enligt lagstiftningen i den berörda jurisdiktion som tillämpar detta Avtal, i) för medlemsstaternas del, enligt rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning eller, i tillämpliga fall, enligt den nationella rätten i den berörda medlemsstaten, och ii) för Monacos del, enligt landets nationella rätt, varvid varje innebörd som anges i den tillämpliga skattelagstiftningen i den berörda jurisdiktionen (en medlemsstat eller Monaco) ska ha företräde framför den innebörd som anges i andra lagar i samma jurisdiktion.

⁽¹⁾ EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.

*Artikel 2***Automatiskt utbyte av upplysningar om Rapporteringspliktiga konton**

1. I enlighet med bestämmelserna i denna artikel och om inte annat följer av tillämpliga regler om rapportering och förfaranden för kundkännedom i enlighet med bilagorna I och II, vilka ska utgöra en integrerad del av detta Avtal, ska den Behöriga myndigheten i Monaco årligen automatiskt utbyta de upplysningar som inhämtats enligt ovan nämnda regler, och som anges i punkt 2, med varje Behörig myndighet i medlemsstaterna, och var och en av de Behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska årligen på samma sätt automatiskt utbyta motsvarande upplysningar med den Behöriga myndigheten i Monaco.

2. Följande upplysningar ska utbytas av en medlemsstat, i fråga om ett Konto som är rapporteringspliktigt i Monaco, och utbytas av Monaco, i fråga om ett Konto som är rapporteringspliktigt i en medlemsstat:

- a) Namn, adress, Skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje Rapporteringsskyldig person som är Kontohavare av detta konto och, när det gäller Enheter som är Kontohavare av detta konto och som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom enligt bilagorna I och II fastställs ha en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer, Enhetens namn, adress och Skatteregistreringsnummer samt varje Rapporteringsskyldig persons namn, adress, Skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort. På dagen för undertecknandet av ändringsprotokollet, det vill säga den 12 juli 2016 tillämpas inga Skatteregistreringsnummer för personer i Monaco.
- b) Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).
- c) Det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.
- d) Kontots saldo eller värde (inklusive Kontantvärdet om det rör sig om ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod eller, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden, vid avslutandet av kontot.
- e) När det gäller Depåkonton:
 - i) Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
 - ii) Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av Finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, där det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för Kontohavaren.
- f) När det gäller Inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- g) När det gäller konton som inte avses i punkt 2 e eller f, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats Kontohavaren med avseende på kontot och som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till Kontohavaren under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

*Artikel 3***Tidpunkt och villkor för det automatiska utbytet av upplysningar**

1. Vid utbyte av upplysningar enligt artikel 2 får beloppet och typen av betalning som görs med avseende på ett Rapporteringspliktigt konto fastställas i enlighet med skattelagstiftningen i den jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) som delar med sig av upplysningarna.

2. Vid utbyte av upplysningar enligt artikel 2 ska det anges i vilken valuta varje berört belopp uttrycks.

3. Vid tillämpningen av artikel 2.2 ska de upplysningar som utbyts och som rör 2017 och alla påföljande år utbytas inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna gäller.
4. De Behöriga myndigheterna ska utbyta de upplysningar som avses i artikel 2 på automatisk basis, enligt en gemensam rapporteringsstandard i XML (*Extensible Markup Language*).
5. De Behöriga myndigheterna ska enas om en eller flera metoder för dataöverföring, inklusive krypteringsstandarder.

Artikel 4

Samarbete i fråga om efterlevnad och verkställighet

En Behörig myndighet som har anledning att tro att ett fel kan ha lett till rapportering av oriktiga inkorrekt eller ofullständiga upplysningar enligt artikel 2, eller att ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte följer gällande rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom enligt bilagorna I och II, ska underrätta sin motpart om detta, dvs. den Behöriga myndigheten i en medlemsstat ska underrätta den Behöriga myndigheten i Monaco och vice versa. Den underrättade Behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder enligt sin nationella rätt för att åtgärda de fel eller avvikelser från reglerna som beskrivs i underrättelsen.

Artikel 5

Utbyte av upplysningar på begäran

1. Trots bestämmelserna i artikel 2 och eventuella andra avtal om utbyte av upplysningar på begäran mellan Monaco och andra medlemsstater, ska de Behöriga myndigheterna i Monaco och de Behöriga myndigheterna i var och en av medlemsstaterna på begäran utbyta upplysningar som framstår som relevanta för att tillämpa detta Avtal eller för förvaltning eller tillämpning av den nationella lagstiftningen om skatter av alla slag och oavsett benämning som tas ut antingen med Monaco eller en medlemsstat som mottagare, eller deras subnationella politiska förvaltningsområden eller kommuner, såvida inte uttaget av skatten på grundval av denna nationella lagstiftning i den begärande staten strider mot en bestämmelse som gör det möjligt att hindra dubbelbeskattning i ett gällande avtal mellan Monaco och den berörda medlemsstaten.
2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel och i artikel 6 får aldrig tolkas så att Monaco eller en medlemsstat har en skyldighet att
 - a) vidta administrativa åtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i Monaco eller i den berörda medlemsstaten,
 - b) lämna upplysningar som inte hade kunnat inhämtas enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i Monaco eller i den berörda medlemsstaten,
 - c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemligheter, industri-, handels- eller yrkeshemligheter eller innehållet i en handelsprocess, eller information vars spridande skulle strida mot allmän ordning.
3. Om upplysningar begärs av en medlemsstat eller av Monaco i egenskap av begärande jurisdiktion enligt denna artikel, ska Monaco eller den medlemsstat som utgör tillfrågad jurisdiktion använda tillgängliga metoder för att inhämta de begärda upplysningarna, även om de inte för egen del behöver upplysningarna för skatteändamål. Skyldigheten enligt föregående mening gäller med förbehåll för begränsningarna i punkt 2, men dessa begränsningar får aldrig tolkas så att de skulle tillåta den tillfrågade jurisdiktionen att vägra lämna upplysningar enbart därför att den inte har något nationellt intresse av att inhämta dem.
4. Bestämmelserna i punkt 2 får aldrig tolkas så att de ger Monaco eller en medlemsstat rätt att vägra att lämna upplysningar enbart på grund av att dessa upplysningar innehas av en bank, en annan typ av finansiellt institut, ett ombud eller en person som agerar i egenskap av förvaltare, eller därför att upplysningarna rör ägarintressen i en person.
5. De Behöriga myndigheterna ska enas om en eller flera metoder för dataöverföring, inklusive krypteringsstandarder, samt i tillämpliga fall de standardformulär som ska användas.

Artikel 6

Konfidentiell behandling och skydd av personuppgifter

1. Utöver de bestämmelser om konfidentiell behandling och andra skyddsåtgärder som anges i detta Avtal, inbegripet bilaga III, ska inhämtandet och utbytet av upplysningar enligt detta Avtal omfattas av i) för medlemsstaternas del, de lagar och andra författningar i medlemsstaterna som genomför direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, och ii) för Monacos del, bestämmelserna i lag nr 1.165 av den 23 december 1993 om skydd av personuppgifter (i dess ändrade lydelse enligt lag nr 1.240 av den 2 juli 2001 och lag nr 1.353 av den 4 december 2008, som trädde i kraft den 1 april 2009, inklusive tillämpningsföreskrifterna i beslut (*Ordonnance souveraine*) nr 2.230 av den 19 juni 2009).

För en korrekt tillämpning av artikel 5 ska medlemsstaterna begränsa omfattningen av de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Monaco ska vidta likvärdiga åtgärder i enlighet med sin lagstiftning.

Med avvikelse från föregående stycke ska varje medlemsstat och Monaco säkerställa att varje Rapporteringsskyldigt finansiellt institut som omfattas av dess befogenhet underrättar varje berörd Rapporteringsskyldig fysisk person (Person i Monaco eller Person i en medlemsstat) om att de upplysningar om den personen som avses i artikel 2 kommer att inhämtas och överföras i enlighet med detta Avtal, samt säkerställa att det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet till den personen lämnar alla upplysningar som denna har rätt till enligt den nationella lagstiftningen om uppgiftsskydd, och åtminstone följande:

- a) Syftet med behandlingen av personuppgifterna.
- b) Rättslig grund för behandlingen av uppgifterna.
- c) Mottagarna av personuppgifterna.
- d) De registeransvarigas identitet.
- e) Hur länge uppgifterna kommer att lagras.
- f) Att denna person har rätt att begära att den registeransvarige ger tillgång till, rättar eller utplånar de personuppgifter som rör den personen.
- g) Rätt till administrativ och/eller rättslig prövning.
- h) Förfarandet för att utöva rätten till administrativ och/eller rättslig prövning.
- i) Rätten att vända sig till den eller de för skydd av personuppgifter behöriga tillsynsmyndigheterna och deras kontaktuppgifter.

Dessa upplysningar ska lämnas i tillräckligt god tid för att personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd, och under alla omständigheter innan det berörda Rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapporterar de upplysningar som avses i artikel 2 till den Behöriga myndigheten i dess hemvistjurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco).

Medlemsstaterna och Monaco ska säkerställa att varje Rapporteringsskyldig fysisk person (Person i Monaco eller Person i en medlemsstat) underrättas om en säkerhetsöverträdelse med avseende på den personens uppgifter när denna överträdelse sannolikt kommer att påverka skyddet av den personens personuppgifter eller integritet negativt.

2. Upplysningar som behandlas i enlighet med Avtalet får inte lagras längre än vad som krävs för att uppnå Avtalets mål, och ska under alla omständigheter lagras i överensstämmelse med varje registeransvarigs nationella regler om tidsfrister.

Rapporteringsskyldiga finansiella institut och de Behöriga myndigheterna i varje medlemsstat och i Monaco ska anses vara registeransvariga, var och en med avseende på de personuppgifter som de behandlar inom ramen för detta Avtal. De registeransvariga ska ansvara för att det skydd för personuppgifter som beskrivs i detta Avtal upprätthålls och att de registrerades rättigheter iakttas.

3. Alla upplysningar som inhämtas av en jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) med tillämpning av detta Avtal ska behandlas konfidentiellt och skyddas på samma sätt som upplysningar som inhämtas enligt nationell lagstiftning i denna jurisdiktion och, om det är nödvändigt för skyddet av personuppgifter, även i enlighet med tillämpliga nationella lagar och andra författningar och med skyddsåtgärder som kan eventuellt av den jurisdiktion som har tillhandahållit upplysningarna såsom nödvändiga enligt dess nationella lagar och andra författningar.

4. Sådana upplysningar får under alla omständigheter lämnas ut endast till personer eller myndigheter (inklusive domstolar och administrativa myndigheter eller tillsynsmyndigheter) som ansvarar för taxering, uppbörd, efterhandskrav, indrivning, åtal eller skatteärenden inom den berörda jurisdiktionen (en medlemsstat eller Monaco), eller tillsyn av dessa. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna, och endast för de ändamål som anges i föregående mening. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får dessa personer eller myndigheter offentliggöra dessa upplysningar i samband med allmänna domstolsförhandlingar eller rättsliga avgöranden rörande denna beskattning, på villkor att, när det särskilt gäller uppbörd av skatt, ett tillstånd i förväg utfärdats av den Behöriga myndighet som lämnat upplysningarna (Monaco eller en medlemsstat).

5. Trots bestämmelserna i de föregående punkterna får upplysningar som mottagits av en jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) användas för andra ändamål, förutsatt att användning av upplysningarna för sådana andra ändamål är tillåten enligt lagstiftningen, inklusive lagstiftningen om skydd av personuppgifter, i den jurisdiktion som tillhandahållit upplysningarna (Monaco eller en medlemsstat), och förutsatt att den Behöriga myndigheten i den jurisdiktionen i förväg tillåter sådan användning. Upplysningar som lämnats av en jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) till en annan jurisdiktion (Monaco eller en medlemsstat) får vidarebefordras av den mottagande jurisdiktionen till en tredje jurisdiktion (en annan medlemsstat), med förbehåll för skyddsbestämmelserna i denna artikel och förutsatt att detta först godkänts av den Behöriga myndigheten i den förstnämnda jurisdiktion som upplysningarna härrör från, som måste ha fått nödvändiga uppgifter för att bedöma tillämpningen av de berörda skyddsbestämmelserna. Upplysningar som överlämnats av en medlemsstat till en annan i enlighet med dess tillämpliga lagstiftning om genomförandet av rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning får sändas vidare till Monaco efter godkännande från den Behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör.

6. Varje Behörig myndighet i en medlemsstat eller i Monaco ska omedelbart underrätta den andra Behöriga myndigheten, dvs. den i Monaco respektive den i den berörda medlemsstaten, om det skett ett brott mot reglerna om konfidentiell behandling, om skyddsbestämmelserna inte har följts eller om det skett andra överträdelser av bestämmelser om uppgiftsskydd, samt meddela vilka eventuella sanktioner som ålagts eller vilka korrigerande åtgärder som vidtagits som en följd därav.

Artikel 7

Samråd och avbrott i tillämpningen av detta Avtal

1. Om svårigheter vid genomförandet eller tolkningen av detta Avtal uppstår får de Behöriga myndigheterna i Monaco eller i en medlemsstat begära ett samråd mellan den Behöriga myndigheten i Monaco och en eller flera Behöriga myndigheter i medlemsstaterna, i syfte att utforma lämpliga åtgärder som säkerställer att Avtalet efterlevs. Dessa Behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta Europeiska kommissionen och de Behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om resultaten av samrådet. Europeiska kommissionen får på begäran av någon av de Behöriga myndigheterna delta i samråd som gäller tolkningsfrågor.

2. Om samrådet handlar om betydande bristande efterlevnad av bestämmelserna i detta Avtal och förfarandet i punkt 1 inte leder till en godtagbar lösning får den Behöriga myndigheten i en medlemsstat eller i Monaco avbryta utbytet av upplysningar enligt detta Avtal med sin motpart i Monaco, eller i den berörda medlemsstaten, genom att skriftligen underrätta den andra Behöriga myndigheten. Ett sådant avbrott får då omedelbart verkan. Vid tillämpningen av denna punkt ska betydande bristande efterlevnad av bestämmelserna omfatta, men inte vara begränsad till i) överträdelser av bestämmelserna om konfidentiell behandling och bestämmelserna om uppgiftsskydd i detta Avtal, inbegripet bilaga III, i direktiv 95/46/EG och i lag nr 1.165 av den 23 december 1993 om skydd av personuppgifter, i dess ändrade lydelse enligt lag nr 1.240 av den 2 juli 2001 och lag nr 1.353 av den 4 december 2008, som trädde i kraft den 1 april 2009, inbegripet de tillämpningsföreskrifter som anges i beslut (*Ordonnance souveraine*) nr 2.230 av den 19 juni 2009, ii) underlåtenhet hos den Behöriga myndigheten i en medlemsstat eller i Monaco att lämna tillräckliga upplysningar eller upplysningar i rätt tid enligt reglerna i Avtalet, och iii) att Enheter eller konton definieras som Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut respektive Undantagna konton på ett sätt som undergräver Avtalets syften.

Artikel 8

Ändringar

1. De Avtalsslutande parterna ska samråda med varandra vid varje tillfälle då en viktig ändring har antagits på OECD-nivå i fråga om en komponent i den standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (nedan kallad *den globala standarden*) som utarbetats av OECD eller, om parterna anser att det behövs, i syfte att förbättra det sätt på vilket Avtalet fungerar rent tekniskt eller för att bedöma och återspegla andra förändringar på internationell nivå. Samrådet ska hållas inom en månad efter det att en Avtalsslutande part begärt det eller så snart som möjligt i brådskande fall.
2. På grundval av en sådan kontakt får de Avtalsslutande parterna samråda med varandra för att undersöka om detta Avtal behöver ändras.
3. När det gäller samråd enligt punkterna 1 och 2 ska varje Avtalsslutande part underrätta den andra Avtalsslutande parten om händelser som eventuellt kan inverka på detta Avtals sätt att fungera. Detta ska även innefatta eventuella relevanta avtal mellan en av de Avtalsslutande parterna och ett tredjeland.
4. Efter samrådet får detta Avtal ändras genom ett protokoll eller ett nytt avtal mellan de Avtalsslutande parterna.
5. Om en Avtalsslutande part har genomfört en av OECD antagen ändring av den globala standarden, och vill göra motsvarande ändring av bilaga I och/eller II till detta Avtal, ska den underrätta den andra Avtalsslutande parten om detta. Ett samrådsförfarande mellan de Avtalsslutande parterna ska äga rum inom en månad från underrättelsen. Om de Avtalsslutande parterna inom ramen för ett sådant samrådsförfarande kommer överens om de ändringar som bör göras i bilaga I och/eller II till detta Avtal får den Avtalsslutande part som begärt ändringen, för den period som krävs för att genomföra ändringen genom att formellt ändra detta Avtal och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, provisoriskt tillämpa den reviderade version av bilaga I och/eller II till detta Avtal som godkänts inom samrådsförfarandet; denna provisoriska tillämpning får inledas från och med den första dagen i januari året efter det att samrådsförfarandet fullbordats.

En Avtalsslutande part ska anses ha genomfört en av OECD antagen ändring av den globala standarden när följande villkor är uppfyllt:

- a) För medlemsstaterna: när ändringen införts i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning.
- b) För Monaco: när ändringen har införts i ett avtal med ett tredjeland eller i inhemsk lagstiftning.

Artikel 9

Uppsägning

En Avtalsslutande part får säga upp detta Avtal genom att i skrift underrätta den andra parten om detta. Uppsägningen ska få verkan den första dagen i den månad som följer på utgången av en tolv månadersperiod räknat från det skriftliga meddelandet om uppsägning. Om Avtalet sägs upp ska alla upplysningar som fram till dess mottagits inom ramen för Avtalet behandlas konfidentiellt och omfattas i) för medlemsstaternas del, av bestämmelserna i medlemsstaternas lagar och andra författningar som genomför direktiv 95/46/EG, och ii) för Monacos del, av bestämmelserna i lag nr 1.165 av den 23 december 1993 om skydd av personuppgifter, i dess ändrade lydelse enligt lag nr 1.240 av den 2 juli 2001 och lag nr 1.353 av den 4 december 2008, som trädde i kraft den 1 april 2009, inbegripet de tillämpningsföreskrifter som anges i beslut (*Ordonnance souveraine*) nr 2.230 av den 19 juni 2009, samt, i bägge fallen, av de särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd som föreskrivs i detta Avtal, inbegripet i bilaga III.

Artikel 10

Territoriellt tillämpningsområde

Detta Avtal ska tillämpas, å ena sidan, på de av medlemsstaternas territorier där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga och i enlighet med de villkor som fastställs i dessa fördrag, och, å andra sidan, på Monaco som det definieras i artikel 1.1 c.”

3) Bilagorna ska ersättas med följande text:

"BILAGA I

GEMENSAM STANDARD FÖR RAPPORTERING OCH FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM I FRÅGA OM UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON (NEDAN KALLAD GEMENSAM RAPPORTERINGSSTANDARD)

AVSNITT I

ALLMÄNNA RAPPORTERINGSKRAV

A. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna C–E ska varje Rapporteringsskyldigt finansiellt institut, med avseende på varje Rapporteringspliktigt konto som hålls vid institutet, rapportera följande upplysningar till den Behöriga myndigheten inom sin jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco):

1. Namn, adress, hemvistjurisdiktion(er) (en medlemsstat eller Monaco), Skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje Rapporteringsskyldig person som är Kontohavare av detta konto och, när det gäller Enheter som är Kontohavare av detta konto och som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom enligt avsnitten V, VI och VII fastställs ha en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer, Enhetens namn, adress, hemvistjurisdiktion(er) och Skatteregistreringsnummer samt varje Rapporteringsskyldig persons namn, adress, hemvistjurisdiktion(er) (en medlemsstat eller Monaco), Skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort.
2. Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, en funktionell motsvarighet till ett sådant).
3. Det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.
4. Kontots saldo eller värde (inklusive Kontantvärdet om det rör sig om ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod eller, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden, när kontot avslutas.
5. När det gäller Depåkonton:
 - a) Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
 - b) Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av Finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, där det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för Kontohavaren.
6. När det gäller Inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
7. När det gäller konton som inte avses i punkt A.5 eller A.6, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats Kontohavaren och som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till Kontohavaren under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

B. I de upplysningar som rapporteras måste den valuta som varje belopp uttrycks i anges.

C. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte Skatteregistreringsnummer eller födelsedatum rapporteras för Rapporteringspliktiga konton som är Redan befintliga konton om Skatteregistreringsnumret eller födelsedatumet inte finns i det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv och inte i övrigt ska inhämtas av ett sådant Rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt nationell rätt eller (om tillämpligt) något av Europeiska unionens rättsliga instrument. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta Skatteregistreringsnummer och födelsedatum för Redan befintliga konton före utgången av det andra kalenderår som följer på det år då Redan befintliga konton identifierats som Rapporteringspliktiga konton.

- D. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte Skatteregistreringsnummer rapporteras om ett Skatteregistreringsnummer inte har utfärdats av den behöriga medlemsstaten, Monaco eller en annan hemvistjurisdiktion.
- E. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte födelseort rapporteras om inte det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet i övrigt är skyldigt att inhämta och rapportera denna uppgift i enlighet med nationell rätt och uppgiften finns tillgänglig bland de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

AVSNITT II

ALLMÄNNA KRAV AVSEENDE FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM

- A. Ett konto ska betraktas som ett Rapporteringspliktigt konto från och med den dag det har identifierats som ett sådant i enlighet med förfarandena för kundkännedom i avsnitten II–VII, och om inte annat föreskrivs ska upplysningar med avseende på ett Rapporteringspliktigt konto rapporteras årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller.
- B. Ett kontos saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- C. Om ett gränobelopp för saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår ska relevant saldo eller värde fastställas per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper ut vid utgången av eller inom det kalenderåret.
- D. Medlemsstaterna eller Monaco får låta Rapporteringsskyldiga finansiella institut använda sig av tjänsteleverantörer, i enlighet med nationell rätt, för att fullgöra de skyldigheter avseende rapportering och förfaranden för kundkännedom som åligger de Rapporteringsskyldiga finansiella instituten, men skyldigheterna ska förbli de Rapporteringsskyldiga finansiella institutens ansvar.
- E. Medlemsstaterna eller Monaco får låta Rapporteringsskyldiga finansiella institut tillämpa förfaranden för kundkännedom för Nya konton på Redan befintliga konton och förfaranden för kundkännedom för Högvärdekonton på Lågvärdekonton. Om en medlemsstat eller Monaco tillåter att förfaranden för kundkännedom för Nya konton används för Redan befintliga konton ska övriga regler för Redan befintliga konton fortsätta att gälla.

AVSNITT III

FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR REDAN BEFINTLIGA ENSKILDA KONTON

- A. Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka Redan befintliga enskilda konton som är Rapporteringspliktiga konton.
- B. Lågvärdekonton. Följande förfaranden gäller för Lågvärdekonton.
1. Bostadsadress. Om det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet i sina arkiv har en aktuell bostadsadress till en Innehavare av ett enskilt konto som baseras på Styrkande dokumentation får det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet när det fastställer huruvida denna kontohavare är en Rapporteringsskyldig person, betrakta Innehavaren av det enskilda kontot som en person som har skatterättsligt hemvist i medlemsstaten, i Monaco eller i den andra jurisdiktion i vilken adressen är belägen.
 2. Sökning i elektroniska arkiv. Om det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte använder sig av en aktuell bostadsadress till Innehavaren av det enskilda kontot som baseras på Styrkande dokumentation i enlighet med punkt B.1 ska institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som det innehar efter ett eller flera av följande indicier och tillämpa punkterna B.3–B.6:
 - a) Identifiering av Kontohavaren som havande hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion.
 - b) Aktuell postadress eller bostadsadress (inklusive postbox) i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion.

- c) Ett eller flera telefonnummer i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion och inget telefonnummer i Monaco eller i den medlemsstat där det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet är etablerat, beroende på omständigheterna.
 - d) Stående överföring av medel (förutom avseende Inlåningskonton) till ett konto i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion.
 - e) Gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion.
 - f) En poste restante-adress eller c/o-adress i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion om det är den enda adress som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerad för Kontohavaren.
3. Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot eller kontot blir ett Högvärdekonton.
4. Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven eller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta Kontohavaren som en person som har skatterättsligt hemvist i varje Rapporteringsskyldig jurisdiktion för vilken ett indicium identifierats, om det inte väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.
5. Om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven och ingen annan adress och inget annat av de indicier som anges i punkterna B.2 a–e identifieras för Kontohavaren ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast, tillämpa den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 eller från Kontohavaren försöka inhämta ett intygande eller Styrkande dokumentation för att fastställa Kontohavarens skatterättsliga hemvist(er). Om man efter sökningen i pappersarkiv inte lyckas fastställa något indicium och om försöket att inhämta ett intygande från Kontohavaren eller Styrkande dokumentation misslyckas ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet till den Behöriga myndigheten i sin medlemsstat eller i Monaco, beroende på omständigheterna, rapportera kontot som ett konto utan dokumentation.
6. Även om indicier upptäckts i enlighet med punkt B.2 behöver ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte anse att en Kontohavare har hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion i följande fall:
- a) Upplysningarna om Kontohavaren inbegriper en aktuell postadress eller bostadsadress i den Rapporteringsskyldiga jurisdiktionen samt ett eller flera telefonnummer i den jurisdiktionen (och inget telefonnummer i Monaco eller, beroende på omständigheterna, i den medlemsstat där det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet är etablerat) eller stående överföringar (när det gäller andra Finansiella konton än Inlåningskonton) av medel till ett konto i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion, och det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller tidigare har granskat och innehar dokumentation i form av
 - i) ett intygande från Kontohavaren om den eller de jurisdiktioner där Kontohavaren har hemvist (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) i vilket denna Rapporteringsskyldiga jurisdiktion inte anges, och
 - ii) Styrkande dokumentation som fastställer att Kontohavaren inte är rapporteringsskyldig.
 - b) Upplysningarna om Kontohavaren inbegriper en gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i den Rapporteringsskyldiga jurisdiktionen och det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar, eller tidigare har granskat, och innehar dokumentation i form av
 - i) ett intygande från Kontohavaren om den eller de jurisdiktioner där Kontohavaren har hemvist (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) i vilket denna Rapporteringsskyldiga jurisdiktion inte anges, eller
 - ii) Styrkande dokumentation som fastställer att Kontohavaren inte är rapporteringsskyldig.
- C. Förstärkta granskningsförfaranden för Högvärdekonton. Följande förstärkta granskningsförfaranden gäller för Högvärdekonton:
1. Sökning i elektroniska arkiv. Vad gäller Högvärdekonton ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av institutet efter de indicier som beskrivs i punkt B.2.

2. Sökning i pappersarkiv. Om det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser innehåller fält för och omfattar alla de upplysningar som beskrivs i punkt C.3 krävs ingen ytterligare sökning i pappersarkiv. Om de elektroniska databaserna inte omfattar alla dessa upplysningar ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet när det är fråga om Högvärdekonton även söka igenom gällande huvudkundregister och, om upplysningarna inte finns i gällande huvudkundregister, följande dokument som rör kontot och som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren, efter något av de indicier som beskrivs i punkt B.2:
 - a) Den senaste inhämtade Styrkande dokumentationen avseende kontot.
 - b) Det senaste avtalet, eller den senaste dokumentationen, angående kontots öppnande.
 - c) Den dokumentation som senast inhämtats av det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet i enlighet med förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (nedan kallade *AML/KYC-förfaranden*) eller för andra regleringsändamål.
 - d) Gällande fullmakter eller underteckningsrätter.
 - e) Gällande stående överföringar av medel (förutom avseende Inlåningskonton).
3. Undantag i det fall databaserna innehåller tillräckliga upplysningar. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver inte göra den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 om institutets elektroniskt sökbara upplysningar inbegriper följande:
 - a) Kontohavarens hemviststatus.
 - b) Den bostadsadress och den postadress till Kontohavaren som vid det aktuella tillfället finns registrerad hos det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet.
 - c) Eventuella telefonnummer som vid det aktuella tillfället finns registrerade för Kontohavaren hos det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet.
 - d) När det gäller andra Finansiella konton än Inlåningskonton, upplysningar om huruvida det finns en stående överföring av medel från kontot till ett annat konto (inklusive ett konto hos en annan filial till det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller ett annat Finansiellt institut).
 - e) Upplysningar om huruvida en giltig c/o- eller poste restante-adress finns för Kontohavaren.
 - f) Upplysningar om huruvida det finns en fullmakt eller underteckningsrätt för kontot.
4. Förfrågan hos kundansvarig om faktisk kännedom om kontot. Utöver sådana sökningar i elektroniska arkiv och pappersarkiv som beskrivs i punkterna C.1 och C.2 ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta varje Högvärdekonto för vilket det finns en kundansvarig (inklusive eventuella Finansiella konton som lagts samman med ett sådant Högvärdekonto) som ett Rapporteringspliktigt konto, om den kundansvarige har faktisk kännedom om att Kontohavaren är en Rapporteringsskyldig person.
5. Konsekvenser av att indicier upptäcks.
 - a) Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för Högvärdekonton som beskrivs i punkt C och om kontot inte har identifierats som ett konto som innehas av en Rapporteringsskyldig person i enlighet med punkt C.4 behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot.
 - b) Om något av de indicier som anges i punkterna B.2 a–e upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för Högvärdekonton som beskrivs i punkt C eller om förhållandena senare ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot, ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett Rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de Rapporteringsskyldiga jurisdiktioner för vilka ett indicium identifierats, såvida inte institutet väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

- c) Om en poste restante- eller c/o-adress upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för Högvärdekonton som beskrivs i punkt C och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkterna B.2 a–e identifieras för Kontohavaren, ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet från Kontohavaren inhämta ett intygande eller Styrkande dokumentation som fastställer Kontohavarens skatterättsliga hemvist(er). Om det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta ett sådant intygande eller sådan Styrkande dokumentation ska det rapportera kontot som ett konto utan dokumentation till den Behöriga myndigheten i sin medlemsstat eller i Monaco, beroende på omständigheterna.
6. Om ett Redan befintligt enskilt konto inte är ett Högvärdekonto per den 31 december 2016, men blir ett Högvärdekonto per den sista dagen ett senare kalenderår ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa de förstärkta granskningsförfaranden som beskrivs i punkt C med avseende på detta konto under kalenderåret efter det år då kontot blivit ett Högvärdekonto. Om kontot baserat på denna granskning identifieras som ett Rapporteringspliktigt konto ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera de föreskrivna upplysningarna om detta konto med avseende på det år då det identifierades som ett Rapporteringspliktigt konto och därefter årligen, såvida inte Kontohavaren upphör att vara en Rapporteringsskyldig person.
7. Om ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut har tillämpat det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C för ett Högvärdekonto behöver det inte, förutom när det gäller en sådan förfrågan hos kundansvarig som beskrivs i punkt C.4, återigen tillämpa detta förfarande för samma Högvärdekonto under något efterföljande år, om det inte gäller ett konto utan dokumentation, i vilket fall det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska upprepa förfarandet varje år tills kontot inte längre är utan dokumentation.
8. Om förhållandena ändras med avseende på ett Högvärdekonto på ett sådant sätt att ett eller flera av de indicier som anges i punkt B.2 kan kopplas till kontot ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett Rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de Rapporteringsskyldiga jurisdiktioner för vilka ett indicium identifierats, om det inte väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.
9. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska genomföra förfaranden för att säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto. Om en kundansvarig till exempel får information om att Kontohavaren har en ny postadress i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta den nya adressen som ändrade förhållanden och ska, om institutet väljer att tillämpa punkt B.6, inhämta nödvändig dokumentation från Kontohavaren.
- D. Granskningen av Redan befintliga enskilda Högvärdekonton ska slutföras senast den 31 december 2017. Granskningen av Redan befintliga enskilda Lågvärdekonton ska slutföras senast den 31 december 2018.
- E. Redan befintliga enskilda konton som identifierats som Rapporteringspliktiga konton i enlighet med detta avsnitt ska betraktas som Rapporteringspliktiga konton under alla efterföljande år om inte Kontohavaren upphör att vara en Rapporteringsskyldig person.

AVSNITT IV

FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR NYA ENSKILDA KONTON

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka Nya enskilda konton som är Rapporteringspliktiga konton:

- A. När det gäller Nya enskilda konton ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet vid kontots öppnande inhämta ett intygande från Kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet att fastställa Kontohavarens skatterättsliga hemvist, samt bekräfta rimligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden.
- B. Om det av intygandet från Kontohavaren framgår att Kontohavaren har skatterättsligt hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett Rapporteringspliktigt konto och intygandet ska innehålla Kontohavarens Skatteregistreringsnummer för den Rapporteringsskyldiga jurisdiktionen (om inte annat följer av avsnitt I punkt D) samt födelsedatum.

- C. Om förhållandena ändras avseende ett Nytt enskilt konto på ett sätt som gör att det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet från Kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt kan institutet inte förlita sig på det ursprungliga intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande från Kontohavaren där dennes skatterättsliga hemvist(er) fastställs.

AVSNITT V

FÖRFARANDE FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR REDAN BEFINTLIGA ENHETSKONTON

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka Redan befintliga enhetskonton som är Rapporteringspliktiga konton:

- A. Enhetskonton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras. Om inte det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet beslutar något annat, antingen avseende alla Redan befintliga enhetskonton eller separat med avseende på en tydligt identifierad grupp av sådana konton, behöver ett Redan befintligt enhetskonto vars sammanlagda saldo eller värde per den 31 december 2016 inte överstiger 250 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i varje medlemsstats eller Monacos nationella valuta inte granskas, identifieras eller rapporteras som ett Rapporteringspliktigt konto förrän det sammanlagda saldot eller värdet överstiger detta belopp per den sista dagen något efterföljande kalenderår.
- B. Enhetskonton som ska granskas. Ett Redan befintligt enhetskonto som per den 31 december 2016 har ett sammanlagt saldo eller värde som överstiger 250 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta ska, liksom ett Redan befintligt enhetskonto som per den 31 december 2016 inte överstiger detta belopp men där det sammanlagda saldot eller värdet överstiger detta belopp den sista dagen något efterföljande kalenderår, ska granskas i enlighet med de förfaranden som beskrivs i punkt D.
- C. Rapporteringspliktiga enhetskonton. Vad gäller de Redan befintliga enhetskonton som beskrivs i punkt B ska bara konton som innehas av en eller flera Enheter som är Rapporteringsskyldiga personer eller av Passiva icke-finansiella enheter med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer betraktas som Rapporteringspliktiga konton.
- D. Granskningsförfaranden för att identifiera Rapporteringspliktiga enhetskonton. För sådana Redan befintliga enhetskonton som beskrivs i punkt B ska ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa om kontot innehas av en eller flera Rapporteringsskyldiga personer eller av Passiva icke-finansiella enheter med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer:

1. Fastställa huruvida Enheten är en Rapporteringsskyldig person.

- a) Granska upplysningar som inhämtats för regleringsändamål eller kundrelationsändamål (inklusive upplysningar som inhämtats inom ramen för AML/KYC-förfaranden) för att fastställa om upplysningarna visar att Kontohavaren har hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion. Med upplysningar som tyder på att en Kontohavare har hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion avses bland annat platsen för Enhetens bildande eller organisation, eller en adress i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion.
- b) Om upplysningarna tyder på att Kontohavaren har hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett Rapporteringspliktigt konto såvida inte institutet från Kontohavaren inhämtar ett intygande eller, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, med tillräcklig visshet fastställer att Kontohavaren inte är en Rapporteringsskyldig person.

2. Fastställa huruvida Enheten är en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer. När det är fråga om en Kontohavare av ett Redan befintligt enhetskonto (inklusive en Enhet som är en Rapporteringsskyldig person) ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande är Rapporteringsskyldiga personer. Om så är fallet ska kontot betraktas

som ett Rapporteringspliktigt konto. När det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska det följa riktlinjerna i punkt D.2 a–c nedan i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.

- a) Fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet. För att fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet från Kontohavaren inhämta ett intygande där dennes status fastställs, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, med tillräcklig visshet fastställer att Kontohavaren är en Aktiv icke-finansiell enhet eller ett annat Finansiellt institut än en sådan Investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b och som inte är ett Finansiellt institut i en Deltagande jurisdiktion.
- b) Identifiera Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren. För att identifiera Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren får ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut grunda sig på upplysningar som inhämtas och lagras i enlighet med AML/KYC-förfaranden.
- c) Fastställa huruvida en Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet är en Rapporteringsskyldig person. För att fastställa huruvida en Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet är en Rapporteringsskyldig person får ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut grunda sig på
 - i) upplysningar som inhämtas och lagras i enlighet med AML/KYC-förfaranden när det är fråga om ett Redan befintligt enhetskonto som innehas av en eller flera Icke-finansiella enheter och vars sammanlagda saldo eller värde inte överstiger 1 000 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, eller
 - ii) ett intygande från Kontohavaren eller Personen med bestämmande inflytande inom den eller de jurisdiktioner (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) där denna Person med bestämmande inflytande har skatterättsligt hemvist.

E. Tidsplan för granskning och ytterligare förfaranden för Redan befintliga enhetskonton.

1. En granskning av Redan befintliga enhetskonton vars sammanlagda saldo eller värde per den 31 december 2016 överstiger 250 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta ska slutföras senast den 31 december 2018.
2. En granskning av Redan befintliga enhetskonton vars sammanlagda saldo eller värde per den 31 december 2016 inte överstiger 250 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, men som överstiger detta belopp den 31 december något efterföljande år, ska slutföras under det kalenderår som följer på det år då det sammanlagda saldot eller värdet överstiger detta belopp.
3. Om förhållandena ändras avseende ett Redan befintligt enhetskonto på ett sätt som gör att det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning att känna till att intygandet eller en annan dokumentation avseende ett konto är inkorrekt eller otillförlitlig(t) ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet ompröva sin bedömning av kontots status i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.

AVSNITT VI

FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR NYA ENHETSKONTON

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka Nya enhetskonton som är Rapporteringspliktiga konton:

- A. Granskningsförfaranden för att identifiera Rapporteringspliktiga enhetskonton. För Nya enhetskonton ska ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa huruvida kontot innehas av en eller flera Rapporteringsskyldiga personer eller av Passiva icke-finansiella enheter med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer:

1. Fastställa huruvida Enheten är en Rapporteringsskyldig person.
 - a) Inhämta ett intygande från Kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet att fastställa Kontohavarens skatterättsliga hemvist(er), samt bekräfta rimligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som

inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden. Om Enheten i sitt intygande anger att den inte har något skatterettsligt hemvist får det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet grunda sig på adressen till Enhetens huvudkontor för att fastställa Kontohavarens hemvist.

- b) Om det av intygandet framgår att Kontohavaren har hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett Rapporteringspliktigt konto, såvida det inte, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, med tillräcklig visshet fastställer att Kontohavaren inte är en Rapporteringsskyldig person med avseende på denna Rapporteringsskyldiga jurisdiktion.
2. Fastställa huruvida Enheten är en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer. När det gäller en Kontohavare av ett Nytt enhetskonto (inklusive en Enhet som är en Rapporteringsskyldig person) ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer. Om någon Person med bestämmande inflytande över den Passiva icke-finansiella enheten är en Rapporteringsskyldig person ska kontot betraktas som ett Rapporteringspliktigt konto. När det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska det följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c nedan i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.
- a) Fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet. För att fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på ett intygande från Kontohavaren där dennes status fastställs, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, med tillräcklig visshet fastställer att Kontohavaren är en Aktiv icke-finansiell enhet eller ett annat Finansiellt institut än en sådan Investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b och som inte är ett Finansiellt institut i en Deltagande jurisdiktion.
- b) Identifiera Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren. För att identifiera Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren får ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut grunda sig på upplysningar som inhämtas och lagras i enlighet med AML/KYC-förfaranden.
- c) Fastställa huruvida en Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet är en Rapporteringsskyldig person. För att fastställa huruvida en Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet är en Rapporteringsskyldig person får ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut grunda sig på ett intygande från Kontohavaren eller från Personen med bestämmande inflytande.

AVSNITT VII

SÄRSKILDA REGLER OM FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM

Följande ytterligare regler gäller för tillämpning av de förfaranden för kundkännedom som beskrivs ovan:

- A. Användning av intygande från Kontohavaren och Styrkande dokumentation. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut får inte grunda sig på ett intygande från Kontohavaren eller på Styrkande dokumentation om det känner till eller har anledning att känna till att intygandet från Kontohavaren eller den Styrkande dokumentationen är inkorrekt eller otillförlitlig(t).
- B. Alternativa förfaranden för Finansiella konton som innehas av Fysiska personer som är förmånstagare till ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal samt för Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller Grupplivränteavtal. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut får anta att en fysisk person som är förmånstagare (men inte försäkringsstagare) till ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal och som mottar en dödsfallsförmån, inte är en Rapporteringsskyldig person, och får betrakta ett sådant Finansiellt konto som ett Icke rapporteringspliktigt konto, såvida inte det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet har faktisk kännedom om eller anledning att känna till att förmånstagaren är en Rapporteringsskyldig person. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut har anledning att känna till att en förmånstagare inom ramen för ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal är en Rapporteringsskyldig person om de upplysningar om förmånstagaren som inhämtats av det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet innehåller sådana indicier som beskrivs i avsnitt III punkt B. Om ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut har faktisk kännedom om eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en Rapporteringsskyldig person ska institutet följa de förfaranden som anges i avsnitt III punkt B.

En medlemsstat eller Monaco ska ha möjligheten att låta ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut betrakta ett Finansiellt konto som motsvarar en medlems andel i ett Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett

Grupplivränteavtal som ett Icke rapporteringspliktigt konto fram till den dag då en summa ska utbetalas till den anställda/försäkringstagaren eller förmånstagaren, om nämnda Finansiella konto uppfyller samtliga följande krav:

- a) Gruppförsäkringsavtalet med kontantvärde eller Grupplivränteavtalet är ställt till en arbetsgivare och täcker 25 eller fler anställda/försäkringstagare.
- b) De anställda/försäkringstagarna har rätt att erhålla det kontraktswärde som är kopplat till deras andel och namnge förmånstagare för den förmån som ska utbetalas vid den anställdes död.
- c) Det sammanlagda belopp som kan utbetalas till en anställd/försäkringstagare eller förmånstagare överstiger inte 1 000 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta.

Med *Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* avses ett Försäkringsavtal med kontantvärde som i) täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, yrkessammanslutning, fackförening eller annan sammanslutning eller grupp, och ii) där varje medlem av gruppen (eller medlem av en kategori inom den) måste betala en premie som fastställs utan hänsyn till den enskilde medlemmens (eller medlemskategorins) hälsoprofil, med undantag för ålder, kön och rökvanor.

Med *Grupplivränteavtal* avses ett Livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, yrkessammanslutning, fackförening eller annan sammanslutning eller grupp.

Före den 1 januari 2017 ska medlemsstaterna meddela Monaco, och Monaco meddela Europeiska kommissionen, om de har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i denna punkt. Europeiska kommissionen får samordna översändandet av meddelandena från medlemsstaterna till Monaco, och ska översända meddelandet från Monaco till alla medlemsstater. Alla ytterligare ändringar av utnyttjandet av denna möjlighet från en medlemsstats eller Monacos sida ska meddelas på samma sätt.

C. Regler för sammanläggning av kontosaldon samt för valutaomräkning

1. Sammanläggning av saldon på Enskilda konton. För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de Finansiella konton som innehas av en fysisk person ska ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut lägga samman samtliga Finansiella konton som förvaltas av institutet eller av en Närstående enhet, men endast om institutets it-system kopplar samman de Finansiella kontona med hjälp av en uppgift som exempelvis ett kundnummer eller Skatteregistreringsnummer och på detta sätt gör det möjligt att sammanlägga kontosaldona eller kontovärdena. Varje innehavare av ett gemensamt ägt Finansiellt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda Finansiella kontot vid tillämpningen av de sammanläggningskrav som beskrivs i denna punkt.
2. Sammanläggning av saldon på Enhetskonton. För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de Finansiella konton som innehas av en Enhet ska ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut beakta samtliga Finansiella konton som förvaltas av institutet eller av en Närstående enhet, men endast om institutets it-system kopplar samman de Finansiella kontona med hjälp av en uppgift som exempelvis ett kundnummer eller Skatteregistreringsnummer och på detta sätt gör det möjligt att sammanlägga kontosaldona eller kontovärdena. Varje innehavare av ett gemensamt ägt Finansiellt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda Finansiella kontot vid tillämpningen av de sammanläggningskrav som beskrivs i denna punkt.
3. Särskild sammanläggningsregel för kundansvariga. För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för ett Finansiellt konto som innehas av en person i syfte att avgöra om ett Finansiellt konto är ett Högvärdekonto ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet även lägga samman samtliga Finansiella konton när en kundansvarig känner till eller har anledning att känna till att dessa konton direkt eller indirekt tillhör, kontrolleras eller har öppnats av samma person (förutom i egenskap av förvaltare).
4. Belopp ska förstås så att de omfattar motsvarande belopp i andra valutor. Alla belopp som anges i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta ska förstås som att de omfattar motsvarande belopp i andra valutor, i enlighet med nationell lagstiftning.

AVSNITT VIII

DEFINITIONER

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. Med *Rapporteringsskyldigt finansiellt institut* avses ett Finansiellt institut i en medlemsstat eller i Monaco, beroende på omständigheterna, vilket inte är ett Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut.
2. Med *Finansiellt institut i en Deltagande jurisdiktion* avses i) ett Finansiellt institut som har hemvist i en Deltagande jurisdiktion, exklusive filialer till detta institut som är belägna utanför den Deltagande jurisdiktionen, samt ii) varje filial till ett Finansiellt institut med hemvist utanför en Deltagande jurisdiktion om filialen är etablerad i den Deltagande jurisdiktionen.
3. Med *Finansiellt institut* avses ett Depåinstitut, ett Inlåningsinstitut, en Investeringsenhet eller ett Specificerat försäkringsföretag.
4. Med *Depåinstitut* avses en Enhet där innehav av Finansiella tillgångar för andras räkning utgör en väsentlig del av verksamheten. Så är fallet om den andel av Enhetens bruttoinkomst som kan hänföras till innehav av Finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster uppgår till minst 20 % under den kortare av följande två perioder: i) Den treårsperiod som löper ut den 31 december (eller den sista dagen av ett räkenskapsår som inte sammanfaller med ett kalenderår) året före det år under vilket beräkningen görs, eller ii) den period under vilken Enheten har funnits, om denna period är kortare än tre år.
5. Med *Inlåningsinstitut* avses en Enhet som tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet.
6. Med *Investeringsenhet* avses följande:
 - a) En Enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter i en kunds namn eller för en kunds räkning:
 - i) Handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer.
 - ii) Individuell och kollektiv portföljförvaltning.
 - iii) Annan investering, administration eller förvaltning av Finansiella tillgångar eller pengar för andra personers räkning.eller
 - b) En Enhet vars bruttoinkomster till övervägande del kommer från investering i, återinvestering i eller handel med Finansiella tillgångar, om Enheten förvaltas av en annan Enhet som är ett Inlåningsinstitut, Depåinstitut eller Specificerat försäkringsföretag eller en sådan Investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 a.

En Enhet anses till övervägande del bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkt A.6 a, eller anses till övervägande del få sina bruttoinkomster från investering i, återinvestering i eller handel med Finansiella tillgångar enligt punkt A.6 b, om minst 50 % av Enhetens bruttoinkomster kan hänföras till verksamheterna i fråga under den kortare av följande två perioder: i) Den treårsperiod som löper ut den 31 december året före det år under vilket beräkningen görs, eller ii) den period under vilken Enheten har funnits, om denna period är kortare än tre år. Med *Investeringsenhet* avses inte en Enhet som på grund av att den uppfyller villkoren i punkt D.9 d–g är en Aktiv icke-finansiell enhet.

Denna punkt ska tolkas i överensstämmelse med motsvarande definition av *financial institution* i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force, FATF*).

7. Med *Finansiella tillgångar* avses värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person (partnership) eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust; skuldebrev, obligationer, lånebevis för en delägarbeskattad juridisk person, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), Försäkringsavtal eller Livränteavtal eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, Försäkringsavtal eller Livränteavtal. Med *Finansiella tillgångar* avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.

8. Med *Specificerat försäkringsföretag* avses en Enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett försäkringsföretags holdingbolag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal.

B. Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. Med ett *Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut* avses ett Finansiellt institut som är

- a) en Offentlig enhet, en Internationell organisation eller en Centralbank, förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett Specificerat försäkringsföretag, ett Inlåningsinstitut eller ett Depåinstitut ägnar sig åt,
- b) en Bred pensionsfond, en Smal pensionsfond, en Pensionsfond hos en Offentlig enhet, Internationell organisation eller Centralbank eller en Kvalificerad kreditkortsutfärdare,
- c) en annan Enhet som utgör en låg risk för skatteundandragande, som i allt väsentligt liknar någon av de Enheter som avses i punkt B.1 a och b, som enligt nationell rätt är ett Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som, för medlemsstaternas del, avses i artikel 8.7a i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och om vilken Monaco har underrättats, och, för Monacos del, om vilken Europeiska kommissionen har underrättats, förutsatt att Enhetens status som Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar målen med detta Avtal,
- d) ett Undantaget företag för kollektiva investeringar, eller
- e) en trust, om trustförvaltaren är ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras i enlighet med avsnitt I avseende trustens samtliga Rapporteringspliktiga konton.

2. Med *Offentlig enhet* avses en medlemsstat, Monacos eller en annan jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat, i Monaco eller i en annan jurisdiktion (vilket, för att undvika oklarheter, omfattar en stat, en provins, ett län eller en kommun), eller en inrättning eller ett organ som i sin helhet ägs av de ovannämnda enheterna (var och en utgör en *Offentlig enhet*). Denna kategori omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och subnationella politiska förvaltningsområden i en medlemsstat, i Monaco eller i en annan jurisdiktion.

- a) Med *integrerad del* av en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion avses varje person, organisation, förvaltning, byrå, fond, juridisk person eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion. Myndighetens nettoinkomst ska krediteras myndighetens eget konto eller andra konton som tillhör medlemsstaten, Monaco eller den andra jurisdiktionen, och ingen del av denna inkomst får utfalla till förmån för en privatperson. Med integrerad del avses inte en fysisk person som är statschef, tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.
- b) Med *kontrollerad enhet* avses en Enhet som till sin form är skild från medlemsstaten, Monaco eller den andra jurisdiktionen eller som utgör en separat juridisk enhet, under förutsättning att
 - i) Enheten helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera Offentliga enheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,
 - ii) Enhetens nettoinkomst krediteras Enhetens eget konto eller en eller flera Offentliga enheters konton, och ingen del av denna inkomst utfaller till förmån för någon privatperson, och
 - iii) Enhetens tillgångar tillfaller en eller flera Offentliga enheter vid upplösning.
- c) Inkomsten anses inte utfalla till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av detta ska dock inkomsterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om inkomsterna härrör från en Offentlig enhet som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, t.ex. kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller tjänster till privatpersoner.

3. Med *Internationell organisation* avses en internationell organisation, eller ett organ eller verk som ägs helt av en sådan organisation. Denna kategori omfattar mellanstatliga organisationer (inbegripet överstatliga organisationer) som i) huvudsakligen består av regeringar, ii) har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med medlemsstaten, Monaco eller en annan jurisdiktion och iii) vars inkomster inte utfaller till förmån för privatpersoner.
4. Med *Centralbank* avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom regeringen i medlemsstaten, Monaco eller den andra jurisdiktionen, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution kan inbegripa ett organ som är skilt från medlemsstatens, Monacos eller den andra jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av medlemsstaten, Monaco eller den andra jurisdiktionen.
5. Med *Bred pensionsfond* avses en fond som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall, eller någon kombination av dessa, till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att fonden
 - a) inte har någon enskild förmånstagare som har rätt till mer än 5 % av fondens tillgångar,
 - b) är offentligt reglerad och rapporterar in upplysningar till skattemyndigheterna, och
 - c) uppfyller minst ett av följande krav:
 - i) Fonden är generellt undantagen från beskattning av investeringsinkomst, alternativt att investeringsinkomster är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats, på grund av fondens status som ålderspensionssystem eller annat pensionssystem.
 - ii) Minst 50 % av inbetalningarna till fonden [med undantag för överföringar av tillgångar från sådana andra system som beskrivs i punkterna B.5–7 eller från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a] kommer från de finansierande arbetsgivarna.
 - iii) Utdelning eller uttag från fonden medges endast vid specificerade händelser i samband med ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall [förutom överföringar till sådana andra pensionsfonder som beskrivs i punkterna B.5–7 eller sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a], alternativt att utdelning eller uttag som görs före sådana specificerade händelser är förbundna med kostnader.
 - iv) Inbetalningar (med undantag för vissa tillåtna kompensationsinbetalningar) som arbetstagare gör till fonden ska begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst alternativt får årligen inte överstiga 50 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, varvid de regler för sammanläggning av kontosaldon och valutaomräkning som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas.
6. Med *Smal pensionsfond* avses en fond som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att
 - a) fonden har färre än 50 deltagare,
 - b) fonden finansieras av en eller fler arbetsgivare som inte är Investeringsenheter eller Passiva icke-finansiella enheter,
 - c) arbetstagarens och arbetsgivarens respektive inbetalningar till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a) begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomster och ersättningar,
 - d) deltagare som inte är etablerade i jurisdiktionen (en medlemsstat eller Monaco) där fonden är etablerad inte har rätt till mer än 20 % av fondens tillgångar,
 - e) fonden är offentligt reglerad och rapporterar in upplysningar till skattemyndigheterna.
7. Med *Pensionsfond hos en Offentlig enhet, Internationell organisation eller Centralbank* avses en fond som inrättats av en Offentlig enhet, en Internationell organisation eller en Centralbank för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare eller deltagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) eller som inte är eller tidigare varit anställda om förmånerna tillhandahålls förmånstagarna eller deltagarna på grundval av personligen utförda tjänster åt den Offentliga enheten, den Internationella organisationen eller Centralbanken.

8. Med *Kvalificerad kreditkortsutfärdare* avses ett Finansiellt institut som uppfyller följande krav:

- a) Det Finansiella institutet är ett Finansiellt institut endast på grundval av att det utfärdar kreditkort på vilka insättningar endast accepteras när en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart återbetalas till kunden.
- b) Det Finansiella institutet inför riktlinjer och förfaranden senast den 1 januari 2017 antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än 50 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för sammanläggning av kontosaldon och valutaomräkning som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.

9. Med *Undantaget företag för kollektiva investeringar* avses en Investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar, under förutsättning att alla andelar i företaget för kollektiva investeringar ägs av eller genom fysiska personer eller Enheter som inte är Rapporteringsskyldiga personer, med undantag för Passiva icke-finansiella enheter med Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer.

En Investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar ska inte anses inte uppfylla kraven för ett Undantaget företag för kollektiva investeringar i punkt B.9 endast på grundval av att företaget för kollektiva investeringar har emitterat fysiska aktier ställda till innehavaren (nedan kallade *innehavaraktier*), under förutsättning att

- a) företaget för kollektiva investeringar inte har emitterat och inte emitterar några fysiska innehavaraktier efter den 31 december 2016,
- b) företaget för kollektiva investeringar drar in alla sådana aktier efter inlösen,
- c) företaget för kollektiva investeringar vidtar de förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitten II–VII och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras med avseende på sådana aktier när de blir föremål för inlösen eller annan utbetalning, och
- d) företaget för kollektiva investeringar har infört riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att sådana aktier löses in eller spärras snarast möjligt och i alla händelser före den 1 januari 2019.

C. Finansiellt konto

1. Med *Finansiellt konto* avses ett konto hos ett Finansiellt institut, inklusive Inlåningskonton, Depåkonton och

- a) när det är fråga om en Investeringsenhet, andel i eget kapital eller skulder i det Finansiella institutet. Trots detta omfattar begreppet Finansiellt konto inte andel i eget kapital eller skulder i en Enhet som är en Investeringsenhet enbart på grundval av att den i) erbjuder investeringsrådgivning till kund och agerar på sådan kunds vägnar eller ii) hanterar portföljer för kund och agerar på sådan kunds vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera Finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat Finansiellt institut än en sådan Enhet.
- b) när det är fråga om ett Finansiellt institut som inte beskrivs i punkt C.1 a, andel i eget kapital eller skulder i det Finansiella institutet om typen av andel har valts i syfte att undvika rapportering i enlighet med avsnitt I, och
- c) alla Försäkringsavtal med kontantvärde eller Livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett Finansiellt institut, dock inte icke-investeringsrelaterad, icke-överförbar och omedelbart utbetalbar livränteförsäkring som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller invaliditetspensionsförmån på ett konto som är ett Undantaget konto.

Med *Finansiellt konto* avses inte ett konto som är ett Undantaget konto.

2. Med *Inlåningskonto* avses ett företags-, löne-, spar-, termins- eller kapitalkonto eller ett konto som finns dokumenterat genom bankcertifikat, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett Finansiellt institut inom ramen för dess regelmässiga bankverksamhet eller liknande verksamhet. Ett Inlåningskonto omfattar även belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller kreditering av ränta.

3. Med *Depåkonto* avses ett konto (dock inte ett Försäkrings- eller Livränteavtal) som innehåller en eller flera Finansiella tillgångar och förs till förmån för annan person.
4. Med *Andel i eget kapital* avses när det gäller en delägarbeskattad juridisk person som är ett Finansiellt institut, en andel antingen i den juridiska personens kapital eller i dess avkastning. När det gäller en trust som är ett Finansiellt institut, innehas Andel i eget kapital av varje person som betraktas som en stiftare eller förmånstagare i hela eller en del av trustens kapital eller varje annan fysisk person som utövar slutgiltig effektiv kontroll över trusten. En Rapporteringsskyldig person ska betraktas som förmånstagare i en trust om denna person har rätt att direkt eller indirekt (t.ex. genom en förvaltare) erhålla en fixerad utdelning eller kan, direkt eller indirekt, erhålla en diskretionär utdelning från trusten.
5. Med *Försäkringsavtal* avses ett avtal (dock inte Livränteavtal) som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp i samband med en specificerad händelse som omfattar dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada.
6. Med *Livränteavtal* avses ett avtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis fastställs med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera fysiska personer. Begreppet innefattar även avtal som betraktas som Livränteavtal i enlighet med lagstiftning, föreskrifter eller praxis inom den jurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) inom vilken avtalet slöts och i enlighet med vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år.
7. Med *Försäkringsavtal med kontantvärde* avses ett Försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag) som har ett Kontantvärde.
8. Med *Kontantvärde* avses det belopp som är det högsta av i) det belopp som försäkringstagaren har att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och ii) det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av detta innefattar begreppet Kontantvärde inte ett belopp som ska betalas enligt ett Försäkringsavtal
 - a) enbart på grund av att en fysisk person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlider,
 - b) som en personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med försäkrings händelsen,
 - c) som en återbetalning till försäkringstagaren av premie (exklusive försäkringsavgifter, oavsett om de faktiskt tagits ut) som tidigare erlagts i enlighet med ett Försäkringsavtal (som inte är ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal eller livränteavtal), på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under avtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigering av ett räknepel eller liknande fel,
 - d) som en återbäring till försäkringstagaren (utom utbetalning vid uppsägning) förutsatt att återbäringen avser ett Försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i punkt C.8 b, eller
 - e) som avkastning på en förskottspremie eller en premieinbetalning för ett Försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst årligen, om beloppet av förskottspremien eller premieinbetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.
9. Med *Redan befintligt konto* avses
 - a) ett Finansiellt konto som förvaltas av ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut den 31 december 2016.
 - b) En medlemsstat eller Monaco ska ha möjlighet att utvidga begreppet *Redan befintligt konto* till att avse också varje Finansiellt konto tillhörande en Kontohavare, oavsett vilket datum detta Finansiella konto öppnades, om
 - i) Kontohavaren även innehar ett Finansiellt konto som är ett Redan befintligt konto enligt punkt C.9 a hos det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en Närstående enhet inom samma jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet,

- ii) det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet och, i tillämpliga fall, den Närstående enheten inom samma jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet, behandlar de två ovannämnda Finansiella kontona, samt Kontohavarens eventuella andra Finansiella konton som behandlas som Redan befintliga konton enligt punkt C.9 b, som ett enda Finansiellt konto i syfte att följa standarderna för kunskapskrav i avsnitt VII punkt A och i syfte att fastställa saldot eller värdet av något av de Finansiella kontona vid tillämpning av något av tröskelvärdena för konton,
- iii) det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet, med avseende på ett Finansiellt konto som omfattas av AML/KYC-förfaranden, får uppfylla kraven för sådana förfaranden för det Finansiella kontot genom att stödja sig på AML/KYC-förfarandena för det Redan befintliga konto som beskrivs i punkt C.9 a, och
- iv) det för att öppna det Finansiella kontot inte krävs att Kontohavaren tillhandahåller nya, kompletterande eller ändrade kundupplysningar utöver dem som krävs för detta Avtals tillämpning.

Före den 1 januari 2017 ska medlemsstaterna meddela Monaco, och Monaco meddela Europeiska kommissionen, om de har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i denna punkt. Europeiska kommissionen får samordna översändandet av meddelandena från medlemsstaterna till Monaco, och ska översända meddelandet från Monaco till alla medlemsstater. Alla ytterligare ändringar av utnyttjandet av denna möjlighet som vidtas av en medlemsstat eller Monaco ska meddelas på samma sätt.

- 10. Med *Nytt konto* avses ett Finansiellt konto som förvaltas av ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som öppnas den 1 januari 2017 eller därefter, såvida det inte behandlas som ett Redan befintligt konto enligt den utvidgade definitionen av Redan befintligt konto i punkt C.9.
- 11. Med *Redan befintligt enskilt konto* avses ett Redan befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer.
- 12. Med *Nytt enskilt konto* avses ett Nytt konto som innehas av en eller flera fysiska personer.
- 13. Med *Redan befintligt enhetskonto* avses ett Redan befintligt konto som innehas av en eller flera Enheter.
- 14. Med *Lågvärdekonto* avses ett Redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2016 som inte överstiger 1 000 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta.
- 15. Med *Högvärdekonto* avses ett Redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2016 eller den 31 december något efterföljande år som överstiger 1 000 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta.
- 16. Med *Nytt enhetskonto* avses ett Nytt konto som innehas av en eller flera Enheter.
- 17. Med *Undantaget konto* avses följande konton:
 - a) Ett pensionskonto som uppfyller följande krav:
 - i) Kontot regleras som ett individuellt pensionskonto eller ingår som en del i en registrerad eller reglerad pensionsordning vars syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner (inklusive förmåner vid invaliditet eller dödsfall).
 - ii) Kontot är förknippat med skattelättnader (dvs. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i Kontohavarens bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats).
 - iii) Inrapportering av upplysningar till skattemyndigheterna krävs med avseende på kontot.
 - iv) Utbetalningar sker på villkor att en specificerad pensionsålder uppnåtts eller att invaliditet eller dödsfall inträffat, alternativt att utbetalningar som görs innan sådana specificerade händelser inträffat är förbundna med avgifter.

- v) Antingen i) är de årliga insättningarna begränsade till högst 50 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta eller ii) får det totala belopp som sätts in på kontot under en livstid uppgå till högst 1 000 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, och i båda fallen ska de regler för sammanläggning av kontosalmon och valutaomräkning som anges i avsnitt VII punkt C tillämpas.

Ett Finansiellt konto som i övrigt uppfyller kravet i punkt C.17 a v fortsätter att uppfylla detta krav även om ett sådant Finansiellt konto får erhålla tillgångar eller medel som överförts från ett eller flera Finansiella konton som uppfyller kraven i punkt C.17 a eller b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

- b) Ett konto som uppfyller följande krav:

- i) Kontot regleras som ett investeringsinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension och är föremål för regelbunden handel på en etablerad värdepappersmarknad, alternativt regleras det som ett sparinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension.
- ii) Kontot är förknippat med skattelättnader (dvs. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i Kontohavarens bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats).
- iii) För uttag krävs uppfyllande av specifika kriterier i fråga om syftet med investerings- eller sparkontot (till exempel tillhandahållande av utbildningsförmåner eller sjukvårdsförmåner), eller tillämpas kostnader om uttag görs utan att dessa kriterier är uppfyllda.
- iv) De årliga insättningarna är begränsade till högst 50 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, med tillämpning av de bestämmelser som anges i avsnitt VII punkt C om sammanläggning av kontosalmon och valutaomräkning.

Ett Finansiellt konto som i övrigt uppfyller kravet i punkt C.17 b iv fortsätter att uppfylla detta krav även om ett sådant Finansiellt konto får erhålla tillgångar eller medel som överförts från ett eller flera Finansiella konton som uppfyller kraven i punkt C.17 a eller b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–B.7.

- c) Ett livförsäkringsavtal med en löptid som löper ut innan den försäkrade personen når 90 års ålder, förutsatt att avtalet uppfyller följande krav:

- i) Regelbundna premier som inte minskar över tid betalas minst årligen under den tid som avtalet löper eller fram till dess att den försäkrade fyller 90 år, beroende på vilken period som är kortast.
- ii) Avtalet har inget avtalsvärde som en person kan få tillgång till (genom uttag, lån eller på annat sätt) utan att avtalet sägs upp.
- iii) Det belopp (förutom dödsfallsförmån) som ska betalas ut vid avtalets annullering eller uppsägning överstiger inte de sammanlagda premier som betalats in under avtalet, minus dödsfalls-, sjukdoms- och omkostnadsersättning (oavsett om sådan faktiskt uppkommit) för den period eller de perioder som avtalet löpt och eventuella belopp som betalats innan avtalet hävts eller sagts upp.

- iv) Avtalet innehas inte av en person som förvärvat avtalet i värdeskapande syfte.

- d) Ett konto som innehas uteslutande av dödsbo, om kopia på den avlidnes testamente eller dödsattest finns med i dokumentationen för kontot.

- e) Ett konto som öppnats i samband med något av följande:

- i) Domstols beslut eller dom.

- ii) Försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:
 - Kontomedlen utgörs uteslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition av ett lämpligt belopp som säkerhet med en direkt koppling till transaktionen i fråga, eller en liknande betalning, eller av Finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen.
 - Kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa fullgörandet av köparens skyldighet att betala köpeskilling för egendomen, säljarens skyldighet att stå för eventuella ansvarsförpliktelser eller uthyrarens eller hyrestagarens skyldighet att ersätta eventuella skador på den hyrda egendomen i enlighet med hyresavtalet.
 - Tillgångarna på kontot, inbegripet de inkomster som de genererar, kommer att utbetalas eller på annat sätt utfalla till förmån för köparen, säljaren, hyresvärden eller hyrestagaren (inklusive för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter) när egendomen säljs, byts eller överläts, eller när hyresavtalet upphör att gälla.
 - Kontot är inte ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en Finansiell tillgång säljs eller byts.
 - Kontot är inte knutet till ett konto som beskrivs i punkt C.17 f.
- iii) Skyldighet för ett Finansiellt institut som beviljar ett lån med säkerhet i fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle.
- iv) Ett Finansiellt instituts skyldighet att underlätta betalning av skatter vid ett senare tillfälle.
- f) Ett Inlånskonto som uppfyller följande krav:
 - i) Kontot finns uteslutande på grund av att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, och det överskjutande beloppet återbetalas inte omedelbart till kunden.
 - ii) Det Finansiella institutet genomför senast den 1 januari 2017 riktlinjer och förfaranden antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än 50 000 USD eller ett likvärdigt belopp angivet i en medlemsstats eller Monacos nationella valuta, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för valutaomräkning som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse kreditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot kreditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.
- g) Andra konton som utgör en låg risk för skatteundandragande, som i allt väsentligt liknar något av de konton som avses i punkt C.17 a–f, som enligt nationell rätt är ett Undantaget konto och som, för medlemsstaterna, avses i artikel 8.7a i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och har rapporterats till Monaco, och som, för Monaco, har rapporterats till Europeiska kommissionen, förutsatt att kontots status som ett Undantaget konto inte äventyrar målen med detta Avtal.

D. Rapporteringspliktigt konto

1. Med *Rapporteringspliktigt konto* avses ett konto som innehas av en eller flera Rapporteringskyldiga personer eller en Passiv icke-finansiell enhet med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringskyldiga personer, förutsatt att det har identifierats som sådant i enlighet med de förfaranden för kundkännedom som beskrivs i avsnitten II–VII.
2. Med *Rapporteringskyldig person* avses en Person inom en Rapporteringskyldig jurisdiktion som inte är i) ett bolag vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader, ii) ett bolag som är en Närstående enhet till ett bolag som beskrivs i led i, iii) en Offentlig enhet, iv) en Internationell organisation, v) en Centralbank eller vi) ett Finansiellt institut.

3. Med *Person inom en Rapporteringsskyldig jurisdiktion* avses en fysisk person eller Enhet som har hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion i enlighet med en sådan jurisdiktions skattelagstiftning, eller ett dödsbo efter en avliden som hade hemvist i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion. I detta syfte ska en Enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har något skatterättsligt hemvist behandlas som om den hade hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.
4. Med *Rapporteringsskyldig jurisdiktion* avses Monaco med avseende på en medlemsstat, eller en medlemsstat med avseende på Monaco, inom ramen för skyldigheten att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I.
5. Med *Deltagande jurisdiktion* avses med avseende på en medlemsstat eller på Monaco
 - a) en medlemsstat när det gäller rapportering till Monaco, eller
 - b) Monaco när det gäller rapportering till en medlemsstat, eller
 - c) varje annan jurisdiktion i) med vilken den berörda medlemsstaten eller Monaco, beroende på omständigheterna, har en överenskommelse enligt vilken denna andra jurisdiktion kommer att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I, och ii) som identifieras i en förteckning som offentliggörs av den medlemsstaten eller Monaco och som översänds till Monaco respektive till Europeiska kommissionen,
 - d) när det gäller medlemsstaterna, varje annan jurisdiktion i) med vilken Europeiska unionen har en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen kommer att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I, och ii) som identifieras i en förteckning som offentliggörs av Europeiska kommissionen.
6. Med *Personer med bestämmande inflytande* avses fysiska personer som utövar kontroll över en Enhet. När det är fråga om en trust avses stiftare, förvaltare, beskyddare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstaggarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten; när det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser begreppet personer i motsvarande eller liknande ställning. Begreppet *Personer med bestämmande inflytande* ska tolkas i överensstämmelse med rekommendationerna från FATF.
7. Med *Icke-finansiell enhet* avses varje Enhet som inte är ett Finansiellt institut.
8. Med *Passiv icke-finansiell enhet* avses i) varje Icke-finansiell enhet som inte är en Aktiv icke-finansiell enhet, eller ii) en Investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 b och som inte är ett Finansiellt institut i en Deltagande jurisdiktion.
9. Med *Aktiv icke-finansiell enhet* avses varje Icke-finansiell enhet som uppfyller något av följande kriterier:
 - a) Mindre än 50 % av den Icke-finansiella enhetens bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter, och mindre än 50 % av de tillgångar som innehades av den Icke-finansiella enheten under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehåller i syfte att generera passiva intäkter.
 - b) Aktierna i den Icke-finansiella enheten är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, eller också är enheten en Närliggande enhet till en Enhet vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad.
 - c) Den Icke-finansiella enheten är en Offentlig enhet, en Internationell organisation, en Centralbank eller en Enhet som helt ägs av en eller flera av de ovannämnda.
 - d) Väsentligen all verksamhet i den Icke-finansiella enheten består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett Finansiellt institut. En Enhet ska inte anses ha denna status om Enheten fungerar som (eller utger sig för att vara) en investeringsfond, såsom exempelvis en private equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.
 - e) Den Icke-finansiella enheten bedriver ännu inte någon affärsverksamhet och har inte tidigare bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i ett Finansiellt institut, under förutsättning att den Icke-finansiella enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då den Icke-finansiella enheten först bildades.

- f) Den Icke-finansiella enheten har inte varit ett Finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett Finansiellt institut.
- g) Den Icke-finansiella enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt Närstående enheter som inte är Finansiella institut, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon Enhet som inte är en Närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana Närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett Finansiellt institut.
- h) Den Icke-finansiella enheten uppfyller samtliga följande krav:
- i) Den är etablerad och verksam i sin hemvistjurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) uteslutande för religiösa, välgörande, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål, eller är etablerad och verksam i sin hemvistjurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd.
 - ii) Den är befriad från bolagsskatt i sin hemvistjurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion).
 - iii) Den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar.
 - iv) Gällande lagstiftning i den Icke-finansiella enhetens hemvistjurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) eller Enhetens stiftelseurkund tillåter inte att några av Enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till eller används till förmån för privatpersoner eller Enheter som inte är välgörenhetsenheter, förutom om detta sker som en följd av den Icke-finansiella enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som den Icke-finansiella enheten har förvärvat.
 - v) Gällande lagstiftning i den Icke-finansiella enhetens hemvistjurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) eller den Icke-finansiella enhetens stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid Enhetens likvidation eller upplösning överförs till en Offentlig enhet eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den Icke-finansiella enhetens hemvistjurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) eller något politiskt förvaltningsområde under sådan jurisdiktion.

E. Övrigt

1. Med *Kontohavare* avses den person som det kontohållande Finansiella institutet har registrerat eller identifierat som innehavare av ett Finansiellt konto. En person som inte är ett Finansiellt institut och som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare förvaltar ett Finansiellt konto till förmån för annan person eller för annan persons räkning ska inte anses vara innehavare av kontot vid tillämpningen av denna bilaga, utan denna andra person ska anses vara innehavare av kontot. När det är fråga om ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal är Kontohavaren varje person som har rättmätig tillgång till Kontantvärdet eller rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som har tillgång till Kontantvärdet eller rätt att ändra förmånstagare ska Kontohavaren anses vara varje person som i avtalet anges som förmånstagare och varje person med förvärvade rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet. När ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal faller ut anses varje person som i enlighet med avtalet har rätt till utbetalning som Kontohavare.
2. Med *AML/KYC-förfaranden* avses ett Rapporteringsskyldigt finansiellt instituts åtgärder för kundkännedom i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet omfattas av.
3. Med *Enhet* avses en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.
4. En enhet är en *Närstående enhet* till en annan Enhet om i) den ena Enheten kontrollerar den andra, ii) de två Enheterna står under gemensam kontroll, eller iii) de två Enheterna är Investeringsenheter enligt punkt A.6 b och står under gemensam företagsledning, och ledningen uppfyller kraven på förfaranden för kundkännedom för sådana Investeringsenheter. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 % av rösterna eller värdet i en Enhet.

5. Med *Skatteregistreringsnummer* avses identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas).
6. Med *Styrkande dokumentation* avses något av följande:
- a) Ett hemvistsintyg utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett statligt organ eller en kommun) i den jurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist.
 - b) För fysiska personer, en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett statligt organ eller en kommun) och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål.
 - c) När det är fråga om en Enhet, officiella handlingar som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett statligt organ eller en kommun) och som innehåller Enhetens namn och adressen till dess huvudkontor antingen i den jurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) där Enheten säger sig ha hemvist eller i den jurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan jurisdiktion) där Enheten bildades eller vars rättsordning är den som reglerar Enheten.
 - d) En reviderad årsredovisning, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn.

När det är fråga om ett Redan befintligt enhetskonto får varje medlemsstat eller Monaco tillåta Rapporteringsskyldiga finansiella institut att som Styrkande dokumentation använda varje klassificering i det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på den berörda Kontohavaren som fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode, som registrerats av det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet i överensstämmelse med dess normala affärsmetoder för AML/KYC-förfaranden eller för andra regleringsändamål (utom beskattningsändamål) och som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet genomförde före den dag då det Finansiella kontot klassificerades som ett Redan befintligt konto, förutsatt att det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte känner till eller inte har anledning att känna till att en sådan klassificering är felaktig eller otillförlitlig. Med *standardiserat system för branschkode* avses ett kodsysteem som används för att klassificera verksamheter efter verksamhetstyp för andra ändamål än skatteändamål.

Före den 1 januari 2017 ska medlemsstaterna meddela Monaco, och Monaco meddela Europeiska kommissionen, om de har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i denna punkt. Europeiska kommissionen får samordna översändandet av meddelandena från medlemsstaterna till Monaco, och Europeiska kommissionen ska översända meddelandet från Monaco till alla medlemsstater. Alla ytterligare ändringar av utnyttjandet av denna möjlighet som vidtas av en medlemsstat eller Monaco ska meddelas på samma sätt.

AVSNITT IX

FAKTISKT GENOMFÖRANDE

I medlemsstaterna och i Monaco ska det finnas bestämmelser och administrativa förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa ett effektivt genomförande och effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och för kundkännedom som anges ovan, inbegripet följande:

- a) Bestämmelser som förhindrar att Finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och för kundkännedom.
- b) Bestämmelser enligt vilka det krävs att Rapporteringsskyldiga finansiella institut bevarar register över de åtgärder som vidtas och de belägg som används för att säkerställa att förfarandena för rapportering och för kundkännedom samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa register.
- c) Administrativa förfaranden för att verifiera Rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av förfarandena för rapportering och för kundkännedom, och administrativa förfaranden för uppföljning av ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut när konton utan dokumentation rapporteras.
- d) Administrativa förfaranden för att säkerställa att risken är fortsatt låg för att de Enheter och konton som enligt nationell lagstiftning är Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och Undantagna konton ska användas för skatteundandragande.
- e) Lämpliga tvångsåtgärder för att komma tillrätta med bristande efterlevnad.

BILAGA II

KOMPLETTERANDE REGLER OM RAPPORTERING OCH FÖRFARANDE FÖR KUNDKÄNNEDOM VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON

1. Ändrade förhållanden

Med *Ändrade förhållanden* avses varje förändring som leder till tillägg av upplysningar som är relevanta för en persons status eller som på annat sätt står i strid med personens status. Ändrade förhållanden är även varje förändring eller tillägg av upplysningar avseende Kontohavarens konto (inbegripet tillägg av en kontohavare, ersättning av en Kontohavare eller annan förändring avseende en Kontohavare) eller varje förändring eller tillägg av upplysningar avseende varje konto som är knutet till ett sådant konto (med tillämpning av de regler för sammanläggning av konton som beskrivs i bilaga I, avsnitt VII, punkterna C.1–C.3), om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av upplysningar påverkar Kontohavarens status.

Om ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut har gjort en kontroll av hemvistadressen enligt bilaga I, avsnitt III, punkt B.1, och ändrade förhållanden gör att det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning att känna till att den ursprungliga Styrkande dokumentationen (eller annan motsvarande dokumentation) är felaktig eller otillförlitlig, ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet, senast den sista dagen på kalenderåret i fråga eller annan lämplig rapporteringsperiod eller 90 kalenderdagar efter mottagandet av information om eller efter upptäckten av sådana ändrade förhållanden, beroende på vilken dag som infaller sist, inhämta ett intygande och ny Styrkande dokumentation för att fastställa Kontohavarens skatterättsliga hemvist(er). Om det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta ett intygande och den nya Styrkande dokumentationen senast denna dag ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa det förfarande för sökning i elektroniska arkiv som beskrivs i bilaga I, avsnitt III, punkt B.2–B.6.

2. Intyganden för Nya enhetskonton

I syfte att fastställa, i fråga om Nya enhetskonton, huruvida en Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet är en Rapporteringsskyldig person får ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut endast använda ett intygande, antingen från Kontohavaren eller från Personen med bestämmande inflytande.

3. Ett Finansiellt instituts hemvist

Ett Finansiellt institut anses ha *hemvist* i en medlemsstat, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion om det omfattas av den medlemsstatens jurisdiktion, Monacos jurisdiktion eller av den andra Deltagande jurisdiktionen (dvs. om den Deltagande jurisdiktionen kan ålägga det Finansiella institutet en rapporteringsskyldighet). Om ett Finansiellt institut har sitt skatterättsliga hemvist i en medlemsstat, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion omfattas det i allmänhet av den medlemsstatens eller Monacos jurisdiktion eller av den andra Deltagande jurisdiktionen och är således ett Finansiellt institut i en medlemsstat, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion. När det är fråga om en trust som är ett Finansiellt institut (oavsett om den har sitt skatterättsliga hemvist i en medlemsstat, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion) anses trusten omfattas av den medlemsstatens eller Monacos jurisdiktion eller av den andra Deltagande jurisdiktionen, om en eller flera av dess förvaltare har sitt hemvist i denna medlemsstat, Monaco eller den andra Deltagande jurisdiktionen, utom om trusten rapporterar samtliga upplysningar som krävs i enlighet med detta Avtal eller ett annat avtal för genomförande av den globala standarden med avseende på Rapporteringspliktiga konton som förvaltas av trusten till en annan Deltagande jurisdiktion (en medlemsstat, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion), eftersom den har sitt skatterättsliga hemvist i denna andra Deltagande jurisdiktion. När ett Finansiellt institut (med undantag för trust) inte har något skatterättsligt hemvist (t.ex. om det behandlas som skatterättsligt transparent eller är beläget i en jurisdiktion som inte har någon inkomstskatt) anses det emellertid omfattas av en medlemsstat eller Monacos jurisdiktion eller av en annan Deltagande jurisdiktion och är således ett Finansiellt institut i en medlemsstat, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion, om

- a) det är registrerat i enlighet med medlemsstatens, Monacos eller den andra Deltagande jurisdiktionens lagstiftning,
- b) det har sin företagsledning (inbegripet faktisk företagsledning) i medlemsstaten, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion, eller
- c) det är föremål för finansiell övervakning i medlemsstaten, Monaco eller en annan Deltagande jurisdiktion.

Om ett Finansiellt institut (med undantag för truster) har sitt hemvist i två eller fler Deltagande jurisdiktioner (medlemsstater, Monaco eller andra Deltagande jurisdiktioner) kommer detta Finansiella institut att omfattas av skyldigheterna avseende rapportering och förfaranden för kundkännedom i den Deltagande jurisdiktion där det förvaltar det eller de Finansiella kontona.

4. Konton i ett Finansiellt institut

Ett konto ska i allmänhet anses vara ett konto i ett Finansiellt institut enligt följande:

- a) Vad gäller Depåkonton, kontot i det Finansiella institut som förvaltar tillgångarna på kontot (inbegripet ett Finansiellt institut som i egenskap av mäklare innehar tillgångar för en Kontohavare i detta institut).
- b) Vad gäller Inlåningskonton, kontot i det Finansiella institut som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på kontot (utom ett ombud för ett Finansiellt institut, oavsett om ombudet är ett Finansiellt institut).
- c) Vad gäller andelar i eget kapital eller skulder i ett Finansiellt institut som utgör ett Finansiellt konto, kontot i det berörda Finansiella institutet.
- d) Vad gäller Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal, kontot i det Finansiella institut som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på avtalet.

5. Truster som är Passiva icke-finansiella enheter

En Enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har något skatterettsligt hemvist ska, i enlighet med avsnitt VIII punkt D.3 i bilaga I, behandlas som om den hade hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. För dessa syften anses en juridisk person eller juridisk konstruktion vara *liknande* en delägarbeskattad juridisk person eller en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar om den inte anses som en beskattningsbar enhet i en Rapporteringsskyldig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i denna jurisdiktion. I syfte att undvika dubbelrapportering (med tanke på den vida innebörden av begreppet *Personer med bestämmande inflytande* i fråga om truster) får en trust som är en Passiv icke-finansiell enhet inte anses vara en liknande juridisk konstruktion.

6. Adress till en Enhets huvudkontor

Ett av kraven i bilaga I, avsnitt VIII, punkt E.6 c är att den officiella dokumentationen om en Enhet ska innehålla adressen till Enhets huvudkontor antingen i den medlemsstat, Monaco eller den andra jurisdiktion där Enheten säger sig ha hemvist, eller i den medlemsstat, Monaco eller den andra jurisdiktion där Enheten bildades eller vars rättsordning är den som reglerar Enheten. Adressen till Enhets huvudkontor är i allmänhet platsen för dess faktiska företagsledning. Adressen till ett Finansiellt institut i vilken Enheten har ett konto, en postbox eller en adress som används enbart för post är inte adressen till Enhets huvudkontor, såvida inte denna adress är den enda adress som Enheten använder och finns angiven som Enhets registrerade adress i dess organisationsdokumentation. Vidare är en adress som tillhandahålls med anvisningar om att hålla kvar all post till adressen i fråga inte adressen till Enhets huvudkontor.

BILAGA III

YTTERLIGARE BESTÄMMELSER OM UPPGIFTSSKYDD AVSEENDE BEHANDLINGEN AV UPPGIFTER SOM SAMLAS IN OCH UTBYTS ENLIGT DETTA AVTAL

1. Definitioner

I detta Avtal gäller följande definitioner och begrepp:

- a) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (nedan kallad *den registrerade*). En identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, framför allt genom hänvisning till ett identifikationsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för hans eller hennes fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

- b) *behandling av personuppgifter*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som automatiskt eller på annat sätt vidtas med personuppgifter, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämning genom vidareändring eller överföring, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring.

2. Icke-diskriminering

De Avtalsslutande parterna ska se till att de skyddsbestämmelser som är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter enligt detta Avtal och relevant nationell lagstiftning tillämpas på alla fysiska personer utan diskriminering, särskilt diskriminering på grundval av nationalitet, hemvistland eller utseende.

3. Uppgifter

De uppgifter som de Avtalsslutande parterna behandlar inom ramen för detta Avtal ska vara relevanta och nödvändiga och stå i proportion till de ändamål som anges i detta avtal.

De Avtalsslutande parterna ska inte utbyta personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening, eller uppgifter om en fysisk persons hälsa eller sexualliv.

4. Rätt till information om och tillgång till uppgifter och rätt till rättelse eller utplåning av uppgifter

När upplysningar används för andra ändamål inom den jurisdiktion som mottar dem eller om de vidarebefordras av den jurisdiktion som mottar dem till en tredje jurisdiktion (en medlemsstat eller Monaco) enligt bestämmelserna i artikel 6.5 i detta Avtal, ska den Behöriga myndigheten i den jurisdiktion som mottar upplysningarna och använder dem för andra ändamål eller vidarebefordrar dem till en tredje jurisdiktion, informera de registrerade om detta. Denna information ska lämnas till den registrerade i så god tid att denne kan göra gällande sina rättigheter angående dataskydd och i alla händelser innan den jurisdiktion som mottar upplysningarna använder dem för andra ändamål eller vidarebefordrar dem till en tredje jurisdiktion.

Med avseende på alla personuppgifter som behandlas enligt detta Avtal ska varje fysisk person ha rätt att begära tillgång till personuppgifter som rör honom eller henne och som behandlas av Rapporteringsskyldiga finansiella institut och/eller Behöriga myndigheter samt att erhålla rättelse av oriktiga uppgifter. När uppgifterna behandlas på ett rättsstridigt sätt får personen begära att de utplånas.

För att underlätta utövandet av denna rättighet ska varje fysisk person ha möjlighet att lämna in begäran om tillgång till och rättelse och/eller utplåning av dessa uppgifter. Begäran ska riktas till den andra berörda Behöriga myndigheten via den Behöriga myndigheten för den fysiska personen i fråga.

Den Behöriga myndighet som begäran riktas till ska ge tillgång till de relevanta uppgifterna och, i tillämpliga fall, uppdatera och/eller rätta alla oriktiga eller ofullständiga uppgifter.

5. Rätt till prövning

Med avseende på personuppgifter som behandlas enligt detta Avtal ska varje fysisk person ha rätt till effektiv administrativ och/eller rättslig prövning, oavsett nationalitet och oavsett huruvida dennes hemvistjurisdiktion är den ena eller andra eller samtliga de involverade jurisdiktionerna.

6. Automatiserad behandling

De Behöriga myndigheterna får inte fatta beslut som leder till negativa rättsliga verkningar effekter för en fysisk person eller som påverkar honom eller henne i väsentlig utsträckning enbart på grundval av en automatiserad behandling av uppgifter avsedd att utvärdera vissa aspekter av dennes personlighet.

7. Överföring till tredjeländers behöriga myndigheter

En Behörig myndighet får vid enstaka tillfällen överföra personuppgifter som den mottagit enligt detta Avtal till offentliga myndigheter i tredjeländers jurisdiktioner, andra än medlemsstater eller Monaco, om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Överföringen är nödvändig i det mottagande tredjelandets jurisdiktion för de ändamål som avses i artikel 6.4, och denna jurisdiktion kommer att använda uppgifterna enbart för sådana ändamål.
- b) Uppgifterna är relevanta och står i proportion till de syften för vilka de överförs.
- c) Befogenheterna för myndigheterna i det berörda tredjelandets jurisdiktion har ett direkt samband med de ändamål som anges i artikel 6.4.
- d) Det mottagande tredjelandets jurisdiktion garanterar en skyddsnivå för personuppgifter som är likvärdig med den som fastställs genom detta Avtal och åtar sig att inte överföra de mottagna uppgifterna till tredje part.
- e) Den Behöriga myndighet som uppgifterna härrör från har i förväg gett ett tillstånd i enlighet med artikel 6.5.
- f) Den registrerade har informerats om överföringen.

All annan överföring till tredje part av uppgifter som mottagits enligt detta Avtal är förbjuden.

8. Dataintegritet och datasäkerhet

Med avseende på upplysningar som behandlas inom ramen för detta Avtal ska de Avtalsslutande parterna och de Rapporteringsskyldiga finansiella instituten ha

- a) infört lämpliga skyddsåtgärder för att säkerställa att sådana upplysningar förblir konfidentiella och uteslutande används för de ändamål och av de personer eller myndigheter som avses i artikel 6,
- b) inrättat den infrastruktur som behövs för ett ändamålsenligt utbyte av upplysningar (bland annat rutiner för att säkerställa att upplysningar utbyts på ett korrekt, säkert och konfidentiellt sätt och i rätt tid, att kommunikationen är verkningsfull och tillförlitlig och en kapacitet att snabbt besvara frågor och reda ut oklarheter kring utbyte av upplysningar eller en begäran om sådant utbyte, samt för att genomföra artikel 4 i detta Avtal),
- c) infört tekniska och organisatoriska åtgärder för att förhindra otillåten spridning och åtkomst, oavsiktlig eller olaglig förstöring, förlust genom olyckshändelse, ändringar och all annan form av olaglig behandling, och
- d) infört tekniska och organisatoriska åtgärder för rättelse av alla oriktiga uppgifter och utplåning av uppgifter för vilka det inte finns några rättsliga skäl att de lagras.

De Avtalsslutande parterna ska se till att de Rapporteringsskyldiga finansiella instituten utan dröjsmål underrättar den Behöriga myndigheten i deras jurisdiktion om de har skäl att tro att de har rapporterat oriktiga eller ofullständiga uppgifter till denna Behöriga myndighet. Den underrättade Behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som den har tillgång till enligt sin nationella rätt för att åtgärda de fel som beskrivs i underrättelsen.

9. Sanktioner

De Avtalsslutande parterna ska se till att varje överträdelse av bestämmelserna om skydd av personuppgifter i detta Avtal blir föremål för effektiva och avskräckande sanktioner.

10. Tillsyn

Rapporteringskyldiga finansiella instituts och Behöriga myndigheters behandling av personuppgifter enligt detta Avtal ska vara föremål för tillsyn i) för medlemsstaternas del, av de nationella tillsynsmyndigheter med ansvar för uppgiftsskydd som inrättats enligt den nationella lagstiftning som genomför direktiv 95/46/EG, och ii) för Monacos del, av Monacos organ för tillsyn av personuppgiftshantering (*Commission de contrôle des informations nominatives*).

Dessa tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna och i Monaco ska ha ändamålsenliga befogenheter för tillsyn, utredning, åtgärder och översyn, och ska ha befogenhet att vid behov påtala överträdelser av lagstiftningen i syfte att väcka talan vid domstol. De ska i synnerhet se till att klagomål avseende överträdelser mottas, utreds, besvaras och åtgärdas på lämpligt sätt.

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER DE AVTALSSLUTANDE PARTERNAS BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Vid tillämpningen av detta Avtal avses med Behöriga myndigheter i de Avtalsslutande parterna följande myndigheter:

- a) I Furstendömet Monaco: Le Conseiller de gouvernement-Ministre des finances et de l'économie eller en befullmäktigad företrädare.
- b) I Konungariket Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare.
- c) I Republiken Bulgarien: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите eller en befullmäktigad företrädare.
- d) I Republiken Tjeckien: Ministr financí eller en befullmäktigad företrädare.
- e) I Konungariket Danmark: Skatteministeren eller en befullmäktigad företrädare.
- f) I Förbundsrepubliken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.
- g) I Republiken Estland: Rahandusminister eller en befullmäktigad företrädare.
- h) I Republiken Grekland: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare.
- i) I Konungariket Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en befullmäktigad företrädare.
- j) I Republiken Frankrike: Le Ministre chargé du budget eller en befullmäktigad företrädare.
- k) I Republiken Kroatien: Ministar financija eller en befullmäktigad företrädare.
- l) I Irland: The Revenue Commissioners eller en befullmäktigad företrädare.
- m) I Republiken Italien: Il Direttore Generale delle Finanze eller en befullmäktigad företrädare.
- n) I Republiken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare.
- o) I Republiken Lettland: Finanšu ministrs eller en befullmäktigad företrädare.
- p) I Republiken Litauen: Finansų ministras eller en befullmäktigad företrädare.
- q) I Storhertigdömet Luxemburg: Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare.
- r) I Ungern: A pénzügyminiszter eller en befullmäktigad företrädare.

- s) I Republiken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en befullmäktigad företrädare.
- t) I Konungariket Nederländerna: De Minister van Financiën eller en befullmäktigad företrädare.
- u) I Republiken Österrike: Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.
- v) I Republiken Polen: Minister Finansów eller en befullmäktigad företrädare.
- w) I Republiken Portugal: O Ministro das Finanças eller en befullmäktigad företrädare.
- x) I Rumänien: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală eller en befullmäktigad företrädare.
- y) I Republiken Slovenien: Minister za finance eller en befullmäktigad företrädare.
- z) I Republiken Slovakien: Minister financií eller en befullmäktigad företrädare.
- aa) I Republiken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en befullmäktigad företrädare.
- ab) I Konungariket Sverige: Chefen för Finansdepartementet eller en befullmäktigad företrädare.
- ac) I Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och de europeiska områden för vars yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar: the Commissioners of Inland Revenue eller en befullmäktigad företrädare och den behöriga myndigheten i Gibraltar, vilken Förenade kungariket kommer att utse i enlighet med de avtalade arrangemangen rörande behöriga myndigheter i Gibraltar inom ramen för EU-instrument och tillhörande fördrag som anmälts till Europeiska unionens medlemsstater och institutioner den 19 april 2000, varav en kopia ska sändas till Furstendömet Monaco av generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, och som ska gälla inom ramen för detta Avtal.”

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

1. Detta ändringsprotokoll ingås med förbehåll för att det ratificeras eller godkänns av de Avtalsslutande parterna i enlighet med deras egna förfaranden. De Avtalsslutande parterna ska till varandra anmäla att dessa förfaranden har avslutats. Detta ändringsprotokoll träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den sista anmälan.
2. Med förbehåll för att de institutionella förfarandena i Furstendömet Monaco och de förfaranden som är nödvändiga enligt Europeiska unionens rätt om ingående av internationella avtal avslutas ska Furstendömet Monaco och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen genomföra och i praktiken tillämpa Avtalet, i dess lydelse enligt detta ändringsprotokoll, från och med den 1 januari 2017, och underrätta varandra om genomförandet respektive tillämpningen.
3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 ska de Avtalsslutande parterna tillämpa detta ändringsprotokoll provisoriskt i avvaktan på att det träder i kraft. Denna provisoriska tillämpning ska börja den 1 januari 2017, under förutsättning att varje Avtalsslutande part senast den 31 december 2016 har anmält till den andra Avtalsslutande parten att deras respektive interna förfaranden som är nödvändiga för denna provisoriska tillämpning har avslutats.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska nedanstående skyldigheter enligt Avtalet i dess lydelse före dess ändring genom detta ändringsprotokoll fortsätta att gälla på följande sätt:
 - a) De skyldigheter för Furstendömet Monaco och de underliggande skyldigheterna för i Monaco etablerade betalningsombud som avses i artiklarna 8 och 9 i Avtalet i dess lydelse före ändringen av det genom detta ändringsprotokoll ska fortsätta att tillämpas till och med den 30 juni 2017, eller till dess att dessa skyldigheter har fullgjorts i sin helhet.

- b) De skyldigheter för medlemsstaterna som avses i artikel 10 i Avtalet i dess lydelse före ändringen genom detta ändringsprotokoll, som gäller källskatt som tas ut under 2016 och under tidigare beskattningsår, ska fortsätta att tillämpas till dess att dessa skyldigheter har fullgjorts i sin helhet.

Artikel 3

Avtalet ska kompletteras med ett protokoll med följande lydelse:

"Protokoll till avtalet mellan Europeiska unionen och Furstendömet Monaco om utbyte av upplysningar om finansiella konton i syfte att förbättra efterlevnaden av skatteregler på internationell nivå, i enlighet med den standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

I samband med undertecknandet av ändringsprotokollet mellan Europeiska unionen och Furstendömet Monaco har de vederbörligen bemyndigade undertecknande enats om följande bestämmelser, som ska utgöra en integrerad del av detta Avtal, i dess lydelse enligt ändringsprotokollet:

1. Ett utbyte av upplysningar enligt artikel 5 i Avtalet ska endast begäras när den begärande staten (en medlemsstat eller Furstendömet Monaco) har uttömt alla ordinarie informationskällor som är tillgängliga inom ramen för det interna beskattningsförfarandet.
2. Den Behöriga myndigheten i den begärande staten (en medlemsstat eller Furstendömet Monaco) ska lämna följande upplysningar till den Behöriga myndigheten i den anmodade staten (Furstendömet Monaco eller en medlemsstat) i samband med en begäran om upplysningar enligt artikel 5 i detta Avtal:
 - a) Identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning.
 - b) Den tidsperiod för vilken upplysningarna begärs.
 - c) En redovisning av de begärda upplysningarna i vilken det anges både vilket slags upplysningar det rör sig om och i vilken form den begärande staten önskar motta upplysningarna från den anmodade staten.
 - d) Mot bakgrund av vilket beskattningssammanhang upplysningarna begärs.
 - e) I vilken utsträckning som dessa upplysningar är kända: namn på och adress för alla personer som antas inneha de begärda upplysningarna.
3. Hänvisningen till standarden om *förutsebar relevans* är avsedd att sörja för informationsutbyte enligt artikel 5 i detta Avtal i så stor utsträckning som möjligt och samtidigt klargöra att medlemsstaterna och Furstendömet Monaco inte har rätt att göra ospecificerade eftersökningar eller begära information som sannolikt inte är relevant för en viss skattebetalares skatteärenden. Medan punkt 2 innehåller viktiga krav på förfarandet som är avsedda att förhindra ospecificerade efterforskningar, ska leden i-v i punkt 2 ändå inte tolkas i syfte att motverka ett effektivt utbyte av upplysningar. Standarden om *förutsebar relevans* kan uppfyllas både när det gäller en skattebetalare (som identifieras med namn eller på annat sätt) eller flera skattebetalare (som identifieras med namn eller på annat sätt).
4. Detta Avtal inbegriper inte utbyte av upplysningar utan föregående begäran.
5. När det gäller ett utbyte av upplysningar enligt artikel 5 i detta Avtal fortsätter de förvaltningsprocessrättsliga bestämmelser om skattebetalarnas rättigheter som föreskrivs i den anmodade staten (en medlemsstat eller Furstendömet Monaco) att vara tillämpliga. Dessa bestämmelser syftar till att garantera skattebetalaren ett rättvist förfarande och inte till att förhindra eller oskäligt fördröja utbytet av upplysningar."

Artikel 4

Språk

Detta ändringsprotokoll är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta ändringsprotokoll.

Съставено в Брюксел на дванадесети юли през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el doce de julio de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvanáctého července dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte juli to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am zwölften Juli zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta juulikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twelfth day of July in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le douze juillet deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog srpnja godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dodici luglio duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai šešiolikų metų liepos dvyliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenhatodik év július havának tizenkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, twaalf juli tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lipca roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em doze de julho de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la doisprezece iulie două mii şaisprezece.

V Bruseli dvanásteho júla dvetisícšestnást'.

V Bruslju, dne dvanajstega julija leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenatoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tolfte juli år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Pierre Telle

За Княжество Монако
Por el Principado de Mónaco
Za Monacké knížectví
For Fyrstendømmet Monaco
Für das Fürstentum Monaco
Monaco Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο του Μονακό
For the Principality of Monaco
Pour la Principauté de Monaco
Za Kneževinu Monako
Per il Principato di Monaco
Monako Firstistes vārdā –
Monako Kunigaikštystės vardu
A Monacói Hercegség részéről
Għall-Prinċipat ta' Monaco
Voor het Vorstendom Monaco
W imieniu Księstwa Monako
Pelo Principado do Mónaco
Pentru Principatul Monaco
Za Monacké kniežatstvo
Za Kneževino Monako
Monacon ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Monaco

S. Telle

FÖRKLARINGAR AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM EFTERLEVNADE AV DEN GLOBALA STANDARDEN

De Avtalsslutande parterna är överens om att bestämmelserna om automatiskt utbyte av upplysningar

- i) i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU,
- ii) i Avtalet och dess bilagor, och
- iii) i övriga avtal som Europeiska unionen parallellt har förhandlat fram på samma område med Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra, Furstendömet Liechtenstein och Republiken San Marino, är förenliga med den globala standarden, även om vissa av dessa avtal innehåller ytterligare regler i fråga om konfidentiell behandling och uppgiftsskydd, med tanke på att Furstendömet Monacos ståndpunkt skiljer sig från de övriga fyra ländernas ståndpunkt i denna fråga, och i den utsträckning som är strikt nödvändig för att medlemsstaterna ska kunna iaktta sina skyldigheter enligt Europeiska unionens rätt i sina förbindelser med jurisdiktioner utanför Europeiska unionen.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM AVTALET OCH DESS BILAGOR

När det gäller tillämpningen av Avtalet och bilagorna I och II till detta är de Avtalsslutande parterna överens om att kommentarerna till OECD:s modell för avtal mellan behöriga myndigheter och till OECD:s gemensamma rapporteringsstandard bör användas som en källa till illustration eller tolkning samt i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM ARTIKEL 5 I AVTALET

När det gäller tillämpningen av artikel 5 i Avtalet angående utbyte av upplysningar på begäran är de Avtalsslutande parterna överens om att kommentarerna till artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet bör utgöra en källa till tolkning.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM ARTIKEL 2 I ÄNDRINGSPROTOKOLLET

När det gäller artikel 2 i tilläggsprotokollet är de Avtalsslutande parter överens om att den provisoriska tillämpningen av ändringsprotokollet förutsätter följande:

- Att Furstendömet Monaco, medlemsstaterna och deras Finansiella institut tillämpar reglerna om rapportering och förfaranden för kundkännedom i enlighet med bilagorna I och II senast från och med den 1 januari 2017, så att de kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 3.3 i Avtalet, i dess lydelse enligt ändringsprotokollet. De skyldigheter som anges i artikel 3.3 i Avtalet, i dess lydelse enligt ändringsprotokollet, ska dock inte vara tillämpliga på de Avtalsslutande parterna förrän de villkor för ikraftträdande som anges i artikel 2.1 i ändringsprotokollet är uppfyllda.
- Att medlemsstaterna har rätt att från och med den 1 januari 2017 översända en begäran om upplysningar till Furstendömet Monaco enligt artikel 5 i Avtalet, i dess lydelse enligt ändringsprotokollet, men att Furstendömet Monaco får välja att besvara en sådan begäran först efter det att de villkor för ikraftträdande som anges i artikel 2.1 i ändringsprotokollet är uppfyllda.
- Att Furstendömet Monaco och dess Finansiella institut, med hänsyn till den provisoriska tillämpningen av ändringsprotokollet, får välja att avbryta fullgörandet av sina skyldigheter i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG, i dess lydelse före ändringen enligt ändringsprotokollet, från och med den 1 januari 2017, om inte något annat föreskrivs i artikel 2.4 i ändringsprotokollet.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/1393

av den 4 maj 2016

om ändring av delegerad förordning (EU) nr 640/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 63.4, 64.6, 72.5, 76, 77.7, 93.4, 101.1 och 120, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 7.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 ⁽²⁾ ska systemet för identifiering och registrering av stödrätter säkerställa en effektiv spårbarhet för stödrätter, särskilt med avseende på vissa faktorer, bland annat datum för senaste aktivering. Enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽³⁾ om påfyllning av den nationella reserven eller den regionala reserven inom ramen för ordningen för grundstöd krävs just denna information inte längre, förutsatt att det totala antalet stödrätter per jordbrukare kan fastställas.
- (2) I artikel 9 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 anges regler för fastställande av arealer när jordbruksskiftet innehåller landskapselement och träd. Det är lämpligt att förtydliga lydelsen av denna bestämmelse genom att hänvisa till stödberättigande hektar.
- (3) I artikel 11.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 ⁽⁴⁾ föreskrivs att den behöriga myndigheten ska meddela stödmottagaren resultaten av de preliminära kontrollerna inom 26 kalenderdagar efter sista dagen för inlämning av den samlade ansökan, stödansökan eller stödanspråket enligt artikel 13 i den förordningen. I artikel 12 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 medges undantag från artikel 5.1 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ⁽⁵⁾ för sista dagen för inlämning. Av konsekvensskäl är det lämpligt att införa samma undantag för sista möjliga dag att meddela resultaten av dessa preliminära kontroller och sista möjliga dag för stödmottagaren att meddela den behöriga myndigheten de ändringar som gjorts till följd av dessa preliminära kontroller. Det bör också förtydligas att tidsfristen på 26 kalenderdagar för meddelande av resultaten av de preliminära kontrollerna i vilket fall som helst löper ut en dag efter sista möjliga dag för försenad inlämning av stödansökan, stödanspråk eller ansökan om stödrätter.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor (EUT L 181, 20.6.2014, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 31.7.2014, s. 69).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (4) För omfördelningsstöd, stöd till unga jordbrukare och stöd för områden med naturliga begränsningar fastställs i artikel 18 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 principen att en jordbrukare inte bör åläggas sanktioner vid för höga deklarationer som inte kan ge någon som helst fördel på grund av ett högsta antal hektar som stöd kan beviljas för. En liknande bestämmelse fanns för djurbidrag i kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 ⁽¹⁾ och för arealrelaterade jordbruksåtgärder enligt kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 ⁽²⁾. För att säkerställa kontinuitet och rättvis behandling av jordbrukare samt av förenklingsskäl är det lämpligt att införa en sådan bestämmelse i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 för beräkningen av underlaget för betalningen inom alla arealrelaterade och djurrelaterade stödordningar och, i förekommande fall, arealrelaterade och djurrelaterade landsbygdsutvecklingsåtgärder.
- (5) Inom det integrerade administrations- och kontrollsystemet grundar sig beräkningen av det stöd som stödmottagaren är berättigad till på konceptet odlingsgrupp. Enligt ordningen för omfördelningsstöd som föreskrivs i artikel 41 i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna besluta att införa en gradering för ett antal hektar som ska betalas på annat sätt. Att införa en specifik odlingsgrupp för omfördelningsstöd skulle bidra till att förenkla stödmottagarens ansökan i de fall där omfördelningsstödet graderas, eftersom stödmottagaren inte skulle behöva ange vilket jordbruksskifte som hör till vilken del av det graderade antalet hektar. Av konsekvensskäl är det lämpligt att införa samma bestämmelse för ordningen för unga jordbrukare och åtgärderna för frivilligt kopplat stöd.
- (6) När det gäller andra arealrelaterade stödordningar eller stödåtgärder än ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning görs det i artikel 17.1 b i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 åtskillnad mellan odlingsgrupper och det finns en grupp för var och en av de deklarerade arealer som det tillämpas en annan stödsats för. Vad gäller stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar föreskrivs i artikel 31.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽³⁾ att medlemsstaterna, utom i vissa särskilda fall, ska se till att stöden trappas ned ovanför en arealgräns per jordbruksföretag, som ska anges i programmet. Med avseende på detta stöd bör det förtydligas att om stödbeloppen minskas gradvis ska genomsnittsvärdena för respektive deklarerad areal beaktas, i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 65/2011.
- (7) Med beaktande av utvecklingen av det integrerade administrations- och kontrollsystemet samt av förenklingsskäl är det lämpligt att anpassa de administrativa sanktionerna för stödordningar eller stödåtgärder där effektiva administrativa korskontroller med systemet för identifiering av jordbruksskiften kan genomföras och där retroaktiv återbetalning är möjlig, dvs. de arealrelaterade stödordningar som anges i kapitlen 1, 2, 4 och 5 i avdelning III och i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 och de arealrelaterade stödåtgärder som anges i artiklarna 30 och 31 i förordning (EU) nr 1305/2013. Principerna om avskräckning och proportionalitet bör beaktas för att iakttä en sund ekonomisk förvaltning av den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (8) För dessa stödordningar eller stödåtgärder är det lämpligt att införa ett system med reducerade sanktioner för första överträdelsen när det gäller för överdeklarationer av mindre betydelse. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och i syfte att förebygga missbruk av systemet och främja korrekta deklarationer i framtiden bör det belopp med vilket den administrativa sanktionen hade minskats betalas om en annan administrativ sanktion för den berörda arealrelaterade stödordningen eller stödåtgärden åläggs stödmottagaren påföljande ansökningsår.
- (9) I artikel 24 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 föreskrivs minskning av förgröningsstödet vid felaktigheter som avser diversifiering av grödor. För tydlighetens skull bör en specifik bestämmelse införas för att täcka fall av bristande efterlevnad av artikel 44.2 i förordning (EU) nr 1307/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2.12.2009, s. 65).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EUT L 25, 28.1.2011, s. 8).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (10) Enligt artikel 21 i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 måste stödmottagaren i tillämpliga fall åta sig att hålla djur på sitt jordbruksföretag under en period som fastställts av medlemsstaten och att ange var djuren kommer att hållas under denna period i ansökan om djurbidrag eller stödanspråk inom djurrelaterade stödåtgärder. Det är lämpligt att fastställa bestämmelser på grundval av vilka djur som under denna period har flyttats till en annan plats än den som angetts kan anses vara fastställda, förutsatt att de omedelbart kan lokaliseras på jordbruksföretaget under kontrollerna på platsen.
- (11) I artikel 53.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 639/2014 ⁽¹⁾ föreskrivs att medlemsstaterna, som ett villkor för stödberättigande, ska ange de krav på identifiering och registrering av nötkreatur som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ⁽²⁾. Syftet med att hänvisa till den förordningen som ett systematiskt villkor för stödberättigande är att säkerställa en otvetydig identifiering av de djur som berättigar till stöd. I detta hänseende bör det förtydligas i artikel 30.4 c i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 att inkorrekta uppgifter i registret, djurpasset och/eller databasen för nötkreatur om sådana faktorer som exempelvis kön, ras, färg eller datum bör betraktas som felaktigheter efter det första konstaterandet om uppgifterna är nödvändiga för att bedöma djurens stödberättigande inom ramen för den berörda stödordningen eller stödåtgärden. I annat fall ska det berörda djuret anses som ej fastställt om sådana felaktiga uppgifter konstateras vid minst två kontroller under loppet av 24 månader.
- (12) De administrativa sanktioner som ska tillämpas för djurrelaterade stödåtgärder fastställs i artikel 31 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 och de är avsedda att tillämpas på åtgärdsnivå. I artikeln beaktas inte att insatserna inom en åtgärd kan gälla olika djurraser och djurarter, som kan omfattas av olika stödsatser och villkor för stödberättigande i landsbygdsprogrammen. Därför är det lämpligt att i den artikeln hänvisa till typ av insats.
- (13) I artikel 31 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 anges dessutom ett gränsvärde på tre djur för vilka felaktigheter har konstaterats. När det gäller arter med kort produktionscykel, med hög omsättning av djur, medför det gränsvärdet inte nödvändigtvis samma sanktionsnivå som för arter såsom nötkreatur, får och getter. För arter med kort produktionscykel bör medlemsstaterna därför ha möjlighet att fastställa ett justerat antal djur som i allt väsentligt motsvarar gränsvärdet på tre.
- (14) För att säkerställa att de uppgifter som används för det system utan ansökningar som avses i artikel 21.4 i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 är tillförlitliga bör potentiellt stödberättigande djur vara föremål för kontroller på plats. Om felaktigheter konstateras gäller de administrativa sanktioner som anges i artikel 31 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014. Utan att det påverkar andra villkor för stödberättigande ska sådana potentiellt stödberättigande djur dock fortfarande berättiga till stöd under förutsättning att felaktigheter gällande kraven på identifiering och registrering har åtgärdats senast den första dagen av djurhållningsperioden eller senast det datum som valts av medlemsstaten i enlighet med artikel 53.4 i delegerad förordning (EU) nr 639/2014. Det bör därför anges i artikel 31.3 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 att potentiellt stödberättigande djur som finns identifierats eller registrerats felaktigt ska räknas som djur för vilka felaktigheter har konstaterats, oavsett om de uppfyller de villkor för stödberättigande som anges i artikel 53.4 i delegerad förordning (EU) nr 639/2014 eller inte.
- (15) I artikel 31 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 fastställs därtill metoden för beräkning av administrativa sanktioner beträffande deklarerade djur enligt stödordningarna för djurstöd eller djurrelaterade stödåtgärder. Denna metod grundar sig på det antal enskilda djur för vilka felaktigheter konstaterats, oavsett hur många dagar de djuren vistats på jordbruksföretaget. En del medlemsstater har inrättat ett system där beräkningen av stödet inte enbart baseras på det antal enskilda djur som uppfyller kriterierna för stödberättigande, utan även på hur många dagar på jordbruksföretaget djuren uppfyller kriterierna för stödberättigande. Av proportionalitetsskäl bör dessa medlemsstater anpassa sin metod för beräkning av administrativa sanktioner i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 639/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om ändring av bilaga X till den förordningen (EUT L 81, 20.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

- (16) Enligt rådets förordning (EG) nr 21/2004 ⁽¹⁾ ska medlemsstaterna upprätta ett system för identifiering och registrering av får och getter som omfattar ett centralt register eller en elektronisk databas. Det är därför lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för artikel 34 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 till dessa djurarter.
- (17) För tydlighetens skull är det lämpligt att klargöra i artiklarna 43 och 44 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 att en fortsatt tillämpning av förordningarna (EG) nr 1122/2009 och (EU) nr 65/2011 och den uppskjutna tillämpningen av delegerad förordning (EU) nr 640/2014 även gäller ansökningar om landsbygdsstöd. Det är också lämpligt att förtydliga att en fortsatt tillämpning av förordningarna (EG) nr 1122/2009 och (EU) nr 65/2011 gäller stödanspråk som avser 2014 och tidigare år.
- (18) Dessutom är det lämpligt att i artikel 43 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 fastställa att när det gäller de stödanspråk som avser 2015 för utgifter för tekniskt stöd som anges i artikel 66.2 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽²⁾ fortsätter förordningarna (EG) nr 1122/2009 och (EU) nr 65/2011 att gälla.
- (19) Slutligen är det av tydlighetsskäl lämpligt att ersätta hänvisningarna till en rättslig grund i förordning (EU) nr 1306/2013 med en hänvisning till artikel 28 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 ⁽³⁾.
- (20) Delegerad förordning (EU) nr 640/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (21) De ändringsförslag som förtydligar artiklarna 43 och 44 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 bör av kontinuitetsskäl vara tillämpliga på ansökningsår och bidragsperioder med början från och med samma datum som föreskrivs i förordning (EU) nr 640/2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av delegerad förordning (EU) nr 640/2014

Delegerad förordning (EU) nr 640/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led d ska utgå.

b) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Det elektroniska registret ska innehålla alla uppgifter som behövs för påfyllning av den nationella reserven eller den regionala reserven i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1307/2013.”

2. I artikel 9.3 första stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Antalet träd per stödberättigande hektar överstiger inte en maximal trädtäthet.”

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.)

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet (EUT L 255, 28.8.2014, s. 59).

3. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Avvikelse från sista dagen för inlämning och anmälning

Om en av följande dagar är en helgdag, lördag eller söndag ska den genom undantag från artikel 5.1 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 (*) anses infalla första påföljande arbetsdag:

- a) Den sista dagen för inlämning av en ansökan om direktstöd, en ansökan om landsbygdsstöd, stödanspråk eller andra deklARATIONER, styrkande handlingar eller avtal, eller sista dagen för ändringar av en samlad ansökan eller ett stödanspråk.
- b) Den sista möjliga dagen för försenad inlämning som avses i artikel 13.1 tredje stycket och den sista möjliga dagen för försenad inlämning som avses i artikel 14 andra stycket vad gäller stödmottagares inlämning av ansökningar om tilldelning eller ökning av stödrätter.
- c) Den sista möjliga dagen för meddelande av resultaten av de preliminära kontrollerna till stödmottagaren vilken avses i artikel 11.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 (**).
- d) Den sista möjliga dagen för stödmottagaren att meddela den behöriga myndigheten vilka ändringar som gjorts till följd av de preliminära kontrollerna vilken avses i artikel 15.2a i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014.

Om den sista möjliga dagen för försenad inlämning som avses i första stycket b redan anses infalla första påföljande arbetsdag ska den sista möjliga dagen för meddelande som avses i led c i den punkten anses infalla andra påföljande arbetsdag.

(*) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

(**) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 31.7.2014, s. 69)."

4. Följande artikel ska införas som artikel 15a:

"Artikel 15a

Individuellt gränsvärde eller tak

Om ett individuellt gränsvärde eller individuellt tak är tillämpligt inom ramen för en stödordning eller stödåtgärd och den areal eller det antal djur som stödmottagaren har deklarerat överstiger det individuella gränsvärdet eller individuella taket ska den motsvarande deklarerade arealen eller det motsvarande antalet deklarerade djur anpassas till det gränsvärde eller tak som fastställts för den berörda stödmottagaren."

5. I artikel 17 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. I detta avsnitt ska åtskillnad göras mellan följande odlingsgrupper:

- a) Arealer som deklarerats för aktivering av stödrätter enligt ordningen för grundstöd eller för att beviljas enhetlig arealersättning.
- b) Arealer som berättigar till omfördelningsstöd.

- c) Arealer som berättigar till stöd enligt ordningen för unga jordbrukare.
- d) Arealer som deklarerats per frivilliga kopplade stödåtgärder.
- e) En grupp för var och en av de arealer som deklarerats inom någon annan arealrelaterad stödordning eller stödåtgärd för vilken en annan stödsats tillämpas.
- f) Arealer som deklarerats under rubriken "annan användning".

Vid tillämpning av första stycket led e beträffande stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar som avses i artikel 31 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska, om stödbeloppen minskas gradvis, genomsnittsvärdena för respektive deklarerad areal beaktas i beräkningen."

6. I artikel 19 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om det belopp som beräknas i enlighet med punkterna 1 och 2 inte kan avräknas helt under de tre kalenderår som följer på det kalenderår då felaktigheten upptäcktes, i enlighet med artikel 28 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 (*), ska det utestående beloppet annulleras.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet (EUT L 255, 28.8.2014, s. 59)."

7. Följande artikel ska införas som artikel 19a:

"Artikel 19a

Administrativa sanktioner vid för hög deklaration av arealer för ordningen för grundstöd, systemet för enhetlig arealersättning, ordningen för omfördelningsstöd, ordningen för unga jordbrukare, stöd till områden med naturliga begränsningar, ordningen för småbrukare, stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten samt stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar

1. Om, när det gäller en odlingsgrupp som avses i artikel 17.1, den areal som deklarerats för en sådan stödordning som avses i kapitlen 1, 2, 4 och 5 i avdelning III och i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 och de stödåtgärder som avses i artiklarna 30 och 31 i förordning (EU) nr 1305/2013 överstiger den areal som fastställts i enlighet med artikel 18 i den här förordningen, ska stödet beräknas utifrån den areal som fastställts minskad med 1,5 gånger den skillnad som konstaterats, om skillnaden är större än antingen 3 % av den fastställda arealen eller två hektar.

Den administrativa sanktionen får inte överstiga 100 % av beloppen grundade på den deklarerade arealen.

2. Om inga administrativa sanktioner har ålagts stödmottagaren enligt punkt 1 för överdeklaration av arealer för den berörda stödordningen eller stödåtgärden ska den administrativa sanktion som avses i den punkten reduceras med 50 % om skillnaden mellan den deklarerade arealen och den fastställda arealen inte överstiger 10 % av den fastställda arealen.

3. Om en stödmottagares administrativa sanktion har reducerats i enlighet med punkt 2 och ännu en administrativ sanktion som avses i den här artikeln och i artikel 21 ska åläggas den stödmottagaren för den berörda stödordningen eller stödåtgärden för det påföljande ansökningsåret ska stödmottagaren betala hela den administrativa sanktionen för det påföljande ansökningsåret samt betala det belopp med vilket den administrativa sanktion som beräknas i enlighet med punkt 1 hade reducerats i enlighet med punkt 2.

4. Om det belopp som beräknas i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 inte kan avräknas helt under de tre kalenderår som följer på det kalenderår då felaktigheten upptäcktes, i enlighet med artikel 28 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014, ska det utestående beloppet annulleras."

8. I artikel 21 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Om de felaktigt utbetalda beloppen och de administrativa sanktioner som avses i punkt 1 inte kan avräknas helt under de tre kalenderår som följer på det kalenderår då felaktigheten upptäcktes, i enlighet med artikel 28 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014, ska det utestående beloppet annulleras."

9. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

"3a. Om det enligt artikel 44.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 krävs att huvudgrödan på resterande åkermark inte får täcka mer än 75 % av resterande åkermark, men den areal som har fastställts för den huvudsakliga odlingsgruppen på resterande åkermark täcker mer än 75 %, ska den areal som används vid beräkningen av förgröningsstöd i enlighet med artikel 23 i den här förordningen minskas med 50 % av den resterande areal åkermark som fastställts multiplicerat med avvikelsegraden.

Den avvikelsegrad som avses i första stycket ska vara den andel av arealen av den huvudsakliga odlingsgruppen på resterande åkermark som går utöver 75 % av den resterande fastställda åkermarken i förhållande till den totala areal som krävs för övriga odlingsgrupper på den resterande åkermarken."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om det konstateras att en stödmottagare under tre års tid inte har uppfyllt kraven på diversifiering av grödor enligt denna artikel, ska den areal, som arealen som används vid beräkningen av förgröningsstöd ska minskas med, i enlighet med punkterna 1, 2, 3 och 3a för de påföljande åren vara den totala areal åkermark som fastställts multiplicerat med den tillämpliga avvikelsegraden."

10. I artikel 28 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Om det administrativa sanktionsbelopp som beräknas i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 inte kan avräknas helt under de tre kalenderår som följer på det kalenderår då felaktigheten upptäcktes, i enlighet med artikel 28 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014, ska det utestående beloppet annulleras."

11. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

"3a. Om djur har flyttats till andra platser än de som anmälts i enlighet med artikel 21.1 d i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 under den tidsperiod som fastställts av medlemsstaten enligt det ledet ska djuren anses som fastställda om de omedelbart kunde lokaliseras på jordbruksföretaget vid kontrollen på plats."

b) I punkt 4 första stycket ska led c ersättas med följande:

"c) Om de konstaterade felaktigheterna avser felaktiga noteringar i registret, djurpasset eller den elektroniska djurdatabasen, men inte är av betydelse för kontrollen av efterlevnad av villkoren för stödberättigande på annat sätt än det som avses i artikel 53.4 i delegerad förordning (EU) nr 639/2014 inom ramen för den berörda stödordningen eller stödåtgärden, ska det berörda djuret anses som ej fastställt endast om sådana felaktiga uppgifter konstateras vid minst två kontroller under loppet av 24 månader. I alla övriga fall ska de berörda djuren anses som ej fastställda efter det första konstaterandet."

12. Artikel 31 ska ersättas med följande:

"Artikel 31

Administrativa sanktioner beträffande deklarerade djur enligt stödordningarna för djurstöd eller djurrelaterade stödåtgärder

1. Om det i fråga om en stödansökan enligt en stödordning för djurstöd, ett stödanspråk enligt en djurrelaterad stödåtgärd eller en typ av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd konstateras en skillnad mellan antalet deklarerade djur och det antal som fastställts i enlighet med artikel 30.3, ska det totala stödbelopp som stödmottagaren är berättigad till enligt stödordningen, stödåtgärden eller typen av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd för det berörda ansökningsåret minskas med en procentsats som ska fastställas i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, om högst tre djur berörs av felaktigheter.

2. Om felaktigheter konstateras för fler än tre djur ska det totala stödbelopp som stödmottagaren är berättigad till enligt den stödordning, stödåtgärd eller typ av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd som avses i punkt 1 för det berörda ansökningsåret minskas med

a) den procentsats som fastställs i enlighet med punkt 3, om denna inte är större än 10 %, eller

b) två gånger den procentsats som fastställs i enlighet med punkt 3, om denna är större än 10 %, dock högst 20 %.

Om den procentsats som fastställts i enlighet med punkt 3 överstiger 20 % ska inget stöd som stödmottagaren skulle ha varit berättigad till enligt artikel 30.3 beviljas enligt stödordningen, stödåtgärden eller typen av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd för det berörda ansökningsåret.

Om den procentsats som fastställts i enlighet med punkt 3 överstiger 50 % ska inget stöd som stödmottagaren skulle ha varit berättigad till enligt artikel 30.3 beviljas enligt stödordningen, stödåtgärden eller typen av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd för det berörda ansökningsåret. Dessutom ska stödmottagaren bli föremål för en ytterligare sanktion som är lika med det belopp som motsvarar skillnaden mellan det deklarerade antalet djur och det antal djur som fastställts i enlighet med artikel 30.3. Om det beloppet inte kan avräknas helt under de tre kalenderår som följer på det kalenderår då felaktigheten upptäcktes, i enlighet med artikel 28 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014, ska det utestående beloppet annulleras.

För andra arter än de som anges i artikel 30.4 och 30.5 i denna förordning har medlemsstaterna rätt att besluta att fastställa ett djurantal som skiljer sig från det gränsvärde på tre djur som anges i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Medlemsstaterna ska vid fastställandet av detta antal se till att det i allt väsentligt motsvarar detta gränsvärde, genom att bland annat beakta djurenheterna och/eller det stödbelopp som beviljas.

3. För att fastställa de procentsatser som avses i punkterna 1 och 2 ska antalet djur med konstaterade felaktigheter som deklarerats enligt en stödordning för djurstöd eller en djurrelaterad stödåtgärd eller en typ av insats, divideras med antalet fastställda djur enligt stödordningen, stödåtgärden eller typen av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd beträffande stödansökan, stödanspråket eller typen av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd för det aktuella ansökningsåret.

Om en medlemsstat använder sig av möjligheten att ha ett system utan ansökningar i enlighet med artikel 21.4 i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 ska potentiellt stödberättigande djur som befins ha identifierats eller registrerats felaktigt i systemet för identifiering och registrering av djur i detta sammanhang räknas som djur för vilka felaktigheter har konstaterats, oavsett om de uppfyller de villkor för stödberättigande som anges i artikel 53.4 i den delegerade förordningen (EU) nr 639/2014 eller inte.

4. Om det totala stödbelopp som stödmottagaren är berättigad till enligt en stödordning, stödåtgärd eller typ av insats inom ramen för en sådan stödåtgärd för det berörda ansökningsåret beräknas baserat på det antal dagar som de djur som uppfyller villkoren för stödberättigande befinner sig på jordbruksföretaget ska även beräkningen av det antal djur för vilka felaktigheter har konstaterats enligt punkterna 1 och 2 baseras på det antal dagar som de djuren befinner sig på jordbruksföretaget.

För de potentiellt stödberättigande djur som avses i punkt 3 andra stycket ska beräkningen av det antal djur för vilka felaktigheter har konstaterats baseras på det antal dagar som djuren kan berättiga till stöd.”

13. Artikel 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 34

Ändringar och justeringar av uppgifter i djurdatabasen

När det gäller deklarerade djur ska artikel 15 tillämpas på fel och ofullständigheter i uppgifter i djurdatabasen från och med den tidpunkt då stödansökan eller stödanspråket lämnas in.”

14. I artikel 35 ska punkt 7 ersättas med följande:

”7. Om de indragningar och administrativa sanktioner som avses i punkterna 1, 2, 4, 5 och 6 inte kan avräknas helt under de tre kalenderår som följer på det kalenderår då felaktigheten upptäcktes, i enlighet med artikel 28 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014, ska det utestående beloppet annulleras.”

15. I artikel 43 andra stycket ska led b ersättas med följande:

”b) stödanspråk och ansökningar om landsbygdsstöd som avser år 2014 och tidigare år samt stödanspråk som avser år 2015 enligt artikel 66.2 i förordning (EG) nr 1698/2005, och”.

16. I artikel 44 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den ska tillämpas på stödansökningar, ansökningar om landsbygdsstöd och stödanspråk som avser ansökningsår eller bidragsperioder som börjar från och med den 1 januari 2015.”

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas på stödansökningar, ansökningar om landsbygdsstöd och stödanspråk som avser ansökningsår eller bidragsperioder som börjar från och med den 1 januari 2016.

Artikel 1.15 och 1.16 ska dock tillämpas på stödansökningar, ansökningar om landsbygdsstöd och stödanspråk som avser ansökningsår eller bidragsperioder som börjar från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 maj 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1394**av den 16 augusti 2016****om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 58.1 a–c, 59.1, 59.2 och 59.5 och 62.2 b, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 19a.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 ⁽²⁾ fastställs regler för mildare administrativa sanktioner vid för höga deklarationer av arealer inom ramen för en arealrelaterad stödordning eller stödåtgärd där stödmottagaren inte tidigare varit föremål för någon sådan sanktion inom ramen för den aktuella arealrelaterade stödordningen eller stödåtgärden. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och i syfte att förebygga missbruk av systemet och främja korrekta deklarationer i framtiden bör det utestående beloppet betalas tillbaka om mottagaren på nytt blir föremål för en administrativ sanktion enligt artiklarna 19a och 21 i den förordningen för den aktuella arealrelaterade stödordningen eller stödåtgärden det efterföljande ansökningsåret. Det är därför motiverat att fastställa en särskild kontrollnivå för uppföljningen av denna bestämmelse.
- (2) Det bör klargöras att vid de kontroller på plats som avses i artikel 50.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 ⁽³⁾ bör beloppen för förhandsutbetalningar och mellanliggande betalningar medräknas i de 5 % som utgör den lägsta kontrollnivån för kontroller på plats. Artikel 50.1 andra stycket i den förordningen bör därför ändras.
- (3) Genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) Kommittén för direktstöd och landsbygdsutvecklingskommittén har inte yttrat sig inom den tidsfrist som ordföranden fastställt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Ändring av genomförandeförordning (EU) nr 809/2014**

Genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas som artikel 33a:

*"Artikel 33a***Kontrollnivå för ytterligare kontroller på plats för att följa upp de stödmottagare som avses i artikel 19a.2 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014**

1. De stödmottagare som har varit föremål för en administrativ sanktion som minskats i enlighet med artikel 19a.2 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 inom ramen för en arealrelaterad stödordning eller stödåtgärd till följd av en för hög deklaration som konstaterats vid en kontroll på plats, ska vara föremål för en uppföljande kontroll på plats för den stödordningen eller stödåtgärden det efterföljande ansökningsåret.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor (EUT L 181, 20.6.2014, s. 48).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 31.7.2014, s. 69).

2. Den uppföljande kontroll på plats som avses i punkt 1 är inte nödvändig om den för höga deklaration som konstaterats har lett till en uppdatering av de berörda referensskiftena i det identifieringssystem för jordbruksskiften som avses i artikel 5 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 under det år då felaktigheten konstaterades.”

2. I artikel 50.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om en insats som är föremål för kontroll på plats har fått förhandsutbetalningar eller mellanliggande utbetalningar ska de betalningarna medräknas i de utgifter som omfattas av kontrollen på plats enligt första stycket.”

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas på ansökningar om direktstöd, ansökningar om landsbygdsutvecklingsstöd och stödanspråk som avser ansökningsår eller bidragsperioder som börjar den 1 januari 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 augusti 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1395

av den 18 augusti 2016

om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyete Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget), särskilt artikel 266,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (nedan kallad *grundförordningen*) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9 och 14, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 23 mars 2006 antog kommissionen förordning (EG) nr 553/2006 (nedan kallad *den preliminära förordningen*) ⁽²⁾ om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder (nedan kallade *skodon*), med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Vietnam.
- (2) Genom förordning (EG) nr 1472/2006 ⁽³⁾ införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar från 9,7 % till 16,5 % på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Vietnam och Kina under två år (nedan kallad *rådets förordning (EG) nr 1472/2006* eller *den omtvistade förordningen*).
- (3) Genom förordning (EG) nr 388/2008 ⁽⁴⁾ utvidgade rådet de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna beträffande import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Kina till att omfatta import som avsänds från den särskilda administrativa regionen Macao (nedan kallad *Macao*), oavsett om produktens deklarerade ursprung är Macao eller inte.
- (4) Med anledning av en översyn vid giltighetstidens utgång som inleddes den 3 oktober 2008 ⁽⁵⁾ förlängde rådet antidumpningsåtgärderna med ytterligare 15 månader genom rådets förordning (EU) nr 1294/2009 ⁽⁶⁾, dvs. till den 31 mars 2011, när åtgärderna löpte ut (nedan kallad *förordning (EU) nr 1294/2009*).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd och Risen Footwear (HK) Co Ltd samt Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (nedan kallade *sökandena*) bestred den omtvistade förordningen i förstainstansrätten (kallas nu *tribunalen*). Genom domarna av den 4 mars 2010 i mål T-401/06 Brosmann Footwear (HK) m.fl. mot rådet, REU 2010, s. II-671, och av den 4 mars 2010 i de förenade målen T-407/06 och T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes och Wenzhou Taima Shoes mot rådet, REU 2010, s. II-747 underkände tribunalen dessa bestridanden.
- (6) Sökandena överklagade domarna. I sina domar av den 2 februari 2012 i mål C-249/10 P Brosmann m.fl. och av den 15 november 2012 i mål C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (nedan kallade *domarna Brosmann och Aokang*) upphävde Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) de domarna. Domstolen slog fast att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att kommissionen inte var skyldig att granska ansökningar om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b och c i grundförordningen från företag som inte ingick i urvalet (punkt 36 i domen i mål C-249/10 P och punkterna 29 och 32 i domen i mål C-247/10 P).
- (7) Domstolen meddelade sedan själv en dom i frågan. I den fastslog domstolen att "[...] kommissionen borde ha prövat de dokumenterade ansökningar som klagandena, med stöd av artikel 2.7 b och c i grundförordningen, tillställde den för att beviljas marknadsekonomisk status inom ramen för det antidumpningsförfarande som den omtvistade förordningen avser. Domstolen konstaterar vidare att det inte kan uteslutas att en sådan prövning hade kunnat leda till att klagandena påfördes

en annan slutgiltig antidumpningstull än den på 16,5 procent som är tillämplig på dem enligt artikel 1.3 i den omtvistade förordningen. Det följer nämligen av samma bestämmelse att en slutgiltig antidumpningstull på 9,7 procent påfördes den enda kinesiska aktören i urvalet som beviljats marknadsekonomisk status. Om kommissionen hade kommit fram till att marknadsekonomiska förhållanden även rådde för klagandena borde dessa, om det inte var möjligt att beräkna en individuell dumpningsmarginal, såsom framgår av punkt 38 i denna dom, emellertid också ha kommit i åtnjutande av sistnämnda antidumpningstull." (punkt 42 i domen i mål C-249/10 P och punkt 36 i domen i mål C-247/10 P).

- (8) Som en konsekvens av detta ogiltigförklarades den omtvistade förordningen i den mån den avser sökandena.
- (9) I oktober 2013 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁷⁾ att den hade beslutat att återuppta antidumpningsförfarandet vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde och undersöka om det rådde marknadsekonomiska förutsättningar för de sökande under perioden från den 1 april 2004 till den 31 mars 2005 och uppmanade berörda parter att lägga fram förslag och ge sig tillkänna.
- (10) I mars 2014 avvisade rådet genom rådets genomförandebeslut 2014/149/EU ⁽⁸⁾ kommissionens förslag att anta en rådets genomförandeförordning om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd och Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import, och avslutade förfarandet med avseende på dessa tillverkare. Rådet ansåg att importörer som hade köpt skor av de exporterande tillverkare, och till vilka de berörda tullarna hade återbetalats av de behöriga nationella myndigheterna enligt artikel 236 i förordning (EEG) nr 2913/1992 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽⁹⁾ (nedan kallad *gemenskapens tullkodex*), hade förvärvat berättigade förväntningar i enlighet med artikel 1.4 i den omtvistade förordningen, vilket hade gjort bestämmelserna i gemenskapens tullkodex, och särskilt dess artikel 221, tillämpliga på uppbörden av tullarna.
- (11) Tre importörer av den berörda produkten, C&J Clark International Ltd (nedan kallad *Clark*), Puma SE (nedan kallad *Puma*) and Timberland Europe B.V. (nedan kallad *Timberland*) (nedan kallade *de berörda importörerna*) ifrågasatte antidumpningsåtgärderna på import av vissa skodon från Kina och Vietnam med åberopande av den rättspraxis som anges i skälen 5 till 7 inför sina nationella domstolar, som hänsköt ärendet till domstolen för förhandsavgörande.
- (12) I de förenade målen C-659/13, C&J Clark International Limited, och C-34/14, Puma SE, ogiltigförklarade domstolen rådets förordningar (EG) nr 1472/2006 och (EU) nr 1294/2009 eftersom Europeiska kommissionen inte hade prövat ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de exporterande tillverkare i Kina och Vietnam som inte ingick i urvalet (nedan kallade *domarna*), vilket är i strid med kraven i artiklarna 2.7 b och 9.5 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁰⁾.
- (13) När det gäller det tredje målet C-571/14, Timberland Europe B.V. mot Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rijnmond Rotterdam, beslutade domstolen den 11 april 2016 att på begäran av den hänskjutande nationella domstolen avskriva målet från vidare handläggning.
- (14) Enligt artikel 266 i EUF-fördraget ska institutionerna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens domar. I händelse av ogiltigförklarande av en rättsakt som antagits av institutionerna inom ramen för ett administrativt förfarande, såsom antidumpning, består efterlevnad av domstolens domar i att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten med en ny rättsakt, där den rättsstridighet som domstolen identifierat undanröjs ⁽¹¹⁾.
- (15) Enligt domstolens rättspraxis kan förfarandet för att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten återupptas vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde ⁽¹²⁾. Detta innebär i synnerhet att i en situation där en rättsakt som avslutar ett administrativt förfarande ogiltigförklaras påverkar ogiltigförklarandet inte nödvändigtvis de förberedande rättsakterna, såsom inledandet av antidumpningsförfarandet. I en situation där en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningsåtgärder ogiltigförklaras är antidumpningsförfarandet fortfarande öppet efter ogiltigförklarandet, eftersom den rättsakt som avslutar antidumpningsförfarandet har försvunnit från unionens rättsordning ⁽¹³⁾, med undantag för om rättsstridigheten skedde i den inledande fasen.

- (16) Bortsett från att institutionerna inte hade prövat ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de exporterande tillverkare i Kina och Vietnam som inte ingick i urvalet är alla undersökningsresultat i rådets förordningar (EG) nr 1472/2006 och (EU) nr 1294/2009 fortfarande giltiga.
- (17) I det aktuella fallet skedde rättsstridigheten efter inledandet. Därför beslutade kommissionen att återuppta det aktuella antidumpningsförfarandet som fortfarande var öppet efter domsluten vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde och undersöka om det rådde marknadsekonomiska förhållanden för de berörda exporterande tillverkarna för perioden mellan den 1 april 2004 och den 31 mars 2005, vilket utgjorde undersökningsperioden för den undersökning som ledde till införandet av de slutgiltiga tullar som anges i skälen 1 och 2 (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*). Kommissionen undersökte också, när det var tillämpligt, huruvida de berörda exporterande tillverkarna skulle beviljas individuell behandling i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före ikraftträdandet av förordning (EU) nr 765/2012 ⁽¹⁴⁾ (nedan kallad *grundförordningen i dess lydelse före dess ändring*) ⁽¹⁵⁾.
- (18) I ett första steg bedömde kommissionen, när det gäller Clarks och Pumas import från Kina, samtliga ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet och som ansökt om sådan status i den ursprungliga undersökningen.
- (19) När det gäller import av Timberland från Kina fanns det två leverantörer i Kina, vilka identifierats i ärende C-571/14. De ena av dessa leverantörer, Zhongshan POU Yuen, ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen och därför förelåg ingen rättsstridighet avseende denna leverantör i den ursprungliga undersökningen. Den andra leverantören, General Shoes Limited, identifierades felaktigt som en kinesisk leverantör trots att företaget hade etablerats i Vietnam. Såsom anges i skäl 150 bestreds detta senare av Förbundet för europeiska idrottsvaruindustrier (Fesi) som hävdade att General Shoes Ltd trots allt var en kinesisk leverantör.
- (20) När det gäller import från Vietnam av företagen Puma, Clark och Timberland håller kommissionen för närvarande också på att genomföra en bedömning av ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de berörda icke-utvalda exporterande tillverkare som ansökte om sådan status i den ursprungliga undersökningen. Denna undersökning pågår fortfarande.

B. GENOMFÖRANDE AV DOMSTOLENS DOMAR I DE FÖRENADE MÅLEN C-659/13 OCH C-34/14 OM IMPORT FRÅN KINA

- (21) Kommissionen har möjlighet att åtgärda de aspekter i den omtvistade förordningen som ledde till att den ogiltigförklarades, och samtidigt lämna oförändrade de delar av bedömningen som inte påverkas av domen ⁽¹⁶⁾.
- (22) Syftet med den här förordningen är att korrigera de aspekter i den omtvistade förordningen som inte överensstämmer med grundförordningen, och som således ledde till ogiltighetsförklaringen vad gäller vissa exporterande tillverkare från Kina.
- (23) Alla undersökningsresultat i den omtvistade förordningen som inte ogiltigförklarades av domstolen förblir giltiga och införlivas härmed i den här förordningen.
- (24) De skäl som följer nedan är därför begränsade till den nya bedömning som är nödvändig för efterlevnaden av domarna.
- (25) Kommissionen har undersökt huruvida marknadsekonomisk status och individuell behandling kunde åberopas av de av företagens, Clark och Puma, kinesiska exporterande tillverkare som lämnade in ansökningar om marknadsökonomisk status och/eller individuell behandling i den undersökningen under perioden från den 1 april 2004 till den 31 mars 2005. Syftet med att fastställa detta är att avgöra i vilken utsträckning de två importörerna har rätt till återbetalning av den antidumpningstull som betalades med anledning av de antidumpningstullar som betalades på export från dem av deras kinesiska leverantörer som ansökte om marknadsekonomisk status och/eller individuell behandling.
- (26) Om det framgår av undersökningen att marknadsekonomisk status skulle ha beviljats den kinesiska exporterande tillverkare, vars export omfattades av den antidumpningstull som betalades av endera av de två berörda importörerna, kommer återbetalningen av tullen att inskränkas till skillnaden mellan den betalda tullen, dvs. 16,5 %, och den tull som fastställdes för det enda exporterande företag i urvalet som beviljades marknadsökonomisk status, Golden Step, dvs. 9,7 %.

- (27) Om det framgår av undersökningen att individuell behandling skulle ha beviljats den kinesiska tillverkare, för vilken ansökningen om marknadsekonomisk status avlogs, men vars export omfattades av den antidumpningstull som betalades av endera av de två berörda importörerna, måste en individuell tullsats fastställas för den berörda exporterande tillverkaren och den eventuella återbetalningen av tullen inskränkas till skillnaden mellan den betalda tullen och den tull som fastställdes för den enskilda berörda exporterande tillverkaren.
- (28) Om det däremot framgår av undersökningen av ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling att båda ansökningarna borde ha fått avslag, återbetalas ingen antidumpningstull.
- (29) Såsom förklaras i skäl 12 har domstolen ogiltigförklarat den omtvistade förordningen och förordning (EU) nr 1294/2009 bland annat med avseende på exporten till unionen av vissa skodon från tretton kinesiska exporterande tillverkare, dvs. Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Builidyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd (nedan kallade *de berörda exporterande tillverkarna*), och därtill kopplad import av Clark och Puma, eftersom kommissionen inte hade prövat ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling bland annat från de exporterande tillverkarna i Kina.
- (30) Kommissionen har därför i ett första steg granskat de tretton exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling för att fastställa den tullsats som ska tillämpas på deras export. Bedömningen visade att den information som lämnats inte var tillräcklig för att visa att de berörda exporterande tillverkarna var verksamma under marknadsmässiga förhållanden eller att de uppfyllde villkoren för individuell behandling (en detaljerad förklaring återfinns i skäl 32 och framåt).

1. Bedömning av ansökningarna om marknadsekonomisk status

- (31) Det bör påpekas att bevisbördan ligger på den tillverkare som vill erhålla marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b i grundförordningen. I artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen anges nämligen att en sådan tillverkares ansökan måste innehålla tillräcklig bevisning, såsom denna specificeras i sistnämnda bestämmelse, för att tillverkaren är verksam under marknadsmässiga förhållanden. Följaktligen åligger det inte unionsinstitutionerna att bevisa att tillverkaren inte uppfyller de föreskrivna villkoren för att tillerkännas sådan status. Däremot åligger det nämnda institutioner att bedöma huruvida den bevisning som lämnats av den berörda tillverkaren är tillräcklig för att bevisa att villkoren i artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen för att beviljas marknadsekonomisk status är uppfyllda, och det åligger unionsdomstolen att pröva huruvida något uppenbart fel begåtts vid denna bedömning (punkt 32 i domen i mål C-249/10 P och punkt 24 i domen i mål C-247/10 P).
- (32) Enligt artikel 2.7 c i grundförordningen ska alla de fem kriterier som förtecknas i artikeln vara uppfyllda för att en exporterande tillverkare ska beviljas marknadsekonomisk status. Därför ansåg kommissionen att ett icke uppfyllt kriterium räckte för att avslå en ansökan om marknadsekonomisk status.
- (33) Ingen av de berörda exporterande tillverkarna kunde visa att företaget uppfyllde kriterium 1 (företagens beslut och 3 (tillgångar och överföringar). Närmare bestämt, när det gäller kriterium 1, var de berörda exporterande tillverkarna oförmögna att tillhandahålla väsentliga och fullständiga uppgifter (t.ex. uppgifter om strukturen och bolagets kapital, uppgifter om inhemsk försäljning, bevis för ersättningen till de anställda, osv.) som kunde visa att deras affärsbeslut fattades på grundval av marknadssignaler utan väsentligt statligt inflytande. Även när det gäller kriterium 3 var de berörda exporterande tillverkarna oförmögna att lämna väsentliga och fullständiga uppgifter (t.ex. uppgifter om tillgångar som ägs av företaget och markanvändningsrättigheten) som kunde visa att inga snedvridningar överförts från det icke-marknadsekonomiska systemet.
- (34) Vidare, när det gäller kriterium 2 (räkenskaper), uppfyllde fyra företag (företagen A, I, K, M) inte kriteriet, eftersom de inte lämnade en tydlig uppsättning räkenskaper.
- (35) När det gäller de återstående nio företagen (företagen B, C, D, E, F, G, H, J, L) bedömdes inte kriterium 2 (räkenskaper) av den orsak som anges i skäl 32.

- (36) Av samma anledning som anges i skäl 22 bedömdes inte kriterium 4 (lagar om konkurser och ägandeförhållanden) och 5 (valutaomräkningar) för någon av de berörda exporterande tillverkarna.
- (37) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att ingen av de tretton berörda kinesiska exporterande tillverkarna borde beviljas marknadsekonomisk status och underrättade de berörda exporterande tillverkarna, vilka uppmanades att lämna synpunkter. Inga kommentarer mottogs från någon av de tretton berörda kinesiska exporterande tillverkarna.
- (38) Därför uppfyllde ingen av de tretton kinesiska berörda exporterande tillverkarna alla villkor som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen och den marknadsekonomiska statusen nekas dem således alla.
- (39) Det erinras om att domstolen konstaterade att om unionsinstitutionerna fann att det rådde marknadsekonomiska förhållanden för de berörda exporterande tillverkarna borde de ha åtnjutit samma antidumpningstull som det företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status ⁽¹⁷⁾.
- (40) Eftersom marknadsekonomisk status emellertid nekas för alla berörda exporterande tillverkare som ett resultat av slutsatserna i den återupptagna undersökningen, bör ingen av de berörda exporterande tillverkarna åtnjuta samma individuella tullsats som det företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status.

2. Bedömning av ansökningarna om individuell behandling

- (41) Enligt artikel 9.5 i grundförordningen, i dess lydelse före dess ändring, ska emellertid i de fall där artikel 2.7 a i den förordningen är tillämplig en individuell tull fastställas för de exportörer som kan visa att de uppfyller alla kriterier för att beviljas individuell behandling som anges i artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring.
- (42) Såsom anges i skäl 31 bör det påpekas att bevisbördan ligger på den tillverkare som önskar åtnjuta individuell behandling enligt artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring. I detta syfte föreskrivs i artikel 9.5 första stycket att ansökan ska vara korrekt underbyggd. Följaktligen åligger det inte unionsinstitutionerna att bevisa att exportören inte uppfyller de föreskrivna villkoren för att tillerkännas sådan status. Det är däremot unionsinstitutionernas sak att bedöma huruvida de uppgifter som lämnats av den berörda exportören räcker för att visa att villkoren i artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring är uppfyllda för att exportören ska kunna beviljas individuell behandling.
- (43) I enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring bör exportören på grundval av en korrekt underbyggd ansökan visa att alla de fem kriterier som anges i denna artikel är uppfyllda så att de kan beviljas individuell behandling.
- (44) Därför ansåg kommissionen att ett icke uppfyllt kriterium räckte för att avslå en ansökan om individuell behandling.
- (45) De fem kriterierna är följande:
- a) Exportören fritt kan ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag.
 - b) Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.
 - c) Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer; statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, eller så måste det påvisas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.
 - d) Valutaomräkning sker till marknadskurser, och
 - e) Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgå om enskilda exportörer beviljas olika tullsatser.
- (46) Alla de tretton kinesiska exporterande tillverkare som hade ansökt om marknadsekonomisk status ansökte också om individuell behandling för den händelse de inte skulle beviljas marknadsekonomisk status.

- (47) De flesta berörda exporterande tillverkarna (företagen A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) har inte kunnat visa att de uppfyllde kriterium 2 (exportförsäljning och priser bestäms fritt). Närmare bestämt föreskrivs i bolagsordningen för vissa berörda exporterande tillverkare (företagen E, G, H, J, K, L) en begränsning av produktionen, och de kunde därför inte visa att affärsbeslut, t.ex. rörande exportkvantiteter, fattas på grundval av marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan. Andra (företag A, B, M) sålde inte på hemmamarknaden och lämnade inte några ytterligare förklaringar, vilket innebär att de inte har visat att detta inte berodde på statliga ingripanden. De återstående exporterande tillverkarna (företag C, D, I) var oförmögna att lämna väsentliga och fullständiga uppgifter och har därför inte kunnat visa att kriterium 2 är uppfyllt.
- (48) När det gäller kriterium 3 (att företagets centrala ledningsposter och aktieinnehavare är tillräckligt oberoende av statlig inblandning) lämnade tio kinesiska exporterande tillverkare (företagen B, E, F, G, H, I, J, K, L) inte in väsentliga och fullständiga uppgifter (i synnerhet om hur företaget förvärvade tillgångarna, vem som ägde tillgångarna och nyttjanderätten till mark) och kunde därför inte visa att det inte förekom något statligt inflytande, och de har således inte kunnat visa att de uppfyller detta kriterium.
- (49) Vidare uppfyllde en exporterande tillverkare (företag C) inte kriterium 1 (fritt ta hem kapital) eftersom undersökningen visade att det till följd av statligt inflytande fanns begränsningar för att ta hem kapital. Dessutom kunde en exporterande tillverkare (företag C) inte visa att det uppfyllde kriterium 5 (ingen statlig inblandning så att åtgärderna kan kringgå), eftersom inga uppgifter lämnades om två närstående företag i Kina och det därför saknades väsentlig dokumentation för att visa att detta kriterium var uppfyllt.
- (50) Ingen av de tretton kinesiska berörda exporterande tillverkarna uppfyllde därför de kriterier som anges i artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring, och den individuella behandlingen nekas dem således alla.
- (51) Den övriga antidumpningstull som är tillämplig på Kina bör därför tillämpas på dessa exporterande tillverkare under giltighetstiden för rådets förordning (EG) nr 1472/2006. Giltighetstiden för den förordningen sträckte sig till en början mellan den 7 oktober 2006 och den 7 oktober 2008. Efter inledningen av en översyn vid giltighetstidens utgång förlängde man den 30 december 2009 giltigheten till den 31 mars 2011. Den rättsstridighet som konstaterades i domarna består i att unionsinstitutionerna underlät att fastställa huruvida de produkter som tillverkas av de berörda exporterande tillverkarna borde omfattas av den övriga tullsatsen, en individuell tullsats eller tullsatsen för det företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status.
- (52) På grundval av den rättsstridighet som fastställts av domstolen finns det ingen rättslig grund för att fullständigt undanta de produkter som tillverkas av de berörda exporterande tillverkarna från betalningen av en antidumpningstull. En ny rättsakt som kommer till rätta med den rättsstridighet som fastställts av domstolen behöver endast omvärdera den tillämpliga tullsatsen för antidumpningstullen, och inte åtgärderna i sig.
- (53) Eftersom det slagits fast att den övriga tullsatsen bör återinföras i fråga om de berörda exporterande tillverkarna med samma tullsats som ursprungligen tillämpades genom den omtvistade förordningen och förordning (EU) nr 1294/2009, krävs inga förändringar av rådets förordning (EG) nr 388/2008. Den förordningen förblir giltig.

C. SYNUNKTER FRÅN DE BERÖRDA PARTERNA EFTER MEDDELANDET AV UPPGIFTER

- (54) Ovanstående undersökningsresultat och slutsatser lämnades till de berörda parterna som gavs en tidsfrist för att inkomma med synpunkter. Fesi, som företräder importörer bland annat Puma och Timberland, Clark, en annan importör samt en exporterande tillverkare, vars ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling inte hade varit föremål för det aktuella genomförandet, gav sig till kända och lämnade synpunkter.

Påstådda oriktigheter i förfarandet

- (55) Fesi och en importör hävdade att det fanns ett antal processuella fel i det nuvarande genomförandet. De påpekade att ansökningarna om marknadsekonomisk status från de berörda kinesiska exporterande tillverkarna redan hade granskats och lagts fram före domstolens dom i de förenade målen C-659/13, C & J Clark International Limited, och C-34/14, Puma SE, dvs. den 3 december 2015, och kommissionens avsikt att återinföra en slutgiltig antidumpningstull på 16,5 % på import av vissa skodon. Dessa granskningar hade därför gjorts utan rättslig grund och föregrep därmed den kommande domen från domstolen.

- (56) Kommissionen motsätter sig ovanstående påstående eftersom den endast förberedde genomförandet av en eventuell kommande dom. Syftet med denna typ av förberedelse var att säkerställa sund förvaltning av följande skäl: För det första är det oomstritt att kommissionen borde ha undersökt ansökningarna om marknads-ekonomisk status/individuell behandling. Den enda outredda frågan vid den tidpunkten i rättsprocessen var huruvida en icke-närstående importör, såsom Clark, Puma och Timberland kunde åberopa den rättsstridigheten. Eftersom det var ett val mellan ja och nej kunde kommissionen meningsfullt förbereda för den händelse att domen blev ett nekande svar på frågan. För det andra var ett skyndsamt genomförande nödvändigt för att de nationella tullmyndigheterna snabbt skulle kunna behandla väntande ansökningar om återbetalning och för att skapa rättssäkerhet för alla aktörer. Eventuell inverkan på domstolens dom var uteslutet, eftersom den berörda domen rör en annan sakfråga (nämligen huruvida importörer kan hävda exporterande tillverkares rätt att få ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling bedömda).
- (57) Dessa parter hävdade vidare att tillkännagivandet om genomförandet av domen i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 C&J Clark International Limited och Puma SE som senare offentliggjordes den 17 mars 2016 ⁽¹⁸⁾, inte kunde korrigerade de ovannämnda processuella felen eftersom det inte gav de berörda parterna något verkligt tillfälle att utöva rätten till försvar.
- (58) Flera parter hävdade också att de borde ha beviljats tillgång till den fullständiga utredningen i samband med den ursprungliga undersökningen och att namnen på de berörda exporterande tillverkarna inte borde ha avidentifierats i dokumenten om meddelande av uppgifter.
- (59) Dessa parter drog slutsatsen att kommissionen på grundval av ovannämnda processuella misstag hade åsidosatt EU:s grundläggande rättsliga ram och därmed missbrukat sina befogenheter.
- (60) En annan part ifrågasatte sambandet mellan meddelandet av uppgifter som nämns i skäl 55 och det senaste meddelandet som skickades den 20 maj 2016 och begärde ett förtydligande i denna fråga.
- (61) Tillkännagivandet om genomförandet av domen offentliggjordes för att öka öppenheten, i överensstämmelse med kommissionens politik om insyn i undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder och på begäran av förhørsombudet, efter en utfrågning av en av parterna som tog upp frågan. Kommissionen anser fortfarande att detta offentliggörande i strikt mening inte krävs enligt lag. Även om det var nödvändigt, vilket inte är fallet, för att säkerställa ett korrekt rättsförfarande och rätten att bli hörd, har dessa krav uppfyllts genom offentliggörandet och genom att alla parter har getts tillfälle att lämna synpunkter.
- (62) Tillgång till den fullständiga utredningen i samband med den ursprungliga undersökningen har beviljats, även om kommissionen inte kan se hur några andra upplysningar än de berörda exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling skulle kunna vara relevanta för det förevarande ärendet. Det var nödvändigt att avidentifiera namnen på de exporterande tillverkarna för att säkra att deras affärshemligheter skyddas; på deras begäran underrättades emellertid berörda importörer om vilka importörer som var deras.
- (63) Det andra meddelandet av uppgifter hade blivit nödvändigt eftersom förordningen nu också omfattar ansökningar om individuell behandling som ursprungligen inte hade prövats.
- (64) Av dessa skäl ska alla påståenden om processuella oriktigheter avvisas.

Rättslig grund för återupptagande av antidumplingsförfarandet

- (65) Flera berörda parter hävdade att det inte fanns någon rättslig grund för det nuvarande genomförandet. De hävdade i synnerhet att artikel 266 i EUF-fördraget inte är tillämplig på grund av att de slutgiltiga åtgärderna beträffande skodon löpte ut den 31 mars 2011 och det därför inte finns några bestående verkningar som följer av de rättsstridiga åtgärderna i fråga. Parterna hävdade att artikel 266 i EUF-fördraget inte syftar till att retroaktivt korrigerade rättsstridigheter beträffande åtgärder som löpt ut. Denna uppfattning styrktes av artiklarna 263 och 265 i EUF-fördraget, som fastställer tidsfrister för att vidta åtgärder mot olagliga akter och EU-institutionernas underlåtenhet att handla. Den nuvarande tillämpningen har inte något prejudikat och kommissionen har inte heller lagt fram någon motivering eller tidigare rättspraxis till stöd för sin tolkning av artikel 266 i EUF-fördraget.

- (66) Parterna påstod vidare att undersökningen i det här fallet inte kan återupptas exakt vid den tidpunkt där rättsstridigheten inträffade enligt artikel 266 i EUF-fördraget, eftersom domstolen inte bara konstaterade en bristande motivering, utan rättsstridigheten gällde en grundläggande rättslig bestämmelse i grundförordningen som påverkar hela bedömningen av dumpning beträffande de berörda kinesiska exporterande tillverkarna.
- (67) Parterna hävdade också att den retroaktiva korrigeringen av åtgärder som löpt ut strider mot principen om skyddet för berättigade förväntningar. De menade för det första att parterna hade mottagit en försäkran om att åtgärderna upphörde att gälla den 31 mars 2011 och att parterna, med tanke på den tid som förflutit sedan den ursprungliga undersökningen, kunde ha berättigade förväntningar på att den ursprungliga undersökningen inte skulle återupptas. För det andra gav det faktum att ansökningar om marknadsekonomisk status i samband med den ursprungliga undersökningen inte undersöktes inom tidsfristen på tre månader de kinesiska exporterande tillverkarna rättslig säkerhet för att deras ansökningar om marknadsekonomisk status inte skulle omprövas. Slutligen hävdade dessa parter att med tanke på de långa tidsfrister som gäller strider återupptagandet av undersökningen mot den allmänna principen om preskriptionsfrister som tillämpas i alla rättsliga sammanhang.
- (68) Flera berörda parter hävdade att varken artikel 266 i EUF-fördraget eller grundförordningen tillåter ett retroaktivt återinförande av den slutgiltiga tullen på 16,5 % på import från de berörda kinesiska exporterande tillverkarna.
- (69) När det gäller påståendet att åtgärderna i fråga upphörde att gälla den 31 mars 2011 förstår kommissionen inte varför åtgärdernas upphörande skulle vara relevant för kommissionens möjlighet att anta en ny rättsakt för att ersätta den ogiltigförklarade akten. Den dom genom vilken den ursprungliga rättsakten ogiltigförklarades, öppnar åter, i enlighet med domstolens rättspraxis, det administrativa förfarande som kan återupptas vid den tidpunkt då rättsstridigheten uppstod.
- (70) Resultatet av ogiltigförklaringen av en rättsakt om att avsluta antidumpningsförfaranden är därför att förfarandena fortfarande pågår. Kommissionen har en skyldighet att avsluta dessa förfaranden, eftersom grundförordningen föreskriver att en undersökning ska avslutas genom en kommissionsrättsakt.
- (71) När det gäller kravet om retroaktivitet grundad på artikel 13 i grundförordningen och artikel 10 i WTO:s antidumpningsavtal, stadgas i artikel 13.1 i grundförordningen, som återger texten i artikel 10.1 i antidumpningsavtalet, att provisoriska åtgärder och slutgiltiga antidumpningstullar endast ska tillämpas på produkter som övergår till fri omsättning efter den tidpunkt då ett beslut fattat antingen enligt artikel 7.1 eller 9.4 i grundförordningen träder i kraft. I förevarande fall tillämpas antidumpningstullarna i fråga endast på produkter som övergick till fri omsättning efter det att den preliminära förordningen och den omtvistade (slutgiltiga) förordningen, vilka antogs i enlighet med artikel 7.1 respektive artikel 9.4 i grundförordningen, hade trätt i kraft. Retroaktiv verkan i den mening som avses i artikel 10.1 i grundförordningen hänför sig emellertid endast till en situation där varor övergått till fri omsättning innan åtgärderna infördes, såsom framgår av själva ordalydelsen i bestämmelsen liksom av undantaget enligt artikel 10.4 i grundförordningen ⁽¹⁹⁾.
- (72) Kommissionen påpekar också att retroaktivitet och brott mot rättssäkerheten liksom mot berättigade förväntningar inte förekommer i förevarande fall.
- (73) När det gäller bedömningen av huruvida en åtgärd är retroaktiv skiljer domstolen i sin rättspraxis mellan att tillämpa en ny regel på en slutgiltigt avgjord situation (kallas även för *en befintlig eller slutgiltigt fastställd rättslig situation*) ⁽²⁰⁾ och en situation som tog sin början innan en ny regel trädde i kraft, men som ännu inte har någon slutgiltig karaktär (kallas även för *en tillfällig situation*) ⁽²¹⁾.
- (74) I förevarande fall har den situation för importen av de berörda produkterna som inträffade under giltighetstiden för rådets förordning (EG) nr 1472/2006 ännu inte blivit slutgiltig, eftersom den tillämpliga antidumpningstullen, som ett resultat av ogiltigförklaringen av den omtvistade förordningen, ännu inte har fastställts slutgiltigt. Vidare varnades skodonsimportörerna för att en sådan tull skulle kunna införas genom offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande och den preliminära förordningen. Det är etablerad rättspraxis för unionens domstolar att företag inte kan tillerkännas berättigade förväntningar förrän institutionerna har antagit en rättsakt som avslutar det administrativa förfarandet och som har blivit slutgiltig ⁽²²⁾.

- (75) Den här förordningen innebär omedelbar tillämpning på framtida verkningar av en situation som pågår, nämligen de tullar på skodon som har tagits ut av de nationella tullmyndigheterna. Till följd av att ansökningarna om återbetalning ännu inte har avgjorts slutgiltigt är tullarna en pågående situation. I den här förordningen fastställs den tullsats som ska gälla för importen, och därmed bestämmer förordningen de framtida verkningarna av den pågående situationen.
- (76) Även om det var fråga om retroaktiv verkan i den mening som avses i unionsrätten, vilket inte är fallet, skulle en sådan retroaktiv verkan under alla omständigheter vara berättigad av följande anledning:
- (77) De materiella bestämmelserna i unionsrätten kan gälla för befintliga situationer redan före ikraftträdandet ifall det tydligt framgår av formuleringen, syftet eller det allmänna upplägget att de måste ges sådan verkan ⁽²³⁾. I synnerhet fastställdes i mål *Società agricola fattoria alimentare SpA (SAFA) mot Amministrazione delle finanze dello Stato* att rättssäkerhetsprincipen visserligen i allmänhet hindrar en gemenskapsrättsakt från att börja gälla vid en tidpunkt som ligger före aktens offentliggörande, men att det undantagsvis kan förhålla sig på annat sätt, när det eftersträfvade målet kräver detta och när de berörda personernas berättigade förväntningar vederbörligen respekteras ⁽²⁴⁾.
- (78) I förevarande fall är syftet att fullgöra kommissionens skyldighet enligt artikel 266 i EUF-fördraget. Eftersom domstolen endast fann en rättsstridighet i fråga om fastställandet av den tillämpliga tullsatsen, och inte i fråga om införandet av åtgärderna i sig (dvs. i fråga om förekomsten av dumpning, skada och unionens intresse), kunde de berörda exporterande tillverkarna inte rimligen ha förväntat sig att det inte skulle införas några slutgiltiga antidumpningsåtgärder alls. Därmed kan införandet, även om det hade varit retroaktivt, vilket det inte är, inte tolkas som att det står i strid med berättigade förväntningar.
- (79) Beträffande skyddet för rättssäkerheten och för berättigade förväntningar bör det dessutom först och främst påpekas att importörerna enligt rättspraxis inte kan åberopa skydd för rättssäkerheten och berättigade förväntningar om de har varnats för en nära förestående förändring av unionens handelspolitik ⁽²⁵⁾. I förevarande fall varnades importörerna om att de produkter som tillverkas av de berörda exporterande tillverkarna kunde komma att omfattas av en antidumpningstull i och med offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av tillkännagivandet om inledande och den preliminära förordningen, som båda fortfarande är en del av unionens rättsordning. De berörda exporterande tillverkarna kunde därför inte förlita sig på unionsrättens allmänna principer om skydd för rättssäkerheten och berättigade förväntningar.
- (80) De ekonomiska aktörerna var snarare fullt medvetna om att import av skodon från dessa länder var belagd med tull. De tog med denna tull i beräkningen när de fastställde försäljningspriser och bedömde ekonomiska risker. De förvärvade därför inte någon rättssäkerhet eller några berättigade förväntningar när det gällde tullfrihet på importen utan förpassade vanligtvis kostnaden vidare till sina kunder. Det ligger därför i unionens intresse att nu fastställa den tillämpliga tullsatsen, snarare än att ge en oväntad vinst till de berörda importörerna och därmed berika dem utan anledning.
- (81) Det föreligger således varken något åsidosättande av principerna om preskribering, rättssäkerhet och berättigade förväntningar eller något brott mot bestämmelserna i grundförordningen eller antidumpningsavtalet.
- (82) När det gäller invändningen att ansökan om marknadsekonomisk status skulle ha behandlats inom tre månader efter det att den lämnades in erinras här om att artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen enligt rättspraxis inte innehåller någon uppgift om konsekvenser ifall kommissionen misslyckas med att iakttä tremånadersperioden. Så länge sökandena inte har visat att rådet skulle ha kunnat anta en annan förordning som var mer gynnsam för deras intressen än den omtvistade förordningen, om kommissionen inte hade överskridit tremånadersfristen, anser tribunalen att ett beslut om marknadsekonomisk status i ett senare skede inte påverkar giltigheten för förordningen om införande av slutgiltiga åtgärder ⁽²⁶⁾. Domstolen har vidare godtagit att institutionerna kan ändra bedömningen av marknadsekonomisk status fram till dess att slutgiltiga åtgärder antas ⁽²⁷⁾.

- (83) Ovannämnda rättspraxis har inte ändrats genom domarna *Brosmann* och *Aokang*. I de domarna hänvisar domstolen till kommissionens skyldighet att göra bedömningarna inom tre månader i syfte att visa att skyldigheten att göra bedömningen finns oberoende av om kommissionen tillämpar ett stickprovsförfarande eller inte. Domstolen uttalar sig inte i frågan om vilka rättsliga konsekvenser det får om kommissionen slutför bedömningen av marknadsekonomisk status i ett senare skede av undersökningen. Domstolen slår endast fast att institutionerna inte fullständigt kan ignorera ansökningarna om marknadsekonomisk status, utan är tvungna att bedöma dem senast när de slutgiltiga åtgärderna införs. Domarna bekräftar den rättspraxis som citeras i föregående skäl.
- (84) I förevarande fall har de berörda exporterande tillverkarna inte visat att rådet skulle ha kunnat anta en annan förordning som var mer gynnsam för deras intressen än den omtvistade förordningen om kommissionen hade genomfört bedömningen av marknadsekonomisk status inom tre månader efter det att antidumpningsförfarandet inleddes år 2005. Påståendet att en tidsgräns gäller för bedömningen av ansökan om marknadsekonomisk status avvisas därför.
- (85) Det hävdades också att, eftersom rättsstridigheten uppstod i samband med bedömningarna av marknadsökonomisk status, borde kommissionen ha återupptagit förfarandet vid tidpunkten före införandet av provisoriska åtgärder.
- (86) I det avseendet har kommissionen anfört att provisoriska åtgärder inte är ett nödvändigt steg i förfarandet, utan en oberoende åtgärd, vars verkningar upphör när slutgiltiga åtgärder antas⁽²⁸⁾. Det enda väsentliga förfarandemässiga steg som föregår antagandet av slutgiltiga åtgärder är inledandet. Detta argument saknar således bäring.
- (87) Vissa parter hänvisade till tribunalen dom i mål T-2/95, *IPS mot rådet*, och betonade den formella skillnaden mellan en "undersökning" och ett "förfarande" samt hävdade att när ett förfarande är avslutat, som i förevarande fall, kan det inte längre återupptas.
- (88) Kommissionen kan inte se någon väsentlig skillnad mellan begreppen "undersökning" och "förfarande". De används som synonymer i grundförordningen och i rättspraxis. I vilket fall som helst måste domen i mål T-2/95 tolkas mot bakgrund av domen om överklagande.
- (89) Flera parter hävdade också att artikel 266 i EUF-fördraget inte tillåter ett partiellt genomförande av en dom från domstolen och, i det förevarande fallet, omvänd bevisbörda. De hävdade därför att kommissionen felaktigt endast hade bedömt ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de exporterande tillverkare som var leverantörer till de importörer som lämnat in ansökningar om återbetalning. Dessa parter grundade sitt påstående på uppfattningen att domstolens dom i de förenade målen C-659/13, *C & J Clark International Limited* och C-34/14, *Puma SE* har allmängiltig verkan (*erga omnes*) och att det inte kan uteslutas att resultaten av den pågående bedömningen av ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling även påverkar den övriga tullsats som är gällande alla kinesiska exporterande tillverkare. Dessa parter hävdade därför att kommissionen borde ha bedömt alla ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling som lämnades in i samband med den ursprungliga undersökningen.
- (90) Dessutom ansåg dessa parter inte att bevisbördan ligger på den tillverkare som vill erhålla marknadsekonomisk status/individuell behandling utan hävdade att tillverkarna redan hade uppfyllt denna bevisbörda 2005 i och med att de lämnat in ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling i samband med den ursprungliga undersökningen. De ifrågasatte även att domstolens dom i de förenade målen C-659/13, *C & J Clark International Limited* och C-34/14, *Puma SE* kan genomföras enbart genom en bedömning av ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, eftersom domstolen inte uttryckligen angav att ogiltigförklaringen *de facto* bara omfattar denna aspekt.
- (91) Kommissionen anser att genomförandet av domen endast är nödvändig för de exporterande tillverkare för vilka inte alla importtransaktioner har blivit slutgiltiga. När den treåriga preskriptionstiden som föreskrivs i gemenskapens tullkodex har löpt ut blir tullsatsen slutgiltigt fastställd, vilket domstolen har bekräftat i domarna. Eventuell påverkan på den övriga tullsatsen är utesluten eftersom ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de företag som ingår i urvalet har bedömts och det faktum att bevilja ett av de företag som inte ingick i urvalet marknadsekonomisk status/individuell behandling påverkar inte den övriga tullsatsen.

- (92) Det räcker inte att lämna in en ansökan för att bevisbördan ska anses vara uppfylld, utan det beror på innehållet i ansökan, som måste visa att samtliga villkor för marknadsekonomisk status/individuell behandling är uppfyllda.
- (93) Den enda rättsstridighet som identifierades i domarna är bristen på bedömning av ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling.

Rättslig grund för återinförandet av tullar

- (94) Flera berörda parter hävdade att kommissionen inte borde ha tillämpat två olika rättsordningar, dvs. grundförordningen i dess lydelse före dess ändring vid bedömningen av de exporterande tillverkarnas ansökningar om individuell behandling å ena sidan, och den nuvarande grundförordningen, som införlivat ändringarna genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2012 ⁽²⁹⁾, och infört kommittéförfaranden när det gäller bland annat handelspolitiska skyddsåtgärder och således delegerar beslutsfattandet till kommissionen, å andra sidan.
- (95) Dessa parter upprepade också att det enligt artikel 266 i EUF-fördraget inte är tillåtet att införa antidumpningstullar retroaktivt, vilket också bekräftades i domstolens dom i mål C-459/98P, IPS mot rådet och i rådets förordning (EG) nr 1515/2001 om de åtgärder som gemenskapen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistelösningsorgan när det gäller antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder ⁽³⁰⁾. Parterna hävdade att kommissionen inte har lämnat någon giltig motivering till varför man avvikit från principen om förbud mot retroaktiv tillämpning och att kommissionen därför har brutit mot principen om berättigade förväntningar.
- (96) En berörd part hävdade att det under alla omständigheter skulle vara meningslöst att införa åtgärder eftersom den preskriptionstid som föreskrivs i artikel 103 i gemenskapens tullkodex har löpt ut. Att ta ut antidumpningstullar skulle därför strida mot principen om god förvaltning samt artikel 21 i grundförordningen och det skulle utgöra ett missbruk av befogenheter.
- (97) Flera parter hävdade också att om en slutgiltig antidumpningstull återinfördes på importen från de kinesiska exporterande tillverkare som berörs av den aktuella tillämpningen, skulle detta utgöra i) diskriminering av de importörer som berörs av det nuvarande genomförandet jämfört med de importörer som berörs av genomförandet av domarna Brosmann och Aokang, eftersom de senare fick tillbaka sina tullutlägg för import av skodon från de fem exporterande tillverkare som berörs av dessa domar, samt ii) diskriminering av de exporterande tillverkare som berörs av det nuvarande genomförandet jämfört med de fem exporterande tillverkare som berörs av domarna Brosmann och Aokang, och som inte omfattades av någon tull efter rådets genomförandebeslut av den 18 mars 2014 om avisande av förslaget till genomförandeförordning om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd och Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import ⁽³¹⁾.
- (98) De hävdade att denna diskriminerande behandling återspeglade bristen på enhetlig tolkning och tillämpning av EU-rätten och att detta strider mot den grundläggande rätten till effektivt rättsligt skydd.
- (99) När det gäller påståendet att olika rättsordningar hade använts anser kommissionen att detta följer av skillnaderna i övergångsbestämmelserna i de tre förordningarna som ändrar grundförordningen.
- (100) För det första framgår det av artikel 2 i förordning (EU) nr 765/2012 (den så kallade "fästdonsändringen" gällande individuell behandling) att den "ska tillämpas på alla undersökningar som inleds enligt förordning (EG) nr 1225/2009 efter den här förordningens ikraftträdande". Eftersom den nuvarande undersökningen inleddes före det datumet, ska den förordningens ändringar av grundförordningen inte tillämpas i det här ärendet.
- (101) För det andra framgår det av artikel 2 i förordning (EU) nr 1168/2012 (den så kallade "Brosmannändringen" gällande marknadsekonomisk status) att "denna förordning ska tillämpas på alla nya och alla pågående undersökningar från och med den 15 december 2012". Om kommissionen hade antagit en strikt hållning, skulle det inte längre ha varit nödvändigt att bedöma ansökningarna om marknadsekonomisk status från de företag som inte ingick i urvalet eftersom de hade förlorat rätten till bedömning av marknadsekonomisk status den 15 december 2012.

Kommissionen anser emellertid att en sådan behandling skulle vara svår att förena med dess skyldighet att genomföra domarna. Förordning (EU) nr 1168/2012 tycks inte heller införa ett fullständigt förbud mot att analysera ansökningar om marknadsekonomisk status från parter som inte ingår i urvalet, eftersom den tillåter en sådan granskning i fråga om individuell behandling. I analogi med detta skulle undantaget kunna tillämpas i förevarande fall. Alternativt anser kommissionen att resultatet av tillämpningen av förordning (EU) nr 1168/2012 på det förevarande fallet skulle leda till samma resultat, eftersom alla ansökningar om marknadsekonomisk status skulle avslås automatiskt, utan någon bedömning.

- (102) För det tredje och vad gäller kommittéförfarandet framgår det av artikel 3 i förordning (EU) nr 37/2014 att rådet är fortsatt behörig för rättsakter, när kommissionen har antagit en akt, när samråd har inletts eller när kommissionen har antagit ett förslag. I förevarande fall hade inga sådana åtgärder vidtagits när det gäller genomförandet av domen innan den förordningen trädde i kraft.
- (103) När det gäller det retroaktiva införandet av slutgiltiga antidumpningstullar hänvisas det till de överväganden som beskrivs i skälen 73–81, där dessa påståenden redan har behandlats utförligt.
- (104) När det gäller diskriminering konstaterar kommissionen att exporterande tillverkare och vissa importörer som berörs av den här förordningen åtnjuter rättsligt skydd vid unionsdomstolarna mot den här förordningen. Andra importörer åtnjuter sådant skydd via nationella domstolar, som tillämpar den allmänna unionsrätten.
- (105) Även påståendet om diskriminering är ogrundat. Importörer som har importerat från Brosmann och de andra fyra exporterande tillverkarna befinner sig i en annan faktisk och rättslig situation eftersom deras exporterande tillverkare beslutade att bestrida den omtvistade förordningen och eftersom de fick tillbaka sina tullutlägg, så de skyddas genom artikel 221.3 i gemenskapens tullkodex. Inget sådant överklagande och ingen sådan återbetalning har skett för andra importörer. Kommissionen börjar förbereda verkställandet när det gäller Clark, Pumas och Timberlands kinesiska exporterande tillverkare; alla andra exporterande tillverkare från Kina och Vietnam som inte ingick i urvalet och deras importörer kommer att behandlas på samma sätt i ett senare skede, enligt det förfarande som anges i denna förordning.
- (106) Samma berörda parter hävdade också att artikel 14 i grundförordningen inte kan användas som rättslig grund för att ingripa i tillämpningen av artikel 236 i gemenskapens tullkodex och att artikel 236 i gemenskapens tullkodex är oberoende av eventuella beslut som fattats enligt grundförordningen eller kommissionens skyldigheter enligt artikel 266 i EUF-fördraget.
- (107) I detta sammanhang hävdades det att tillämpningen av artikel 236 i gemenskapens tullkodex faller inom de nationella tullmyndigheternas exklusiva behörighet, enligt vilken de nationella tullmyndigheterna är skyldiga att återbetala tullar som erlagts men som inte lagligen skulle ha betalats. De berörda parterna hävdade vidare att artikel 236 i gemenskapens tullkodex inte kan villkoras av eller underordnas artikel 14 i grundförordningen, eftersom båda är sekundärlagstiftning och därför har ingen av dem företräde framför den andra. Dessutom gäller tillämpningsområdet för artikel 14 i grundförordningen särskilda bestämmelser som omfattar undersökningar och förfaranden som fastställs i grundförordningen men inte andra rättsliga instrument, t.ex. gemenskapens tullkodex.
- (108) Kommissionen konstaterar att gemenskapens tullkodex inte automatiskt tillämpas på införandet av antidumpningstullar, utan endast genom en hänvisning i förordningen om införande av antidumpningstullar. Enligt artikel 14 i grundförordningen får kommissionen besluta att inte tillämpa vissa bestämmelser i tullkodexen utan i stället införa särskilda regler. Eftersom gemenskapens tullkodex endast är tillämplig genom en hänvisning i rådets och kommissionens genomförandeförordningar, har den inte samma ställning som artikel 14 i grundförordningen, utan är underordnad och behöver inte tillämpas eller får tillämpas på ett annat sätt.

Motivering

- (109) Ovanstående berörda parter hävdade att kommissionen, i strid med artikel 296 i EUF-fördraget, inte hade lämnat någon tillräcklig motivering eller angett den rättsliga grund enligt vilken tullarna återinfördes retroaktivt och varför de importörer som berörs av det nuvarande genomförandet blev nekade återbetalning av tull.

- (110) Bristen på tillräcklig motivering gällde i synnerhet i) att det inte fanns någon rättslig grund för att återuppta undersökningen och att inget tillkännagivande om ett sådant återupptagande hade offentliggjorts; ii) att tribunalens dom endast delvis genomförts eftersom man enbart bedömde ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de exporterande tillverkare vars importörer hade lämnat in ansökningar om återbetalning; iii) undantaget från principen om förbudet mot retroaktiv tillämpning av antidumpningstullar; iv) tillämpningen av grundförordningen innan den ändrades den 6 september 2012 vad gäller bedömningen av de exporterande tillverkarnas ansökningar om individuell behandling å ena sidan, och av den nuvarande grundförordningen i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) nr 1168/2012 när det gäller de tillämpliga beslutsprocesserna, å andra sidan, och v) bristen på svar på de rättsliga argument som parterna lagt fram efter att kommissionen lämnat uppgifter om bedömningen av de berörda kinesiska exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status den 15 december 2015.
- (111) När det gäller bristen på rättslig grund för att återuppta undersökningen erinrar kommissionen om den rättspraxis som citeras i skäl 15, enligt vilken den kan återuppta en undersökning vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde. Detta var efter inledandet. Kommissionen har ingen rättslig skyldighet att offentliggöra ett tillkännagivande om att återinleda, fortsätta eller återuppta förfarandet eller undersökningen. Detta är snarare en automatisk följd av domen som institutionerna måste genomföra.
- (112) Enligt rättspraxis måste en bedömning av om huruvida en antidumpningsförordning är lagenlig göras i ljuset av objektiva normer i unionsrätten, och inte genom en beslutspraxis, även om en sådan existerar (vilket inte är fallet här) ⁽³²⁾. Följaktligen kan det faktum att kommissionen eventuellt tidigare i vissa fall agerade på ett annat sätt inte skapa några berättigade förväntningar. Detta gäller i ännu högre grad därför att det återopade tidigare tillvägagångssättet inte överensstämmer med den faktiska och rättsliga situationen i förevarande fall, och skillnaderna kan förklaras med sakliga och rättsliga skillnader i jämförelse med förevarande fall.
- (113) Skillnaderna är följande: Den rättsstridighet som domstolen har påpekat gäller inte förekomsten av dumpning, skada och unionens intresse, och därigenom principen för införandet av tullen, utan endast den exakta tullsatsen. De tidigare ogiltigförklarandena som de berörda parterna återopat gällde däremot undersökningsresultaten rörande dumpning, skada och unionens intresse. Institutionerna ansåg därför att det var lämpligare att anta nya åtgärder för framtiden.
- (114) Särskilt fanns det i förevarande fall inte någon anledning att begära ytterligare information från berörda parter. Däremot skulle kommissionen bedöma information som hade lämnats in men inte granskats före antagandet av förordning (EG) nr 1472/2006. Under alla omständigheter utgör tidigare rutiner i andra fall inte något detaljerat och ovillkorligt åtagande för förevarande fall.
- (115) Slutligen har alla parter som förfarandet är riktat mot, dvs. de berörda exporterande tillverkarna, liksom parterna i de pågående domstolsärendena och den sammanslutning som företräder en av dessa parter, informerats genom meddelandet om uppgifter om de relevanta fakta, på vilka kommissionen avser att göra föreliggande bedömning rörande marknadsekonomisk status. Därmed är deras rätt till försvar tryggad. I det avseendet bör det framför allt noteras att icke-närstående importörer inte har någon rätt att försvara sig i ett antidumpningsförfarande, eftersom förfarandet inte är riktat mot dem ⁽³³⁾.
- (116) När det gäller det partiella genomförandet av domarna beror det på en doms konkreta innehåll huruvida och i vilken omfattning institutionerna måste verkställa domen. Framför allt beror frågan om huruvida det är möjligt att bekräfta införandet av tull på import som ägde rum före domen på huruvida den rättsstridighet som fastställs i domen har verkningar på den påvisade skadevållande dumpningen i sig eller endast på uträkningen av den exakta tullsatsen. I det sistnämnda fallet, vilket är relevant i förevarande fall, finns det ingen grund för återbetalning av alla tullar. Det räcker snarare att bestämma den korrekta tullsatsen och att återbetala den eventuella skillnaden (medan det inte är möjligt att öka tullsatsen eftersom ökningen skulle utgöra retroaktiv beskattning).
- (117) Tidigare ogiltigförklaringar som de berörda parterna hänvisar till har gällt konstaterad dumpning, skada och unionens intresse (antingen med avseende på klarläggande av sakfrågan, med avseende på bedömning av sakfrågan eller med avseende på rätten till försvar).
- (118) Dessa ogiltigförklaringar har antingen varit partiella eller fullständiga.

- (119) Unionsdomstolarna använder partiella ogiltigförklaringar om de kan sluta sig till på egen hand av sakinformationen i ärendet att institutionerna borde ha beviljat en viss justering eller borde ha använt en annan metod för en viss beräkning, vilket skulle ha lett till att en lägre tull infördes (men undersökningsresultaten beträffande dumpning, skada och unionens intresse ifrågasätts inte). Den (lägre) tullsatsen förblir i kraft både före och efter ogiltigförklaringen ⁽³⁴⁾. För att följa domen gör institutionerna en ny beräkning av tullsatsen och gör en följdenlig ändring av den förordning om införande av tull som gäller både före och efter ogiltigförklaringen. De instruerar vidare de nationella tullmyndigheterna att återbetala skillnaden, om ansökningar om återbetalning hade gjorts i tid ⁽³⁵⁾.
- (120) Unionsdomstolarna ogiltigförklarar i sin helhet om de inte på egen hand kan fastställa på grundval av sakinformationen i ärendet huruvida institutionerna gjorde rätt när de fann att det förelåg dumpning, skada och unionens intresse, därför att institutionerna hade varit tvungna att göra om en del av utredningen. Eftersom unionsdomstolarna inte är behöriga att göra undersökningen i kommissionens ställe ogiltigförklarade de förordningarna om införande av slutgiltiga tullar i sin helhet. Till följd av detta fastställde institutionerna förekomsten av de tre nödvändiga villkoren för införandet av åtgärder först efter en dom om ogiltigförklaring av tullen. Det är förbjudet att införa slutgiltiga tullar på import som äger rum före slutgiltigt fastställande av dumpningen, skadan och unionens intresse både enligt grundförordningen och enligt antidumpningsavtalet. Därför införs genom de rättsakter som institutionerna antar för att avsluta undersökningarna endast slutgiltiga tullar för framtiden ⁽³⁶⁾.
- (121) Förevarande fall skiljer sig dock från tidigare (partiella eller fullständiga) ogiltigförklaranden, eftersom det inte berör förekomsten av dumpning, skada och unionens intresse i sig, utan endast valet av lämplig tullsats (dvs. valet mellan den tullsats som gäller för det enda företag i urvalet som beviljats marknadsekonomisk status och den övriga tullsatsen). Det som ifrågasätts är därför inte själva principen för att införa tullen, utan endast tullsatsens exakta belopp (med andra ord: en modalitet). Om det blir en justering kan den dessutom bara göras neråt.
- (122) I motsats till tidigare fall av partiell ogiltigförklaring som diskuteras i skäl 119 har domstolen inte kunnat besluta om huruvida en ny (lägre) tullsats ska beviljas, eftersom det före ett sådant beslut krävs en bedömning av ansökan om marknadsekonomisk status. Bedömningen av marknadsekonomisk status faller under kommissionens befogenheter. Domstolen kan därför inte göra den delen av undersökningen i kommissionens ställe utan att överskrida sina befogenheter.
- (123) I motsats till tidigare fall av fullständig ogiltigförklaring har undersökningsresultaten om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse inte ogiltigförklarats. Därför har dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse fastställts slutgiltigt vid tidpunkten för antagandet av rådets förordning (EG) nr 1472/2006. Det finns därför ingen anledning att begränsa det förnyade införandet av slutgiltiga antidumpningstullar till framtiden.
- (124) Denna förordning avviker därför inte på något sätt från institutionernas beslutspraxis; detta sagt trots att frågan saknar relevans.
- (125) Berörda parter hävdade också att ogiltigförklaringen av antidumpningstullarna inte skulle medföra något otillåtet berikande av importörerna, vilket kommissionen hävdar, eftersom importörerna kan ha drabbats av minskande försäljning till följd av att tullavgifterna hade påförts försäljningspriset.
- (126) Enligt domstolens rättspraxis kan återbetalning av felaktigt uttagna avgifter nekas om det skulle leda till ett otillåtet berikande av mottagarna ⁽³⁷⁾. Kommissionen konstaterar att de berörda parterna inte motsäger att tullen har förpassats vidare och inte heller lägger fram några bevis för en nedgång i försäljningen, och under alla omständigheter ger rättspraxis om otillåtet berikande endast ledning i frågan om vidareförpassning, inte i frågan om eventuella sekundära effekter av att kostnader förpassas vidare.
- (127) När det gäller det påstådda undantaget från principen om förbudet mot retroaktiv tillämpning, hänvisas det till skälen 76–81 där detta behandlas ingående.
- (128) När det gäller den påstådda tillämpningen av två olika rättsordningar inom den aktuella tillämpningen hänvisas det till skälen 99–102 där detta behandlas ingående.

- (129) Slutligen, när det gäller de synpunkter som lämnats av dessa parter efter underrättelsen om bedömningen av marknadsekonomisk status för de berörda kinesiska exporterande tillverkarna anses dessa ha avhandlats fullt ut i den nuvarande förordningen.

Andra förfarandefrågor

- (130) Ovanstående berörda parter hävdade att de exporterande tillverkare som berörs av det aktuella genomförandet skulle ha beviljats samma processuella rättigheter som de exporterande tillverkare som ingick i urvalet under den ursprungliga undersökningen. De hävdade särskilt att de kinesiska exporterande tillverkarna inte hade fått någon möjlighet att komplettera sina ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling genom skrivelser och att inga kontrollbesök på plats hade genomförts utan endast skrivbordsanalyser. Kommissionen hade dessutom inte underrättat de berörda exporterande tillverkarna om bedömningen av deras ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling utan endast skickat meddelandet till företagens juridiska ombud i samband med den ursprungliga undersökningen.
- (131) De hävdade vidare att de exporterande tillverkare som berörs av genomförandet inte gavs samma processuella garantier som normalt sett tillämpas i antidumpningsundersökningar, utan att strängare normer hade tillämpats. Kommissionen hade inte tagit hänsyn till tidsfördröjningen mellan ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling i samband med den ursprungliga undersökningen och bedömningen av dessa ansökningar. Dessutom fick exporterande tillverkare under den ursprungliga undersökningen bara 15 dagar på sig att fylla i ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling, i stället för de vanliga 21 dagarna.
- (132) En av importörerna hävdade dessutom att de exporterande tillverkarnas processuella rättigheter hade kränkts eftersom de inte längre var i stånd att lämna meningsfulla synpunkter eller ytterligare uppgifter till stöd för ansökningar som hade lämnats in elva år tidigare, eftersom företagen ibland inte längre existerar och dokumenten inte längre finns tillgängliga.
- (133) Samma part hävdade att till skillnad från vid den ursprungliga undersökningen, skulle det aktuella återinförandet av åtgärder endast påverka importörer i unionen, dock utan att de hade någon möjlighet att lämna meningsfulla synpunkter.
- (134) Det hävdades också att kommissionen de facto tillämpade tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen, samtidigt som den inte iakttog de förfaranderegler som fastställs i artikel 18.4 i grundförordningen.
- (135) Kommissionen konstaterar att inget i grundförordningen ålägger kommissionen att ge exporterande företag som ansöker om marknadsekonomisk status/individuell behandling en möjlighet att komplettera ansökningarna med faktauppgifter som saknas. Det bör påpekas att enligt rättspraxis ligger bevisbördan på den tillverkare som vill erhålla marknadsekonomisk status/individuell behandling enligt artikel 2.7 b i grundförordningen. I artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen anges nämligen att en sådan tillverkarens ansökan måste innehålla tillräcklig bevisning, såsom denna specificeras i sistnämnda bestämmelse, för att tillverkaren är verksam under marknadsmässiga förhållanden. I enlighet med domstolens domar i Brosmann- och Aokangmålen är det inte EU-institutionernas sak att bevisa att tillverkaren inte uppfyller de föreskrivna villkoren för att tillerkännas sådan status. Det är däremot kommissionens sak att bedöma huruvida de uppgifter som lämnats av den berörda tillverkaren räcker för att bevisa att villkoren i artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen är uppfyllda för att tillverkaren ska kunna beviljas marknadsekonomisk status/individuell behandling (se skäl 31). Rätten att bli hörd gäller bedömningen av de faktiska omständigheterna, men sträcker sig inte till någon rätt att åtgärda bristande information. Annars hade den exporterande tillverkaren kunnat dra ut på bedömningen i det oändliga genom att tillhandahålla uppgifterna bit för bit.
- (136) Det erinras här om att kommissionen inte har någon skyldighet att be den exporterande tillverkaren att komplettera ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling. Såsom anges i föregående skäl får kommissionen grunda sin bedömning på den information som lämnats in av den exporterande tillverkaren. Under alla omständigheter har de berörda exporterande tillverkarna inte ifrågasatt bedömningen av deras ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling och de har inte angivit vilka dokument eller vilka personer de inte längre kan hänvisa till. Påståendet är därför så abstrakt att institutionerna inte kan ta hänsyn till de svårigheterna när de bedömer ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling. Eftersom argumentet baseras på spekulation och inte stöds av exakta uppgifter om vilka dokument

och vilka personer som inte längre finns tillgängliga och vilken relevans som dessa dokument och personer har för bedömningen av ansökningen om marknadsekonomisk status/individuell behandling, måste det argumentet avvisas.

- (137) När det gäller den faktiska tillämpningen av artikel 18.1 i grundförordningen kräver den inte automatiskt att artikel 18.4 i grundförordningen ska tillämpas. Detta krävs endast i de fall där kommissionen underkänner uppgifter som hade lämnats av den berörda parten. I det förevarande fallet godtog kommissionen de uppgifter som lämnats in av de berörda exporterande tillverkarna och grundade sin bedömning på dessa uppgifter. Det är inte entydigt med att använda tillgängliga uppgifter. Kommissionen har snarare inte förkastat några uppgifter.

Unionens intresse

- (138) En importör hävdade att kommissionen inte hade undersökt om införandet av antidumpningstullarna skulle vara i unionens intresse eller inte, och menade att åtgärderna skulle strida mot unionens intresse eftersom i) åtgärderna redan hade haft den önskade effekten när de först infördes, ii) åtgärderna inte skulle medföra ytterligare fördelar för unionsindustrin, iii) åtgärderna inte skulle påverka de exporterande tillverkarna och iv) åtgärderna skulle medföra betydande kostnader för importörerna i unionen.
- (139) Förevarande fall rör enbart ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling, eftersom detta är den enda punkt där ett rättsligt fel har konstaterats av unionsdomstolarna. När det gäller unionens intresse gäller bedömningen i den ursprungliga förordningen fortfarande. Dessutom är den nuvarande åtgärden berättigad för att skydda unionens ekonomiska intressen.

Uppenbara fel i bedömningen av ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling

i) Bedömning av ansökningar om marknadsekonomisk status

- (140) Fesi och Puma ifrågasatte kommissionens bedömning av deras kinesiska leverantörers ansökningar om marknads-ekonomisk status och hävdade att de huvudsakligen hade förkastats på grund av att fullständig information saknades. När det gäller kriterium 1 hävdade dessa parter att kommissionen, bortsett från att den inte gjort några ansträngningar för att få fram de uppgifter som saknades, inte heller preciserade vilka uppgifter som skulle ha krävts för att visa att det inte förekom något större statligt inflytande över de affärsbeslut som fattades av de berörda exporterande tillverkarna. När det gäller kriterium 3 hänvisade parterna till domstolens dom i mål T-586/ 4 Xinyi OV mot kommissionen och hävdade att skatteförmåner eller förmånliga skattesystem inte tydde på någon snedvridning eller något icke-marknadsekonomiskt beteende.
- (141) På grundval av detta hävdade parterna att kommissionen gjort ett uppenbart fel i tillämpningen av artikel 2.7 c i grundförordningen och att den inte heller hade angett tillräckliga skäl för att avslå de exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status.
- (142) När det gäller de uppgifter som saknas avseende kriterium 1 hänvisar kommissionen till skäl 135 där det anges att det inte finns något i grundförordningen som ålägger kommissionen att ge exporterande företag som ansöker om marknadsekonomisk status en möjlighet att komplettera bristande faktauppgifter och att bevisbördan de facto ligger på den exporterande tillverkare som önskar ansöka om marknadsekonomisk status.
- (143) När det gäller kriterium 3 förtydligas det att eventuella skatteförmåner eller förmånliga skattevillkor inte ansågs vara ett skäl till att avslå en ansökan om marknadsekonomisk status.

ii) Bedömning av ansökningar om individuell behandling

- (144) Samma parter som nämns ovan hävdade också med hänvisning till kriterium 2 att kommissionen inte hade visat att exportförsäljningen inte bestämdes fritt och att det var upp till kommissionen att avgöra om och hur exportpriserna påverkades av statligt inflytande.

- (145) Dessutom hävdade dessa parter att slutsatsen att exportförsäljningen inte bestämdes fritt strider mot slutsatserna i den ursprungliga undersökningen rörande OEM-försäljning, där det fastslogs att importörer som t.ex. Puma genomförde sin egen FoU och råvaruleverans när den köpte från kinesiska leverantörer ⁽³⁸⁾. På grundval av detta hävdades det att Puma och Timberland hade betydande kontroll över produktionsprocess och specifikationer, och att det därför inte fanns någon möjlighet till statligt inflytande.
- (146) Såsom redan nämnts i skäl 42 ligger bevisbördan på den tillverkare som vill ansöka om individuell behandling. Som också förklaras i skäl 47 kunde de exporterande tillverkarna inte bevisa att deras affärsbeslut fattades utan statligt inflytande. Det bör också noteras att kriterium 2 inte endast avser exportpriser, utan exportförsäljning inklusive exportpriser och exportkvantiteter i allmänhet samt andra försäljningsvillkor som bör bestämmas fritt utan statlig inblandning.
- (147) Till stöd för sitt påstående att exportpriserna bestämdes fritt hänvisade de berörda parterna till skäl 269 i den preliminära förordningen. Detta skäl behandlade dock återförsäljningspriserna för importörerna i unionen och kan därför inte anses vara en lämplig grund för att fastställa tillförlitligheten hos de exporterande tillverkarnas exportpriser. Hänvisningarna till skäl 132 i den preliminära förordningen och skäl 135 i den omtvistade förordningen ⁽³⁹⁾ avser justeringar av normalvärdet i jämförelse med exportpriset och medger inga slutsatser om huruvida de kinesiska företagens exportförsäljning fastställdes fritt.
- (148) Dessa parter påstod dessutom att kommissionen inte heller har förklarat hur den kommit fram till att det skulle finnas en risk för kringgående av antidumpningsåtgärderna om de berörda exporterande tillverkarna beviljades en individuell tullsats som hur som helst skulle vara det bakomliggande syftet med kriterierna för att beviljas individuell behandling.
- (149) När det gäller risken för kringgående är detta endast ett kriterium av fem i artikel 9.5 i grundförordningen innan den ändrades. Enligt denna artikel bör den exporterande tillverkaren visa att alla fem kriterier är uppfyllda. Om ett eller flera kriterier inte är uppfyllda är detta därför tillräckligt för att avslå en ansökan om individuell behandling, utan att man behöver undersöka huruvida de övriga kriterierna var uppfyllda.

Timberlands leverantör

- (150) Fesi invände mot påståendet i skäl 19 enligt vilket en av Timberlands leverantörer, General Shoes Limited, i den ansökan som anhängiggjorts vid den nationella domstolen felaktigt hade identifierats som en kinesisk leverantör, trots att företaget var etablerat i Vietnam. Fesi hävdade att kommissionen borde ha begärt in ytterligare uppgifter och påstod att företaget lätt kunde identifieras som ett kinesiskt företag. Fesi menade också att även om det var korrekt att företaget förekom med ett annat namn i stickprovsformuläret och i ansökan om marknadsekonomisk status i den ursprungliga undersökningen (dvs. som General Footwear Ltd) berodde det avvikande företagsnamnet i Timberlands ansökan vid den nationella domstolen (General Shoes Ltd) sannolikt enbart på ett översättningsfel. Därför borde ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling från det kinesiska företaget General Footwear Ltd också ha bedömts.
- (151) General Footwear Ltd är en del av en företagsgrupp med närstående företag i Kina och Vietnam. Såväl en tillverkare i Vietnam som en tillverkare i Kina ansökte om marknadsekonomisk status/individuell behandling i samband med den ursprungliga undersökningen. I det kinesiska företags ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling anges namnet konsekvent som "General Footwear Ltd", med en adress i Kina. Tillverkaren i Vietnam kallas "General Shoes Ltd". I ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling är det dock oklart om företaget i fråga är kinesiskt eller vietnamesiskt. Det var därför inte orimligt att anta att det företag som nämns i målet vid den nationella domstolen i själva verket var från Vietnam.
- (152) I vilket fall som helst har kommissionen fortfarande för avsikt att pröva ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från General Footwear Ltd (Kina). Som ett led i sund förvaltning och för att inte i onödan försena det nuvarande genomförandet kommer dock den bedömningen att bli föremål för en separat rättsakt.

Argument i samband med återbetalningskrav

- (153) En importör erkände att ingen av de exporterande tillverkare som berördes av det aktuella genomförandet var dess leverantör och ansåg därför att slutsatserna inte var relevanta för dennes situation. Denna part hävdade att det därför inte går att avslå dess återbetalningskrav som lämnats in till de nationella tullmyndigheterna, på grundval av slutsatserna av det nuvarande genomförandet. Importören begärde också att de ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling som lämnats in av dennes leverantörer bör undersökas på grundval av de dokument som de belgiska behöriga tullmyndigheterna tillhandahållit kommissionen.
- (154) När det gäller ovanstående påstående hänvisar kommissionen till sin genomförandeförordning (EU) 2016/223 om fastställande av ett förfarande för bedömning av vissa ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från exporterande tillverkare i Kina och Vietnam och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, i vilken det fastställts vilket förfarande som ska gälla i detta fall. Kommissionen kommer i enlighet med artiklarna 1 och 2 i den förordningen att granska de berörda ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling så snart som den har fått relevant dokumentation från tullmyndigheterna.

D. SLUTSATSER

- (155) Med beaktande av de kommentarer som lämnats och analysen av dessa drogs slutsatsen att den övriga antidumpningstull som är tillämplig på Kina i fråga om de tretton berörda exporterande tillverkarna för den omtvistade förordningens giltighetstid bör återinföras.

E. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (156) De berörda exporterande tillverkarna och alla parter som trädde fram informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera återinförandet av den slutgiltiga antidumpningstullen på import från de tretton berörda exporterande tillverkarna. Efter denna underrättelse beviljades parterna en tidsperiod inom vilken de kunde lämna uppgifter.
- (157) Den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 har inte avgivit något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av skodon med överdelar av läder eller konstläder, med undantag av sport skor, skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik, tofflor och andra inneskor samt skodon med tåhåttförstärkning, som har ursprung i Kina och tillverkas av de exporterande tillverkare som förtecknas i bilaga II till denna förordning, och som omfattas av KN-nummer 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 and ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾ som ägde rum under perioden för tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1472/2006 och rådets förordning (EU) nr 1294/2009. Taricnumren förtecknas i bilaga I till denna förordning.

2. I denna förordning avses med

- *skodon för sport eller idrott*: skodon i den mening som avses i anmärkning 1 till undernummer i kapitel 64 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1719/2005 ⁽⁴³⁾.
- *skodon som inbegriper särskild teknik*: skodon med ett cif-pris per par på minst 7,5 euro, som är avsedda för sport- eller idrottsutövning, med en enkel eller flerskiktig formgjuten sula, utan insprutning, som är tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska inslag såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet, och som klassificeras enligt följande KN-nummer: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 och ex 6403 99 98.

- *skodon med tåhätteförstärkning*: skodon försedda med tåhätteförstärkning med en slaghållfasthet på minst 100 joule ⁽⁴⁴⁾ som klassificeras enligt följande KN-nummer: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 och ex 6405 10 00.
- *tofflor och andra inneskor*: skodon som klassificeras enligt KN-nummer ex 6405 10 00.

3. Den slutgiltiga antidumpningstullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt vid unionens gräns, före tull, för de produkter som anges i punkt 1 och som tillverkas av de exporterande tillverkare som förtecknas i bilaga II till denna förordning ska vara 16,5 %.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt kommissionens förordning (EG) nr 553/2006 av den 27 mars 2006 ska slutgiltigt tas ut genom den här förordningen. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 augusti 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 98, 6.4.2006, s. 3.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1472/2006 av den 5 oktober 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 388/2008 av den 29 april 2008 om utvidgning av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning (EG) nr 1472/2006 beträffande import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina till att omfatta import av samma produkt som avsänds från den särskilda administrativa regionen Macao, oavsett om produktens deklarerade ursprung är den särskilda administrativa regionen Macao eller inte (EUT L 117, 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 251, 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1294/2009 av den 22 december 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Vietnam och Folkrepubliken Kina, utvidgad till att omfatta import av vissa skodon med överdelar av läder som avsänds från den särskilda administrativa regionen Macao, oavsett om produktens deklarerade ursprung är den särskilda administrativa regionen Macao eller inte, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 (EUT L 352, 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT C 295, 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Rådets genomförandebeslut 2014/149/EU av den 18 mars 2014 om avvisande av förslaget till genomförandeförordning om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd och Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import, EUT L 82, 20.3.2014, s. 27.

⁽⁹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

- ⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, EUT L 56, 6.3.1996, s. 1.
- ⁽¹¹⁾ De förenade målen 97, 193, 99 och 215/86 Asteris AE m.fl. och Grekland mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkterna 27 och 28.
- ⁽¹²⁾ Mål C-415/96 Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85; mål T-301/01 Alitalia mot kommissionen, REG 2008, s. II-1753, punkterna 99 och 142; de förenade målen T-267/08 och T-279/08 Région Nord-Pas de Calais mot kommissionen, REU 2011, s. II-0000, punkt 83.
- ⁽¹³⁾ Mål C-415/96 Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85;
- ⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1255/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 237, 3.9.2012, s. 1).
- ⁽¹⁵⁾ I enlighet med artikel 2 i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 tillämpas de ändringar som infördes genom ändringsförordningen endast på undersökningar som inleds efter den förordningens ikraftträdande. Föreliggande undersökning inleddes dock den 7 juli 2005 (EUT C 166, 7.7.2005, s. 14).
- ⁽¹⁶⁾ Mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147.
- ⁽¹⁷⁾ Punkt 42 i domen i mål C-249/10 P och punkt 36 i domen i mål C-247/10 P.
- ⁽¹⁸⁾ Tillkännagivande om genomförandet av domen i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 C&J Clark International Ltd och Puma SE beträffande rådets förordning (EG) nr 1472/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT C 101, 17.3.2016, s. 13).
- ⁽¹⁹⁾ Jämför även andra fall där retroaktiv tillämpning är tillåten enligt artikel 8 (överträdelse av åtagandet) och artikel 14.5 (kringgående) i grundförordningen, vilka också berör situationer där varor övergår till fri omsättning innan tullen införs.
- ⁽²⁰⁾ Mål 270/84, Licata mot ESK, REG 1986, s. 2305, punkt 31; mål C-60/98 Butterfly Music mot CEDEM, REG 1999, s. I-3939, punkt 24; mål 68/69 Bundesknappschaft mot Brock, REG 1970, s. 171, punkt 6; mål 1/73, Westzucker GmbH mot Einfuhr und Vorratstelle für Zucker, REG 1973, s. 723, punkt 5; mål 143/73, SOPAD mot FORMA a.o., REG 1973, s. 1433, punkt 8; mål 96/77, Bauche, REG 1978, s. 383, punkt 48; mål 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV mot Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, REG 1978, s. 1991, punkt 37; mål 40/79 Fru P mot kommissionen, REG 1981, s. 361, punkt 12; mål T-404/05 Grekland mot kommissionen, REG 2008, s. II-272, punkt 77; mål C-334/07 P: kommissionen mot Freistaat Sachsen, REG 2008, s. I-9465, punkt 53.
- ⁽²¹⁾ Mål T-176/01 Ferrière Nord mot kommissionen, REG 2004, s. II-3931, punkt 139; mål C-334/07 P: kommissionen mot Freistaat Sachsen, REG 2008, s. I-9465, punkt 53.
- ⁽²²⁾ Mål C-415/95 Spanien mot kommissionen, REG 1997, s. I-135, punkterna 51–54; de förenade målen T-116/01 och T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA mot kommissionen, REG 2003, s. II-2957, punkt 205.
- ⁽²³⁾ Mål C-34/92 GruSa Fleisch mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas, REG 1993, s. I-4147, punkt 22. Samma eller liknande ordalydelse finns till exempel i de förenade målen C-212-217/80, Meridionale Industria Salumi m.fl., REG 1981, s. 2735, punkterna 9 och 10; mål 21/81, Bout, REG 1982, s. 381, punkt 13 och mål T-42/96 Eyckeler & Malt mot kommissionen, REG 1998, s. II-401, punkterna 53 och 55–56; Mål T-180/01 Euroagri mot kommissionen, REG 2004, s. II-369, punkterna 36–37.
- ⁽²⁴⁾ Mål C-337/88, Società Agricola Fattoria Alimentare (SAFA), REG 1990, s. I-1, punkt 13.
- ⁽²⁵⁾ Mål 245/81 Edeka mot Tyskland, REG 1982, s. 2746, punkt 27.
- ⁽²⁶⁾ Mål T-299/05, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adepteck Precision mot rådet, REU 2009, s. II-565, punkt 116–146.
- ⁽²⁷⁾ Mål C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd mot rådet, REU 2009, s. I-9147, punkt 94 och följande.
- ⁽²⁸⁾ Mål T-320/13 Delsolar mot kommissionen, REU 2014, s. II-0000, punkterna 40–67.
- ⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1168/2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1255/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 344, 14.12.2012, s. 1).

⁽³⁰⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 10, skäl 6.

⁽³¹⁾ EUT L 82, 20.3.2014, s. 27.

⁽³²⁾ Mål C-138/09 Todaro, REU 2010, s. I-4561.

⁽³³⁾ Mål T-167/94 Nölle mot rådet och kommissionen, REG 1995, s. II-2589, punkterna 62 och 63.

⁽³⁴⁾ Se till exempel mål T-221/05 Huvis mot rådet, REG 2008, s. II-124 och mål T-249/06 Interpipe Nikopolsky mot rådet REU 2009, s. II-303. För fullständighetens skull förefaller det lämpligt med följande förklaring: I mål T-107/08, ENRC mot rådet, slog tribunalen fast att det inte förekom någon dumpning eller åtminstone att den fastställda dumpningsmarginalen hade varit lägre än den marginal som hade beräknats i den omtvistade förordningen och ogiltigförklarade därför den omtvistade förordningen i sin helhet (mål T-107/08, ENRC mot rådet, REU 2011, s. II-8051, punkterna 67–70). När kommissionen tillämpade den metod som tribunalen föreskrev visade det sig att det varken fanns dumpning eller skada. Kommissionen avstod därför från att formellt återuppta undersökningen. I domstolens dom i mål C-351/04, Ikea (mål C-351/04, Ikea, REG 2007, s. I-7723), hade domstolen delvis ogiltigförklarat rådets förordning, nämligen beräkningen av tullen som hade gjorts med hjälp av metoden ”nollställning”. Institutionerna hade redan tidigare efter ett utslag i WTO:s överprövningsorgan gjort en ny beräkning utan nollställning och hade då konstaterat att ingen dumpning hade ägt rum, varför de avslutade undersökningen utan införande av åtgärder (dvs. den nya tullsatsen fastställdes till noll) (rådets förordning (EG) nr 160/2002 av den 28 januari 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2398/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan samt om avslutande av förfarandet med avseende på import med ursprung i Pakistan (EGT L 26, 30.1.2002, s. 2)). I mål T-498/04 Zheijiang Xinan Chemical Group mot rådet (mål T-498/04, Zheijiang Xinan Chemical Group mot rådet, REU 2009, s. I-1969) överklagade rådet. Därför fick ogiltigförklaringen inte laga kraft förrän den dag då domstolen meddelade sin dom i målet om överklagande (mål C-337/09 P, rådet mot Zheijiang Xinan Chemical Group, REU 2012, s. I-0000), vilket skedde den 19 juli 2012. I tribunalens dom, senare bekräftad av domstolen, fastställdes att kommissionen och rådet var skyldiga att bevilja marknadsekonomisk status till sökanden som var det enda kinesiska företag som hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden. I det fallet, i motsats till det förevarande, hade kommissionen och rådet faktiskt gjort en analys av ansökningsom marknadsekonomisk status och hade avslagit ansökan med hänvisning till att den var ogrundad. Unionsdomstolarna slog fast att – i motsats till den uppfattning som uttryckts av kommissionen och rådet – ansökan var välgrundad och därför skulle normalvärdet beräknas på grundval av de uppgifter som lämnats av Zheijiang Xinan Chemical Group. Normalt skulle kommissionen ha återupptagit förfarandet i syfte att föreslå rådet att införa en tull för framtiden. Men i detta fall hade kommissionen genom beslut 2009/383/EG av den 14 maj 2009 om tillfälligt upphävande av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 120, 15.5.2009, s. 20) respektive rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 126/2010 av den 11 februari 2010 om förlängning av det tillfälliga upphävandet av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 40, 13.2.2010, s. 1) beslutat 2009 och 2010 att upphäva antidumpningstullen tills den slutade gälla den 30 september 2010, eftersom nya skador ansågs osannolika på grund av de höga vinsterna i unionsindustrin. Det fanns följaktligen ingen anledning att återuppta förfarandet i avsikt att införa en tull för framtiden. Det fanns heller inte någon möjlighet att återuppta förfarandet i avsikt att återinföra den tidigare tullen för tiden före domen, eftersom det, i motsats till i förevarande fall, inte fanns något stickprovsförfarande. Zheijiang Xinan Chemical Group var den enda exporterande tillverkare som sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Eftersom kommissionen och rådet skulle ha varit tvungna att bevilja Zheijiang Xinan Chemical Group marknadsekonomisk behandling ogiltigförklarade unionsdomstolen konstaterandet av dumpning. Mål T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky mot rådet (mål T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky mot rådet, REG 2008 s. II-159) är ett mycket speciellt fall. Kommissionen hade inlett en partiell interimsoversyn på begäran av unionsindustrin, och hade i samband därmed utvidgat räckvidden till att omfatta de berörda produkterna och en annan produkt. Tribunalen slog fast att det inte var möjligt att förfara så, utan att en ny separat undersökning måste inledas om den tillagda produkten. På grund av unionsrättens allmänna princip om slutgiltig rättskraft (*res judicata*) kunde institutionerna inte återuppta den partiella interimsoversynen efter ogiltigförklaringen.

⁽³⁵⁾ Se till exempel rådets förordning (EG) nr 412/2009 av den 18 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 428/2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina och Konungariket Saudiarabien, om ändring av förordning (EG) nr 2852/2000 angående införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Korea och om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Taiwan (EUT L 125, 25.1.2009, s. 1) (överensstämmelse med Huvis); rådets genomförandeförordning (EU) nr 540/2012 av den 21 juni 2012 om ändring av förordning (EG) nr 954/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kroatien, Rumänien, Ryssland och Ukraina (EUT L 165.26.6.2012, s. 1) (överensstämmelse med Interpipe Nikopolsky).

- ⁽³⁶⁾ Se t.ex. mål C-338/10, Grünwald Logistik Service (REU 2012, s. I-0000) och återinförandet av tullar genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 158/2013 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 49, 22.2.2013, s. 29). Se även följande exempel: I mål T-158/10, Dow Chemical mot rådet, fann tribunalen att det inte var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta (mål T-158/10, Dow Chemical mot rådet, REU 2012, s. II-0000, punkterna 47 och 59). I mål T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mot rådet, fann tribunalen att det inte förelåg något orsakssamband mellan dumpning och skada (mål T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mot rådet, REG 2007, s. II-672, punkt 116). Enligt den allmänna principen i unionsrätten om rättskraft är kommissionen och rådet bundna av utfallet i unionsdomstolarna, om de kan, på grundval av de sakförhållanden som läggs framför dem, dra den slutgiltiga slutsatsen om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse. Kommissionen och rådet kan således inte avvika från vad unionsdomstolarna kommer fram till. I en sådan situation avslutas undersökningen genom domen i unionsdomstolarna, som når den slutgiltiga slutsatsen att unionsindustrins klagomål är ogrundat. Efter de två domarna fanns det således ingen möjlighet för kommissionen och rådet att återuppta undersökningen, vilket är orsaken till att inga åtgärder vidtogs efter domarna.
- ⁽³⁷⁾ Mål 199/82 San Giorgio, REG 1983, s. 3595, punkt 13.
- ⁽³⁸⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 553/2006 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam (EUT L 98, 6.4.2006, s. 3).
- ⁽³⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1472/2006 av den 5 oktober 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, 6.10.2006, s. 1).
- ⁽⁴⁰⁾ EUT L 41, 18.2.2016, s. 3.
- ⁽⁴¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 301, 31.10.2006, s. 1) ersätts detta KN-nummer den 1 januari 2007 av KN-numren ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 och ex 6403 99 05.
- ⁽⁴²⁾ Enligt definitionen i kommissionens förordning (EG) nr 1719/2005 av den 27 oktober 2005 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 286, 28.10.2005, s. 1). Produktomfattningen bestäms genom att produktbeskrivningen i artikel 1.1 och varubeskrivningen för motsvarande KN-nummer kombineras och läses sammantagna.
- ⁽⁴³⁾ EUT L 286, 28.10.2005, s. 1.
- ⁽⁴⁴⁾ Slaghållfastheten ska mätas enligt europeisk standard EN345 eller EN346.
- ⁽⁴⁵⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 301, 31.10.2006, s. 1) ersätts detta KN-nummer den 1 januari 2007 av KN-numren ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 och ex 6403 99 05.
-

BILAGA I

Taric-nummer för skodon med överdelar av läder eller konstläder enligt definitionen i artikel 1

a) Från och med den 7 oktober 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 och 6405 10 00 80

b) Från och med den 1 januari 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 och 6405 10 00 80

c) Från och med den 7 september 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 och 6405 10 00 89

BILAGA II

Förteckning över exporterande tillverkare

Den exporterande tillverkarens namn	Taric-tilläggsnummer
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd	A999
Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd	A999
Win Profile Industries Ltd	A999

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2016/1396**av den 18 augusti 2016****om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾, särskilt artikel 23 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 999/2001 fastställs bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos nötkreatur, får och getter. Förordningen är tillämplig på framställning och avyttring, samt i vissa särskilda fall export, av levande djur och animaliska produkter.
- (2) I bilaga II till förordning (EG) nr 999/2001 fastställs de kriterier utifrån vilka BSE-statusen i länder eller regioner ska fastställas i enlighet med artikel 5.2 i den förordningen. Dessa kriterier är baserade på de villkor som anges i kapitlet om bovin spongiform encefalopati (BSE) i Världsförbundet för djurhälsa (OIE) Terrestrial Animal Health Code.
- (3) I maj 2015 ändrade OIE:s World Assembly of Delegates kapitlet om BSE i OIE:s Terrestrial Animal Health Code genom att lägga till följande mening i artikel 11.4.1: "For the purpose of official BSE risk status recognition, BSE excludes 'atypical BSE' as a condition believed to occur spontaneously in all cattle populations at a very low rate." ⁽²⁾ (Med avseende på officiellt erkännande av BSE-riskstatus omfattar BSE inte atypisk BSE, ett tillstånd som troligen uppstår spontant i alla nötkreatursbestånd i mycket liten omfattning). Atypisk BSE bör därför undantas från definitionen av BSE med avseende på bilaga II till förordning (EG) nr 999/2001.
- (4) Bilagorna III, V och VII till förordning (EG) nr 999/2001 innehåller ett antal hänvisningar till rådets direktiv 64/433/EEG ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 ⁽⁴⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 ⁽⁵⁾. Eftersom dessa tre rättsakter har upphävts bör hänvisningarna i bilagorna till förordning (EG) nr 999/2001 uppdateras.
- (5) De särskilda krav som fastställs i bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 i fråga om avlägsnandet av specificerat riskmaterial från nötkreatur med ursprung i medlemsstater med försumbar BSE-risk ändrades genom kommissionens förordning (EU) 2015/1162 ⁽⁶⁾. Som en följd av denna ändring bör också vissa bestämmelser om avlägsnande av specificerat riskmaterial i bilagorna V och IX till förordning (EG) nr 999/2001 ändras.
- (6) I enlighet med den ändring som gjordes genom förordning (EU) 2015/1162 av de särskilda krav för medlemsstater med försumbar BSE-risk som fastställs i bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 betecknas inte tonsiller längre som specificerat riskmaterial om de härrör från nötkreatur med ursprung i medlemsstater med försumbar BSE-risk. Det krav på att tungor från nötkreatur ska tas ut med ett tvärsnitt rostralt om processus

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.⁽²⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_bse.htm⁽³⁾ Rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött (EGT 121, 29.7.1964, s. 2012).⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 1).⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 368, 23.12.2006, s. 15).⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1162 av den 15 juli 2015 om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EUT L 188, 16.7.2015, s. 3).

lingualis i basihyoideum som anges i punkt 7 i bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför endast gälla för nötkreatur med ursprung i medlemsstater med kontrollerad eller ej fastställd BSE-risk. Punkt 7 i bilaga V till den förordningen bör därför ändras i enlighet med detta.

- (7) I enlighet med den ändring som gjordes genom förordning (EU) 2015/1162 av bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 betecknas kotpelaren som specificerat riskmaterial endast för en liten andel av nötkreaturen i unionen. Med beaktande av den epidemiologiska situationen i unionen och behovet av att minska operatörernas administrativa börda bör kravet i punkt 11.3 a i bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 på att det på slaktkroppens märkning ska finnas information om avlägsnandet av kotpelaren ändras enligt följande: hittills ska en blå rand påföras märkningen av slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller ryggraden när ryggraden inte behöver avlägsnas, men efter en övergångsperiod bör en röd rand påföras märkningen av slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller ryggraden när ryggraden behöver avlägsnas.
- (8) Samma ändring (från ett krav på en blå rand när ryggraden inte behöver avlägsnas till ett krav på en röd rand när ryggraden behöver avlägsnas) bör gälla för produkter från nötkreatur som importeras till unionen. Kapitel C avsnitt C punkt 3 och kapitel C avsnitt D punkt 3 i bilaga IX till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) För att ge de ekonomiska aktörerna och de behöriga myndigheterna inom och utanför unionen tid att anpassa sig till det nya systemet med krav på en röd rand när ryggraden behöver avlägsnas bör denna bestämmelse träda i kraft efter en övergångsperiod som varar till och med den 30 juni 2017.
- (10) Enligt artikel 8.3 i förordning (EG) nr 999/2001 är det förbjudet att i medlemsstater, eller regioner inom dessa, med en kontrollerad eller ej fastställd BSE-risk utföra laceration, efter bedövning, av vävnad från centrala nervsystemet med hjälp av ett avlångt, stavformigt instrument som införs i hjärnskålen, eller med hjälp av injicering av gas i hjärnskålen, på nötkreatur, får eller getter vars kött är avsett som livsmedel eller foder. Genom punkt 6 i bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 utvidgas det förbudet till medlemsstater med försumbar BSE-risk, till dess att alla medlemsstater har klassificerats som länder med försumbar BSE-risk. Eftersom atypisk BSE anses vara en sjukdom som uppstår spontant med låg prevalens även i länder med försumbar BSE-risk bör förbudet fortsätta att gälla även efter det att alla medlemsstater har klassificerats som länder med försumbar BSE-risk. Punkt 6 i bilaga V till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras för att ta bort den tidsbergränsningen.
- (11) I kapitel A avsnitt A punkt 2 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 fastställs regler avseende godkännande av en status som innebär försumbar risk för klassisk skrapie i medlemsstater eller områden i en medlemsstat. Den 25 juni 2014 och den 24 augusti 2014 lämnade Finland respektive Sverige in en ansökan till kommissionen om att erkännas som medlemsstater med försumbar risk för klassisk skrapie.
- (12) Den 13 januari 2015 begärde kommissionen vetenskapligt och tekniskt stöd av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) för att utvärdera om Finland och Sverige, i sin respektive ansökan, visat på överensstämmelse med bestämmelserna i kapitel A avsnitt A punkt 2.1 c och 2.2 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001.
- (13) Den 19 november 2015 offentliggjorde Efsa två vetenskapliga rapporter som svar på kommissionens begäran⁽¹⁾ (nedan kallade *Efsas rapporter*). I Efsas rapporter dras slutsatsen att, baserat på testets känslighet enligt tidigare utvärderingar av screeningtester som utförts av Efsa och det gemensamma forskningscentrumets institut för referensmaterial och referensmätningar (IRMM), Sverige har visat på överensstämmelse med kriteriet i kapitel A avsnitt A punkt 2.1 c i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 för vart och ett av de föregående sju åren och att Finland har visat sådan överensstämmelse för vart och ett av de föregående sju åren, utom för 2010 då konfidensgraden för påvisande av klassisk skrapie med en prevalens som överstiger 0,1 % var 94,73 %. Eftersom

⁽¹⁾ "Evaluation of the application of Sweden to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie" (EFSA Journal, vol. 13(2015):11, artikelnr 4292) och "Evaluation of the application of Finland to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie" (EFSA Journal, vol. 13(2015):11, artikelnr 4293).

skillnaden mellan en konfidensgrad på 94,73 % och 95 % är försumbar när det gäller risken att missa ett fall av klassisk skrapie och eftersom kriteriet i kapitel A avsnitt A punkt 2.1 c i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 var uppfyllt för de resterande sex åren, kan detta kriterium anses vara uppfyllt för de senaste sju åren.

- (14) I Efsas rapporter konstateras också att, baserat på testets känslighet enligt tidigare utvärderingar av screeningtester som utförts av Efsa och IRMM, den övervakning av klassisk skrapie som Sverige och Finland avser att genomföra i framtiden överensstämmer med bestämmelserna i kapitel A avsnitt A punkt 2.2 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001.
- (15) Mot bakgrund av Efsas rapporter och det positiva resultatet av kommissionens bedömning av ansökningarna när det gäller de övriga kriterierna i kapitel A avsnitt A punkt 2.1 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001, bör Finland och Sverige förtecknas som medlemsstater med försumbar risk för klassisk skrapie.
- (16) I kapitel A avsnitt A punkt 3.2 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 förtecknas de medlemsstater som har ett godkänt nationellt program för kontroll av klassisk skrapie. Med tanke på att Finland och Sverige nu bör förtecknas som medlemsstater med försumbar risk för klassisk skrapie i punkt 2.3 i det avsnittet, bör de strykas från förteckningen över medlemsstater som har ett godkänt nationellt program för kontroll av klassisk skrapie i punkt 3.2 i samma avsnitt, eftersom den statusen ger garantier utöver dem som erbjuds genom ett godkänt nationellt kontrollprogram.
- (17) I kapitel A avsnitt A punkt 1.2 och 1.3 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 fastställs de villkor som ska vara uppfyllda för att en anläggning ska erkännas som en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie. I punkt 4 i det avsnittet anges de villkor vad gäller skrapie som ska uppfyllas vid handel inom unionen med får och getter samt sperma och embryon från dem.
- (18) I artikel 3.1 i i förordning (EG) nr 999/2001 definieras dessutom anläggning som varje anläggning eller plats där djur som omfattas av den förordningen hålls, föds upp och hanteras eller visas upp för allmänheten. Seminstationer och djurparker måste därför anses vara anläggningar och omfattas av de villkor som anges i kapitel A avsnitt A i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001.
- (19) Eftersom risken är begränsad för att skrapie sprids via handjur av får och getter som hålls vid seminstationer som godkänts och övervakas i enlighet med villkoren i bilaga D till rådets direktiv 92/65/EEG ⁽¹⁾, bör särskilda villkor för seminstationer fastställas i kapitel A avsnitt A i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001.
- (20) I dessa särskilda villkor bör det fastställas att en anläggning med försumbar respektive kontrollerad risk för klassisk skrapie får föra in får och getter från en seminstation under förutsättning att i) seminstationen har godkänts och övervakas i enlighet med bilaga D till direktiv 92/65/EEG, ii) seminstationen inte har haft några fall av klassisk skrapie under de senaste sju respektive tre åren, iii) endast följande får och getter har förts in på seminstationen under de senaste sju respektive tre åren: får och getter från anläggningar där får och getter är permanent märkta och register förs, där det förs register över förflyttningar av får och getter till och från anläggningen, där inget fall av klassisk skrapie har påvisats under de senaste sju respektive tre åren och där regelbundna kontroller har genomförts av en officiell veterinär eller en veterinär som godkänts av den behöriga myndigheten, och iv) seminstationen har infört biosäkerhetsåtgärder för att säkerställa att får och getter som kommer från anläggningar med olika skrapiestatus inte kommer i kontakt i seminstation. Kapitel A avsnitt A punkt 1.2 c och 1.3 c i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 bör ändras i enlighet med detta.
- (21) Dessutom bör de villkor vad gäller skrapie för handel inom unionen med sperma och embryon som fastställs i kapitel A avsnitt A punkt 4.2 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 ändras för att ta hänsyn till de särskilda villkor för seminstationer som anges i ovanstående skäl. Dessutom bör en hänvisning till dessa särskilda villkor också införas i villkoren för import av sperma och embryon från får och getter i kapitel H i bilaga IX till förordning (EG) nr 999/2001.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54).

- (22) De villkor för handel inom unionen med får och getter som anges i kapitel A avsnitt A punkt 4.1 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 syftar till att förhindra spridning av klassisk skrapie bland produktionsdjur som hålls på anläggningar. Eftersom förflyttningen av får och getter uteslutande mellan djurparker inte har någon inverkan på skrapiestatusen hos de får och getter i unionen som hålls som produktionsdjur bör dessa särskilda villkor inte gälla för de får och getter som hålls i och förflyttas uteslutande mellan sådana djurparker som omfattas av definitionen av godkänt organ, institut eller centrum i artikel 2.1 c i rådets direktiv 92/65/EEG. Dessa djur bör därför undantas från de villkor som fastställs i kapitel A avsnitt A punkt 4.1 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001.
- (23) De villkor vad gäller skrapie för handel inom unionen med levande får och getter som anges i kapitel A avsnitt A punkt 4.1 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 är svåra att följa vid handel inom unionen med vissa sällsynta raser. För att undvika inavel och bevara den genetiska mångfalden hos populationer av sällsynta raser är det nödvändigt att ha ett regelbundet utbyte av sådana djur mellan medlemsstater. Särskilda villkor för handel inom unionen med får och getter av sällsynta raser bör därför fastställas. Dessa särskilda villkor bör möjliggöra handel inom unionen med sådana får och getter av sällsynta raser som inte överensstämmer med villkoren i kapitel A avsnitt A punkt 4.1 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001.
- (24) Begreppet sällsynt ras har inte uttryckligen definierats i unionslagstiftningen. I artikel 7.2 och 7.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 ⁽¹⁾ fastställs emellertid villkoren för åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk som avser uppfödning av lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen. Dessa villkor kräver i synnerhet att ett vederbörligen erkänt och relevant tekniskt organ ska föra in uppgifterna i stamboken för rasen och hålla denna aktuell. I enlighet med rådets direktiv 89/361/EEG ⁽²⁾ ska ett sådant tekniskt organ vara en avelsorganisation eller avelsförening som är officiellt godkänd av den medlemsstat där avelsorganisationen eller avelsföreningen är etablerad eller ett offentligt organ i medlemsstaten i fråga.
- (25) I förordning (EG) nr 999/2001 bör därför lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen definieras som får- och getraser som uppfyller villkoren i artikel 7.2 och 7.3 i delegerad förordning (EU) nr 807/2014 och som omfattas av ett bevarandeprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsförening som godkänts i enlighet med direktiv 89/361/EEG eller av ett offentligt organ i medlemsstaten i fråga.
- (26) Kapitel C avsnitt B i bilaga IX till förordning (EG) nr 999/2001 bör ändras för att tillåta import till unionen av produkter som härrör från nötkreatur, får eller getter från tredjeländer med försumbar BSE-risk, även när dessa produkter härrör från råvaror som helt eller delvis kommer från länder med kontrollerad eller ej fastställd BSE-risk, under förutsättning att specificerat riskmaterial har avlägsnats från dessa råvaror som kommer från länder med kontrollerad eller ej fastställd BSE-risk.
- (27) Bilagorna II, III, V, VII, VIII och IX till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (28) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II, III, V, VII, VIII och IX till förordning (EG) nr 999/2001 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om införande av övergångsbestämmelser (EUT L 227, 31.7.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 153, 6.6.1989, s. 30).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

De ändringar av bilaga IX till förordning (EG) nr 999/2001 som görs enligt punkt 6 i bilagan till den här förordningen ska tillämpas från och med den 1 juli 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 augusti 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNKER
Ordförande

BILAGA

Bilagorna II, III, V, VII, VIII och IX till förordning (EG) nr 999/2001 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga II ska första stycket i kapitel A ersättas med följande:

”BSE-statusen i medlemsstaterna eller tredjeländer eller regioner i dessa (nedan kallade *länder eller regioner*) ska fastställas på grundval av kriterierna i leden a–e. I denna bilaga omfattar BSE inte atypisk BSE, ett tillstånd som troligen uppstår spontant i alla nötkreatursbestånd i mycket liten omfattning.”

2. I bilaga III ska kapitel A ändras på följande sätt:

a) I del I ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Åtgärder efter testning

6.1 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för BSE-testning, ska kontrollmärkningen enligt avsnitt I i kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr 854/2004 inte göras på slaktkroppen av detta djur förrän ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet.

6.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.1 när det finns ett officiellt system i slakteriet som säkerställer att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet förrän ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet.

6.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur som har testats för BSE ska behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet, utom om de bortskaffas i enlighet med artikel 12 a eller b i förordning (EG) nr 1069/2009, eller utom om dess fett bearbetas i enlighet med förordning (EU) nr 142/2011 och används i enlighet med artikel 12 e i förordning (EG) nr 1069/2009 eller används för tillverkning av de framställda produkter som avses i artikel 36 i den förordningen.

6.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur där snabbtestet gett positivt resultat eller om det inte går att dra några säkra slutsatser, ska bortskaffas i enlighet med artikel 12 a eller b i förordning (EG) nr 1069/2009, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B del III i denna bilaga och utom de fetter som erhålls från en sådan kropp, under förutsättning att dessa fetter bearbetas i enlighet med förordning (EU) nr 142/2011 och används i enlighet med artikel 12 e i förordning (EG) nr 1069/2009 eller används för tillverkning av de framställda produkter som avses i artikel 36 i den förordningen.

6.5 När snabbtestet av ett djur som slaktats för att användas som livsmedel ger positivt resultat eller om det inte går att dra några säkra slutsatser, ska åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick den berörda slaktkroppen och de två slaktkroppar som omedelbart följde den på samma slaktband destrueras i enlighet med punkt 6.4.

Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna besluta att destruera de ovannämnda slaktkropparna endast om resultatet av snabbtestet efter de kontrollundersökningar som avses i kapitel C punkt 3.1 b i bilaga X bekräftats vara positivt eller sådant att det inte går att dra några säkra slutsatser.

6.6 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.5 när det finns ett system i slakteriet som förhindrar kontaminering mellan slaktkroppar.”

b) Punkterna 7.3 och 7.4 i del II ska ersättas med följande:

”7.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur som har testats ska behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet, utom om de bortskaffas i enlighet med artikel 12 a eller b i förordning (EG) nr 1069/2009, eller utom om dess fett bearbetas i enlighet med förordning (EU) nr 142/2011 och används i enlighet med artikel 12 e i förordning (EG) nr 1069/2009 eller används för tillverkning av de framställda produkter som avses i artikel 36 i den förordningen.

- 7.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur där snabbtestet gett positivt resultat ska direkt bortskaffas i enlighet med artikel 12 a eller b i förordning (EG) nr 1069/2009, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B del III i denna bilaga och utom utsmälta fetter från en sådan kropp, under förutsättning att dessa utsmälta fetter bearbetas i enlighet med förordning (EU) nr 142/2011 och används i enlighet med artikel 12 e i förordning (EG) nr 1069/2009 eller används för tillverkning av de framställda produkter som avses i artikel 36 i den förordningen.”

3. Bilaga V ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Märkning och bortskaffande

Specificerat riskmaterial ska färgas in eller, i tillämpliga fall, märkas på annat sätt omedelbart vid avlägsnandet och bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1069/2009, särskilt artikel 12.

4. Avlägsnande av specificerat riskmaterial

4.1 Specifiserat riskmaterial ska avlägsnas

- a) i slakterier eller, i förekommande fall, på andra platser för slakt,
- b) i styckningsanläggningar när det är fråga om ryggraden på nötkreatur,
- c) i förekommande fall i godkända anläggningar enligt artikel 24.1 h i förordning (EG) nr 1069/2009.

4.2 Genom undantag från punkt 4.1 får ett alternativt test för avlägsnande av specificerat riskmaterial som avses i artikel 8.2 tillåtas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24.3, under förutsättning att det alternativa testet förtecknas i bilaga X i enlighet med följande villkor:

- a) De alternativa testen ska utföras i slakterier på alla djur som specificerat riskmaterial ska avlägsnas från.
- b) Inga produkter från nötkreatur, får eller getter som är avsedda att användas som livsmedel eller foder får lämna slakteriet innan den behöriga myndigheten har mottagit och godkänt resultaten av de alternativa testen för alla djur som slaktats och kan vara smittade om BSE har bekräftats i någon av dem.
- c) Om ett alternativt test ger ett positivt resultat, ska allt material från nötkreatur, får och getter som kan ha smittats i slakteriet destrueras i enlighet med punkt 3, såvida inte alla delar av kroppen, inklusive det smittade djurets hud, kan identifieras och hållas avskilda.

4.3 Genom undantag från punkt 4.1 får medlemsstaterna besluta att tillåta

- a) avlägsnande av ryggmärgen från får och getter i styckningsanläggningar som särskilt godkänts för detta ändamål,
- b) avlägsnande av ryggraden från slaktkroppar av nötkreatur eller delar av slaktkroppar i slakteributiker som särskilt godkänts, kontrollerats och registrerats för detta ändamål,
- c) uttagning av kött från nötkreaturs huvud i styckningsanläggningar som särskilt godkänts för detta ändamål i enlighet med punkt 9.

4.4 Reglerna för avlägsnande av specificerat riskmaterial i detta kapitel ska inte gälla för kategori 1-material som i enlighet med artikel 18.2 a i förordning (EG) nr 1069/2009 används för utfodring av djurparksdjur eller för kategori 1-material som i enlighet med artikel 18.2 b i den förordningen används för utfodring av utrotningshotade eller skyddade arter av asätande fåglar och andra arter som lever i sin naturliga livsmiljö, för att främja den biologiska mångfalden.”

b) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Åtgärder som rör laceration av vävnader

Förbudet i artikel 8.3 mot att laceration, efter bedövning, av vävnad från centrala nervsystemet med hjälp av ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen, eller med hjälp av insprutning av gas i hjärnskålen, utförs på nötkreatur, får eller getter vars kött är avsett som livsmedel eller foder är inte bara tillämpligt i medlemsstater, eller regioner inom dessa, med en kontrollerad eller ej fastställd BSE-risk, utom ska dessutom vara tillämpligt i medlemsstater med försumbar BSE-risk.

7. Uttagning av tungor från nötkreatur

Tungor från nötkreatur i alla åldrar som är avsedda att användas som livsmedel eller foder ska tas ut i slakteriet med ett tvärsnitt rostralt om *processus lingualis* i *basihyoideum*, med undantag för tungor från nötkreatur med ursprung i medlemsstater med försumbar BSE-risk.”

c) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. Kontroller

11.1 Medlemsstaterna ska genomföra täta officiella kontroller för att försäkra sig om att denna bilaga tillämpas på ett korrekt sätt samt se till att åtgärder vidtas för att undvika kontaminering, särskilt i slakterier, styckningsanläggningar eller andra platser där specificerat riskmaterial avlägsnas, såsom slakteributiker eller anläggningar som avses i punkt 4.1 c.

11.2 Medlemsstaterna ska i synnerhet inrätta ett system för att försäkra sig om och kontrollera att specificerat riskmaterial hanteras och bortskaffas enligt denna förordning och förordning (EG) nr 1069/2009.

11.3 Ett kontrollsystem för avlägsnandet av ryggraden i enlighet med punkt 1 a ska inrättas. Kontrollsystemet ska åtminstone omfatta följande åtgärder:

a) Till och med den 30 juni 2017, om ryggraden inte behöver avlägsnas, ska slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller ryggraden identifieras genom en klart synlig blå rand på den märkning som avses i artikel 13 i förordning (EG) nr 1760/2000.

Från och med den 1 juli 2017, om ryggraden behöver avlägsnas, ska slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller ryggraden identifieras genom en klart synlig röd rand på den märkning som avses i artikel 13 i förordning (EG) nr 1760/2000.

b) I förekommande fall ska en särskild uppgift om antalet slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur från vilka det krävs att ryggraden avlägsnas läggas till i handelsdokumentet för sändningar av kött. Vid import ska, i förekommande fall, denna särskilda uppgift läggas till i den gemensamma veterinärhandling vid införsel (CVED) som avses i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 (*).

c) Slakteributiker ska bevara de handelsdokument som avses i led b under åtminstone ett år.

(*) Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredje land vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11).”

4. I bilaga VII ska kapitel B punkterna 4.2, 4.3 och 4.4 ska ersättas med följande:

”4.2 Endast följande får tas in på anläggningen:

a) Handjur av får av genotyp ARR/ARR.

b) Hondjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.

Genom undantag från leden a och b får dock en medlemsstat tillåta att de får som avses i leden c och d tas in på anläggningen, under förutsättning att följande villkor uppfylls:

i) Den ras som föds upp på anläggningen är en lokal ras som riskerar att försvinna från djurhållningen i enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 (*).

- ii) Den ras som föds upp på anläggningen omfattas av ett bevarandeprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsförening som är officiellt godkänd i enlighet med artikel 5 i rådets direktiv 89/361/EEG (**), eller ett officiellt organ.

iii) Frekvensen av ARR-allelen är låg inom rasen som föds upp på anläggningen.

c) Handjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.

d) Hondjur av får som inte har någon VRQ-allel.

4.3 Endast följande avelsbaggar och reproduktionsmaterial från får får användas på anläggningen:

a) Handjur av får av genotyp ARR/ARR.

b) Sperma från baggar av genotyp ARR/ARR.

c) Embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.

Genom undantag från leden a, b och c får dock en medlemsstat tillåta att de avelsbaggar och det reproduktionsmaterial från får som avses i leden d, e och f används på anläggningen, under förutsättning att följande villkor uppfylls:

i) Den ras som föds upp på anläggningen är en lokal ras som riskerar att försvinna från djurhållningen i enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i delegerad förordning (EU) nr 807/2014.

ii) Den ras som föds upp på anläggningen omfattas av ett bevarandeprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsförening som är officiellt godkänd i enlighet med artikel 5 i direktiv 89/361/EEG, eller ett officiellt organ.

iii) Frekvensen av ARR-allelen är låg inom rasen som föds upp på anläggningen.

d) Handjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.

e) Sperma från handjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.

f) Embryon som inte har någon VRQ-allel.

4.4 Förflyttning av djur från anläggningen ska vara tillåten för destruktion eller för transport direkt till slakt för att användas som livsmedel, eller ska omfattas av följande villkor:

a) Baggar och tackor av genotyp ARR/ARR får flyttas från anläggningen för alla ändamål, inklusive avel, under förutsättning att de flyttas till andra anläggningar som är föremål för tillämpning av åtgärder enligt punkt 2.2.2 c eller d.

b) Om medlemsstaten fattar beslut om detta får lamm och killingar förflyttas till en annan anläggning inom dess territorium endast för gödning före slakt, under förutsättning att följande villkor uppfylls:

i) På destinationsanläggningen får det inte finnas andra får eller getter än sådana som göds före slakt.

ii) Vid slutet av gödningsperioden ska de lamm och killingar som kommer från anläggningar som är föremål för utrotningsåtgärder enligt punkt 2.2.2 c iii eller d transporteras direkt till ett slakteri inom samma medlemsstats territorium för att slaktas senast när de är tolv månader gamla.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om införande av övergångsbestämmelser (EUT L 227, 31.7.2014, s. 1).

(**) Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 153, 6.6.1989, s. 30)."

5. I bilaga VIII ska kapitel A avsnitt A ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Anläggningar med försumbar risk för klassisk skrapie och kontrollerad risk för klassisk skrapie

1.1 Vid handeln inom unionen ska medlemsstaterna, i förekommande fall, inrätta eller övervaka ett officiellt system för erkännande av anläggningar med försumbar risk för klassisk skrapie och anläggningar med kontrollerad risk för klassisk skrapie. På grundval av det officiella systemet ska de, i förekommande fall, upprätta och föra förteckningar över anläggningar med får och getter med försumbar risk och anläggningar med kontrollerad risk för klassisk skrapie.

1.2 En anläggning med får som har status som TSE-resistent på nivå I enligt kapitel C, del 4, punkt 1 a i bilaga VII och där inget fall av klassisk skrapie har bekräftats under åtminstone de senaste sju åren får erkännas som en anläggning med försumbar risk för klassisk skrapie.

En anläggning med får eller getter eller med både får och getter får också erkännas som en anläggning med försumbar risk för klassisk skrapie, under förutsättning att den har uppfyllt följande villkor under åtminstone de senaste sju åren:

a) Får och getter identifieras löpande och register förs, så att de kan spåras tillbaka till sin födelseanläggning.

b) Det förs register över förflyttningar av får och getter till och från anläggningen.

c) Endast följande får och getter tas in på anläggningen:

i) Får och getter från anläggningar med försumbar risk för klassisk skrapie.

ii) Får och getter från anläggningar som har uppfyllt villkoren i leden a–i under åtminstone de senaste sju åren eller under åtminstone samma tidsperiod som den anläggning där de ska tas in har uppfyllt villkoren i dessa punkter.

iii) Får av prionproteingentyp ARR/ARR.

iv) Får och getter som uppfyller villkoren i led i eller ii utom under den period då de har hållits på en seminestation, under förutsättning att seminestationen uppfyller följande villkor:

— Seminestationen är godkänd i enlighet med kapitel I del I i bilaga D till rådets direktiv 92/65/EEG (*) och övervakas i enlighet med kapitel I del II i den bilagan.

— Under de föregående sju åren har endast sådana får och getter tagits in på seminestationen som kommer från anläggningar som under den perioden har uppfyllt villkoren i leden a, b och e och som regelbundet har kontrollerats av en officiell veterinär eller en veterinär som godkänts av den behöriga myndigheten

— Inget fall av klassisk skrapie har bekräftats på seminestationen under de föregående sju åren.

— Biosäkerhetsåtgärder har införts på seminestationen för att säkerställa att de får och getter som hålls på seminestationen och som kommer från anläggningar med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie inte har någon direkt eller indirekt kontakt med får och getter från anläggningar med lägre status vad gäller klassisk skrapie.

d) Anläggningen är föremål för regelbundna kontroller som ska genomföras minst en gång om året från och med den 1 januari 2014 av en officiell veterinär eller en veterinär som godkänts för detta ändamål av den behöriga myndigheten, för att verifiera överensstämmelsen med villkoren i leden a–i.

- e) Inget fall av klassisk skrapie har bekräftats.
- f) Alla får och getter som avses i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III, som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats av andra orsaker än slakt för användning som livsmedel har till och med den 31 december 2013 testats i ett laboratorium med avseende på klassisk skrapie i enlighet med de laboratoriemetoder och protokoll som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X.

Alla får och getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats av andra orsaker än slakt för användning som livsmedel testas från och med den 1 januari 2014 i ett laboratorium med avseende på klassisk skrapie i enlighet med de laboratoriemetoder och protokoll som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X.

Genom undantag från villkoren i led f första och andra stycket får medlemsstaterna besluta att alla får och getter utan kommersiellt värde som är äldre än 18 månader och som gallrats ut i slutet av sitt produktiva liv i stället för att slaktas för att användas som livsmedel besiktigas av en officiell veterinär, och alla som uppvisar tecken på waisting disease eller neurologiska tecken ska testas i ett laboratorium med avseende på klassisk skrapie i enlighet med de laboratoriemetoder och protokoll som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X.

Utöver de villkor som anges i leden a–f ska följande villkor uppfyllas från och med den 1 januari 2014:

- g) Endast följande ägg och embryon från får och getter tas in på anläggningen:
- i) Ägg och embryon från donatordjur som sedan födseln har hållits i en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie, eller på en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, eller som uppfyller följande krav:
 - De identifieras löpande så att de kan spåras tillbaka till sin födelseanläggning.
 - De har sedan födseln hållits på anläggningar där inget fall av klassisk skrapie har bekräftats under den tid de vistades där.
 - De visade inga kliniska tecken på klassisk skrapie vid den tidpunkt då äggen eller embryona samlades in.
 - ii) Ägg och embryon från får som har minst en ARR-allel.
- h) Endast följande sperma från får och getter tas in på anläggningen:
- i) Sperma från donatordjur som sedan födseln har hållits i en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie, eller på en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, eller som uppfyller följande krav:
 - De identifieras löpande så att de kan spåras tillbaka till sin födelseanläggning.
 - De visade inga kliniska tecken på klassisk skrapie vid den tidpunkt då sperman samlades in.
 - ii) Sperma från en bagge med prionproteingenotyp ARR/ARR.
- i) Får och getter på anläggningen har ingen direkt eller indirekt kontakt med, och betar inte på samma mark som, får och getter från anläggningar med lägre status vad gäller klassisk skrapie.

1.3 En anläggning med får eller getter eller med både får och getter får erkännas som en anläggning med kontrollerad risk för klassisk skrapie, under förutsättning att den har uppfyllt följande villkor under åtminstone de senaste tre åren:

- a) Får och getter identifieras löpande och register förs, så att de kan spåras tillbaka till sin födelseanläggning.
- b) Det förs register över förflyttningar av får och getter till och från anläggningen.
- c) Endast följande får och getter tas in på anläggningen:
 - i) Får och getter från anläggningar med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie.
 - ii) Får och getter från anläggningar som har uppfyllt villkoren i leden a–i under åtminstone de senaste tre åren eller under åtminstone samma tidsperiod som den anläggning där de ska tas in har uppfyllt villkoren i dessa punkter.
 - iii) Får av prionproteingentyp ARR/ARR.
- iv) Får och getter som uppfyller villkoren i led i eller ii utom under den period då de har hållits på en seminstation, under förutsättning att seminstationen uppfyller följande villkor:
 - Seminstationen är godkänd i enlighet med kapitel I del I i bilaga D till direktiv 92/65/EEG och övervakas i enlighet med kapitel I del II i den bilagan.
 - Under de föregående tre åren har endast sådana får och getter tagits in på seminstationen som kommer från anläggningar som under den perioden har uppfyllt villkoren i leden a, b och e och som regelbundet har kontrollerats av en officiell veterinär eller en veterinär som godkänts av den behöriga myndigheten
 - Inget fall av klassisk skrapie har bekräftats på seminstationen under de föregående tre åren.
 - Biosäkerhetsåtgärder har införts på seminstationen för att säkerställa att de får och getter som hålls på seminstationen och som kommer från anläggningar med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie inte har någon direkt eller indirekt kontakt med får och getter från anläggningar med lägre status vad gäller klassisk skrapie.
- d) Anläggningen är föremål för regelbundna kontroller som ska genomföras minst en gång om året från och med den 1 januari 2014 av en officiell veterinär eller en veterinär som godkänts för detta ändamål av den behöriga myndigheten, för att verifiera överensstämmelsen med villkoren i leden a–i.
- e) Inget fall av klassisk skrapie har bekräftats.
- f) Alla får och getter som avses i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III, som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats av andra orsaker än slakt för användning som livsmedel har till och med den 31 december 2013 testats i ett laboratorium med avseende på klassisk skrapie i enlighet med de laboratoriemetoder och protokoll som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X.

Alla får och getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats av andra orsaker än slakt för användning som livsmedel testas från och med den 1 januari 2014 i ett laboratorium med avseende på klassisk skrapie i enlighet med de laboratoriemetoder och protokoll som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X.

Genom undantag från villkoren i led f första och andra stycket får medlemsstaterna besluta att alla får och getter utan kommersiellt värde som är äldre än 18 månader och som gallrats ut i slutet av sitt produktiva liv i stället för att slaktas för att användas som livsmedel besiktigas av en officiell veterinär, och alla som uppvisar tecken på wasting disease eller neurologiska tecken ska testas i ett laboratorium med avseende på klassisk skrapie i enlighet med de laboratoriemetoder och protokoll som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X.

Utöver de villkor som anges i leden a–f ska följande villkor uppfyllas från och med den 1 januari 2014:

g) Endast följande ägg och embryon från får och getter tas in på anläggningen:

i) Ägg och embryon från donatordjur som sedan födseln har hållits i en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie, eller på en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, eller som uppfyller följande krav:

— De identifieras löpande så att de kan spåras tillbaka till sin födelseanläggning.

— De har sedan födseln hållits på anläggningar där inget fall av klassisk skrapie har bekräftats under den tid de vistades där.

— De visade inga kliniska tecken på klassisk skrapie vid den tidpunkt då äggen eller embryona samlades in.

ii) Ägg och embryon från får som har minst en ARR-allel.

h) Endast följande sperma från får och getter tas in på anläggningen:

i) Sperma från donatordjur som sedan födseln har hållits i en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie, eller på en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, eller som uppfyller följande krav:

— De identifieras löpande så att de kan spåras tillbaka till sin födelseanläggning.

— De visade inga kliniska tecken på klassisk skrapie vid den tidpunkt då sperman samlades in.

ii) Sperma från en bagge med prionproteingenotyp ARR/ARR.

i) Får och getter på anläggningen har ingen direkt eller indirekt kontakt med, och betar inte på samma mark som, får och getter från anläggningar med lägre status vad gäller klassisk skrapie.

1.4 Om ett fall av klassisk skrapie bekräftas på en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, eller på en anläggning som konstaterats ha en epidemiologisk koppling till en anläggning med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie till följd av en sådan undersökning som avses i kapitel B del 1 i bilaga VII, ska anläggningen med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie omedelbart strykas från den förteckning som avses i punkt 1.1.

Medlemsstaten ska omedelbart underrätta övriga medlemsstater som har tagit in får och getter från den smittade anläggningen, eller sperma eller embryon som samlats in från får och getter som hållits på den smittade anläggningen under de föregående sju åren, om det gäller en anläggning med försumbar risk för klassisk skrapie, eller under de föregående tre åren, om det gäller en anläggning med kontrollerad risk för klassisk skrapie.

(*) Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54)."

b) Punkt 2.1 b och c ska ersättas med följande:

"b) Får och getter som uppvisar kliniska tecken som är förenliga med klassisk skrapie har testats under åtminstone de föregående sju åren.

- c) Under åtminstone de föregående sju åren har ett tillräckligt antal får och getter som är äldre än 18 månader, som är representativa för de får och getter som slaktats och som har dött eller avlivats av andra orsaker än slakt för användning som livsmedel testats en gång om året för att erhålla en konfidensgrad på 95 % för påvisande av klassisk skrapie om sjukdomen förekommer i den populationen med en prevalens som överstiger 0,1 % och inget fall av klassisk skrapie har rapporterats under den perioden.”

- c) Punkt 2.3 ska ersättas med följande:

”2.3 Följande medlemsstater eller områden i en medlemsstat har en försumbar risk för klassisk skrapie:

- Österrike.
- Finland.
- Sverige.”

- d) Punkt 3.2 ska ersättas med följande:

”3.2 De nationella programmen för kontroll av skrapie i följande medlemsstater godkänns härmed:

- Danmark.”

- e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Handel inom unionen med får och getter samt sperma och embryon från dem

Följande villkor ska gälla:

4.1 Får och getter

- a) Får och getter för avel som ska sändas till andra medlemsstater än medlemsstater med försumbar risk för klassisk skrapie eller med ett godkänt nationellt program för kontroll av skrapie ska
- i) komma från en anläggning eller anläggningar med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, eller
 - ii) komma från en medlemsstat eller ett område i en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie, eller
 - iii) i fråga om får, vara av prionproteingenotyp ARR/ARR, under förutsättning att de inte kommer från en anläggning som omfattas av de restriktioner som fastställs i kapitel B punkterna 3 och 4 i bilaga VII.
- b) Får och getter för all avsedd användning utom omedelbar slakt som ska sändas till medlemsstater med försumbar risk för klassisk skrapie eller med ett godkänt nationellt program för kontroll av skrapie ska
- i) komma från en anläggning eller anläggningar med försumbar risk för klassisk skrapie, eller
 - ii) komma från en medlemsstat eller ett område i en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie, eller
 - iii) i fråga om får, vara av prionproteingenotyp ARR/ARR, under förutsättning att de inte kommer från en anläggning som omfattas av de restriktioner som fastställs i kapitel B punkterna 3 och 4 i bilaga VII.
- c) Genom undantag från leden a och b ska kraven i dessa led inte gälla för får och getter som hålls i och förflyttas uteslutande mellan godkända organ, institut eller centrum enligt definitionen i artikel 2.1 c i direktiv 92/65/EEG.

- d) Genom undantag från leden a och b får den behöriga myndigheten i en medlemsstat tillåta handel inom unionen med djur som inte uppfyller kraven i dessa led, under förutsättning att den har fått ett förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten för dessa djur och under förutsättning att djuren uppfyller följande villkor:
- i) Djuren tillhör en lokal ras som riskerar att försvinna från djurhållningen i enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i delegerad förordning (EU) nr 807/2014.
 - ii) Djuren är införda i en stambok som upprättats och förs av en avelsorganisation eller avelsförening som är officiellt godkänd i enlighet med artikel 5 i direktiv 89/361/EEG i den avsändande medlemsstaten eller av ett offentligt organ i den medlemsstaten, och djuren ska föras in i en stambok för rasen som upprättats och förs av en avelsorganisation eller avelsförening som är officiellt godkänd i enlighet med artikel 5 i direktiv 89/361/EEG i destinationsmedlemsstaten eller av ett offentligt organ i den medlemsstaten.
 - iii) I den avsändande medlemsstaten och i destinationsmedlemsstaten genomförs de avelsorganisationer, de avelsföreningar eller det offentliga organ som avses i led ii ett bevarandeprogram för den rasen.
 - iv) Djuren kommer inte från en anläggning som omfattas av de restriktioner som fastställs i kapitel B punkterna 3 och 4 i bilaga VII.
 - v) Efter det att de djur som inte uppfyller kraven i led a eller b har tagits in på den mottagande anläggningen i destinationsmedlemsstaten ska förflyttningen av alla får och getter på den anläggningen begränsas i enlighet med kapitel B punkt 3.4 i bilaga VII under tre år, eller under sju år när destinationsmedlemsstaten är en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie eller med ett godkänt nationellt program för kontroll av skrapie.

Genom undantag från första stycket ska sådana restriktioner av förflyttningen varken gälla vid handel inom unionen med djur som sker i enlighet med villkoren i punkt 4.1 d eller vid inhemsk förflyttning av djur som ska sändas till en anläggning där man föder upp en lokal ras som riskerar att försvinna från djurhållningen och som avses i artikel 7.2. och 7.3 i delegerad förordning (EU) nr 807/2014, under förutsättning att rasen omfattas av ett bevarandeprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsförening som är officiellt godkänd eller erkänd i enlighet med artikel 5 i direktiv 89/361/EEG eller av ett offentligt organ.

Vid den handel inom unionen eller den inhemska förflyttning som avses i led v andra stycket ska förflyttningen av alla får och getter på den eller de anläggningar som tar emot djur som förflyttas enligt det undantaget begränsas i enlighet med led v första och andra stycket.

4.2 Sperma och embryon från får och getter ska

- a) samlas in från djur som sedan födseln oavbrutet har hållits på en anläggning eller anläggningar med försumbar eller kontrollerad risk för klassisk skrapie, utom när anläggningen är en seminestation, under förutsättning att seminestationen uppfyller villkoren i punkt 1.3 c iv, eller
- b) samlas in från djur som under de senaste tre åren före insamlingen oavbrutet har hållits på en anläggning eller anläggningar som har uppfyllt alla villkor i punkt 1.3 a–f under tre år, utom när anläggningen är en seminestation, under förutsättning att seminestationen uppfyller villkoren i punkt 1.3 c iv, eller
- c) samlas in från djur som sedan födseln oavbrutet har hållits i ett land eller område med försumbar risk för klassisk skrapie, eller
- d) i fråga om sperma från får, samlas in från handjur av prionproteingenotyp ARR/ARR. eller
- e) i fråga om embryon från får, ha minst en ARR-allel.”

6. Bilaga IX ska ersättas med följande:

"BILAGA IX

IMPORT TILL UNIONEN AV LEVANDE DJUR, EMBRYON, ÄGG OCH ANIMALISKA PRODUKTER

KAPITEL B

Import av nötkreatur

AVSNITT A

Import från ett land eller en region med försumbar BSE-risk

Vid import av nötkreatur från ett land eller en region med försumbar BSE-risk ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:

- a) Djuren är födda och oavbrutet uppfödda i ett land eller en region, eller i länder eller regioner, som enligt kommissionens beslut 2007/453/EG (*) klassificeras som ett land eller en region med försumbar BSE-risk.
- b) Djuren har identifierats med hjälp av ett permanent identifieringssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning, och de har inte exponerats för följande nötkreatur:
 - i) Samtliga BSE-fall.
 - ii) Alla nötkreatur som under sitt första levnadsår föddes upp med BSE-fallen under deras första levnadsår och som enligt undersökningarna under denna period konsumerade samma potentiellt kontaminerade foder.
 - iii) Om det inte går att dra några säkra slutsatser av de undersökningar som avses i led ii, alla nötkreatur som föddes i samma besättning som BSE-fallen tolv månader före eller efter BSE-fallens födelse.
- c) Om det har förekommit inhemska fall av BSE i det berörda landet, föddes djuren
 - i) efter det att förbudet mot utfodring av idisslare med kött- och benmjöl och fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, började tillämpas effektivt, eller
 - ii) efter det att det senaste inhemska BSE-fallet föddes, om djuren föddes efter det utfodringsförbud som avses i led i.

AVSNITT B

Import från ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk

Vid import av nötkreatur från ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:

- a) Landet eller regionen klassificeras enligt beslut 2007/453/EG som ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk.
- b) Djuren har identifierats med hjälp av ett permanent identifieringssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning, och de har inte exponerats för följande nötkreatur:
 - i) Samtliga BSE-fall.
 - ii) Alla nötkreatur som under sitt första levnadsår föddes upp med BSE-fallen under deras första levnadsår och som enligt undersökningarna under denna period konsumerade samma potentiellt kontaminerade foder.

- iii) Om det inte går att dra några säkra slutsatser av de undersökningar som avses i led ii, alla nötkreatur som föddes i samma besättning som BSE-fallen tolv månader före eller efter BSE-fallens födelse.
- c) Djuren föddes
 - i) efter det att förbudet mot utfodring av idisslare med kött- och benmjöl och fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, började tillämpas effektivt, eller
 - ii) efter det att det senaste inhemska BSE-fallet föddes, om djuren föddes efter det utfodringsförbud som avses i led i.

AVSNITT C

Import från ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk

Vid import av nötkreatur från ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:

- a) Landet eller regionen har klassificerats enligt beslut 2007/453/EG som ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk.
- b) Utfodring av idisslare med kött- och benmjöl och fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, har förbjudits och förbudet har tillämpats effektivt i landet eller regionen.
- c) Djuren har identifierats med hjälp av ett permanent identifieringssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning, och de har inte exponerats för följande nötkreatur:
 - i) Samtliga BSE-fall.
 - ii) Alla nötkreatur som under sitt första levnadsår föddes upp med BSE-fallen under deras första levnadsår och som enligt undersökningarna under denna period konsumerade samma potentiellt kontaminerade foder.
 - iii) Om det inte går att dra några säkra slutsatser av de undersökningar som avses i led ii, alla nötkreatur som föddes i samma besättning som BSE-fallen tolv månader före eller efter BSE-fallens födelse.
- d) Djuren föddes
 - i) minst två år efter det att förbudet mot utfodring av idisslare med kött- och benmjöl och fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, började tillämpas effektivt, eller
 - ii) efter det att det senaste inhemska BSE-fallet föddes, om djuren föddes efter det utfodringsförbud som avses i led i.

KAPITEL C

Import av animaliska produkter från nötkreatur, får eller getter

AVSNITT A

Produkter

Följande produkter från nötkreatur, får och getter enligt definitionerna i följande punkter i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004 ska uppfylla villkoren i avsnitt B, C eller D i detta kapitel, beroende på ursprungslandets BSE-riskkategori:

- Färskt kött enligt definitionen i punkt 1.10.
- Malet kött enligt definitionen i punkt 1.13.
- Maskinurbanat kött enligt definitionen i punkt 1.14.

- Köttberedningar enligt definitionen i punkt 1.15.
- Köttprodukter enligt definitionen i punkt 7.1.
- Utsmält djurfett enligt definitionen i punkt 7.5.
- Fettgrevar enligt definitionen i punkt 7.6.
- Gelatin enligt definitionen i punkt 7.7, som inte härrör från hudar och skinn.
- Kollagen enligt definitionen i punkt 7.8, som inte härrör från hudar och skinn.
- Behandlade magar, blåsor och tarmar enligt definitionen i punkt 7.9.

AVSNITT B

Import från ett land eller en region med försumbar BSE-risk

Vid import av de produkter från nötkreatur, får och getter som avses i avsnitt A från ett land eller en region med försumbar BSE-risk ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:

- a) Landet eller regionen klassificeras enligt beslut 2007/453/EG som ett land eller en region med försumbar BSE-risk.
- b) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör har genomgått besiktning före och efter slakt.
- c) Produkterna från nötkreatur, får och getter innehåller inte och härrör inte från specificerat riskmaterial enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V.
- d) Om de djur från vilka de animaliska produkterna från nötkreatur härrör kommer från ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med kontrollerad eller ej fastställd BSE-risk, får man genom undantag från led c importera hela slaktkroppar, halva slaktkroppar eller halva slaktkroppar som styckats i högst tre grossistdelar och kvartsparter av slaktkroppar som inte innehåller något annat specificerat riskmaterial än ryggrad, inklusive dorsalrotsganglier. Vid sådan import ska slaktkropparna eller grossistdelarna av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller en ryggrad som enligt punkt 1 i bilaga V definieras som specificerat riskmaterial, identifieras genom en klart synlig röd rand på den märkning som avses i artikel 13 eller 15 i förordning (EG) nr 1760/2000. Dessutom ska en särskild uppgift om antalet slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur från vilka det krävs att ryggraden avlägsnas läggas till i den gemensamma veterinärhandling vid införsel (CVED) som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 136/2004.
- e) Produkterna från nötkreatur, får och getter innehåller inte och härrör inte från maskinurbenat kött från ben av nötkreatur, får eller getter, utom om de djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och get härrör är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med försumbar BSE-risk och där det inte har förekommit några inhemska fall av BSE.
- f) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör har inte slaktats efter bedövning genom insprutning av gas i hjärnskålen eller avlivats med samma metod och har inte slaktats efter bedövning genom laceration av vävnad i centrala nervsystemet med ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen, utom om de djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och get härrör är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med försumbar BSE-risk.

- g) Om de djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör kommer från ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk, har djuren inte utfodrats med kött- och benmjöl eller fettgrevar, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*.
- h) Om de djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör kommer från ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk, har produkterna framställts och hanterats på ett sätt som säkerställer att de inte innehåller och inte har kontaminerats med nerv- och lymfvävnad som frilagts under urbeningen.

AVSNITT C

Import från ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk

1. Vid import av de produkter från nötkreatur, får och getter som avses i avsnitt A från ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:
 - a) Landet eller regionen klassificeras enligt beslut 2007/453/EG som ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk.
 - b) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör har genomgått besiktning före och efter slakt.
 - c) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter som är avsedda för export härrör har inte avlivats efter bedövning genom laceration av vävnad i centrala nervsystemet med ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen eller genom insprutning av gas i hjärnskålen.
 - d) Produkterna från nötkreatur, får och getter innehåller inte och härrör inte från specificerat riskmaterial enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V eller från maskinurbenat kött från ben av nötkreatur, får och getter.
2. För produkter från nötkreatur får man genom undantag från punkt 1 d importera hela slaktkroppar, halva slaktkroppar eller halva slaktkroppar som styckats i högst tre grossistdelar och kvartsparter av slaktkroppar som inte innehåller något annat specificerat riskmaterial än ryggrad, inklusive dorsaltrosganglier.
3. När ryggraden behöver avlägsnas ska slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller ryggraden identifieras genom en klart synlig röd rand på den märkning som avses i artikel 13 eller 15 i förordning (EG) nr 1760/2000.
4. Vid import ska en uppgift om antalet slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur från vilka det krävs att ryggraden avlägsnas läggas till i den gemensamma veterinärhandling vid införsel (CVED) som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 136/2004.
5. I fråga om tarmar som ursprungligen kommer från ett land eller en region med försumbar BSE-risk ska vid import av behandlade tarmar ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:
 - a) Landet eller regionen klassificeras enligt beslut 2007/453/EG som ett land eller en region med kontrollerad BSE-risk.
 - b) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i landet eller regionen med försumbar BSE-risk och har genomgått besiktning före och efter slakt.

- c) Om tarmarna kommer från ett land eller en region där det har förekommit inhemska fall av BSE gäller något av följande:
 - i) Djuren föddes efter det att förbudet mot utfodring av idisslare med kött- och benmjöl och fettgrevar som härrör från idisslare började tillämpas.
 - ii) Produkterna från nötkreatur, får och getter innehåller inte och härrör inte från specificerat riskmaterial enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V.

AVSNITT D

Import från ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk

1. Vid import av de produkter från nötkreatur, får och getter som avses i avsnitt A från ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:
 - a) Djuren från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör har inte utfodrats med kött- och benmjöl eller fettgrevar från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, och har genomgått besiktning före och efter slakt.
 - b) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör har inte avlivats efter bedövning genom laceration av vävnad i centrala nervsystemet med ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen eller genom insprutning av gas i hjärnskålen.
 - c) Produkterna från nötkreatur, får och getter innehåller inte och härrör inte från
 - i) specificerat riskmaterial enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V,
 - ii) nerv- och lymfvävnad som frilagts under urbeningen,
 - iii) maskinurbanat kött från ben från nötkreatur, får eller getter.
2. För produkter från nötkreatur får man genom undantag från punkt 1 c importera hela slaktkroppar, halva slaktkroppar eller halva slaktkroppar som styckats i högst tre grossistdelar och kvartsparter av slaktkroppar som inte innehåller något annat specificerat riskmaterial än ryggrad, inklusive dorsalrotsganglier.
3. När ryggraden behöver avlägsnas ska slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som innehåller ryggraden identifieras genom en klart synlig röd rand på den märkning som avses i artikel 13 eller 15 i förordning (EG) nr 1760/2000.
4. Vid import ska en särskild uppgift om antalet slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur från vilka det krävs att ryggraden avlägsnas läggas till i den gemensamma veterinärhandling vid införsel (CVED) som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 136/2004.
5. I fråga om tarmar som ursprungligen kommer från ett land eller en region med försumbar BSE-risk ska vid import av behandlade tarmar ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:
 - a) Landet eller regionen klassificeras enligt beslut 2007/453/EG som ett land eller en region med ej fastställd BSE-risk.
 - b) De djur från vilka produkterna från nötkreatur, får och getter härrör är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i landet eller regionen med försumbar BSE-risk och har genomgått besiktning före och efter slakt.
 - c) Om tarmarna kommer från ett land eller en region där det har förekommit inhemska fall av BSE gäller något av följande:
 - i) Djuren föddes efter det att förbudet mot utfodring av idisslare med kött- och benmjöl och fettgrevar som härrör från idisslare började tillämpas.
 - ii) Produkterna från nötkreatur, får och getter innehåller inte och härrör inte från specificerat riskmaterial enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V.

KAPITEL D

Import av animaliska biprodukter och därav framställda produkter från nötkreatur, får och getter

AVSNITT A

Animaliska biprodukter

Detta kapitel ska tillämpas på följande animaliska biprodukter, enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1069/2009, och följande framställda produkter, enligt definitionen i artikel 3.2 i den förordningen, under förutsättning att de animaliska biprodukterna och framställda produkterna härrör från nötkreatur, får och getter:

- a) Utsmält fett från kategori 2-material som är avsett för användning som organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel, enligt definitionen i artikel 3.22 i förordning (EG) nr 1069/2009.
- b) Ben och benprodukter från kategori 2-material.
- c) Utsmält fett från kategori 3-material som är avsett för användning som organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel eller som foder, enligt definitionerna i artikel 3.22 respektive 3.25 i förordning (EG) nr 1069/2009, eller utgångsmaterial.
- d) Foder till sällskapsdjur, inbegripet tuggben.
- e) Blodprodukter.
- f) Bearbetat animaliskt protein.
- g) Ben och benprodukter från kategori 3-material.
- h) Gelatin och kollagen från annat material än hudar och skinn.
- i) Annat kategori 3-material och andra framställda produkter än de som anges i leden c–h, utom
 - i) färska hudar och skinn, behandlade hudar och skinn,
 - ii) gelatin och kollagen från hudar och skinn,
 - iii) fettderivat.

AVSNITT B

Krav på hälsointyg

Vid import av de animaliska biprodukter och framställda produkter från nötkreatur, får och getter som avses i avsnitt A ska ett hälsointyg uppvisas, i vilket något av följande intygas:

- a) Den animaliska biprodukten eller framställda produkten
 - i) innehåller inte och härrör inte från specificerat riskmaterial enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V, och
 - ii) innehåller inte och härrör inte från maskinurbenat kött från ben av nötkreatur, får eller getter, utom om de djur från vilka den animaliska biprodukten eller framställda produkten härrör är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med försumbar BSE-risk och där det inte har förekommit några inhemska fall av BSE, och
 - iii) härrör från djur som inte har avlivats efter bedövning genom laceration av vävnad i centrala nervsystemet med ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen eller genom insprutning av gas i hjärnskålen, med undantag för djur som är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med försumbar BSE-risk.

- b) Den animaliska biprodukten eller framställda produkten innehåller inte och härrör inte från andra material från nötkreatur, får och getter än sådana som härrör från djur som är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i ett land eller en region som enligt beslut 2007/453/EG klassificeras som ett land eller en region med försumbar BSE-risk.

Utöver leden a och b ska vid import av de animaliska biprodukter och framställda produkter som avses i avsnitt A, som innehåller mjölk eller mjölkprodukter från får eller getter och som är avsedda som foder, ett hälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:

- c) De får och getter från vilka de animaliska biprodukterna eller framställda produkterna härrör har sedan födseln oavbrutet hållits i ett land där följande villkor är uppfyllda:
- i) Klassisk skrapie är anmälningspliktig.
 - ii) Det finns ett informations-, övervaknings- och kontrollsystem.
 - iii) Anläggningar med får eller getter är föremål för officiella restriktioner vid misstanke om TSE eller en bekräftelse av klassisk skrapie.
 - iv) Får och getter som smittats med klassisk skrapie avlivas och destrueras fullständigt.
 - v) Utfodring av får och getter med kött- och benmjöl eller fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, har förbjudits och förbudet har tillämpats effektivt i hela landet under åtminstone de senaste sju åren.
- d) Mjölken och mjölkprodukterna från får eller getter kommer från anläggningar som inte har varit föremål för några officiella restriktioner på grund av misstanke om TSE.
- e) Mjölken och mjölkprodukterna från får eller getter kommer från anläggningar där inga fall av klassisk skrapie har diagnostiserats under de föregående sju åren, eller efter det att ett fall av klassisk skrapie har bekräftats
- i) har alla får och getter på anläggningen avlivats och destruerats eller slaktats, med undantag för avelsbaggar av genotyp ARR/ARR, avelstackor som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel samt andra får som har minst en ARR-allel, eller
 - ii) har alla djur hos vilka klassisk skrapie bekräftats avlivats och destruerats, och anläggningen har under minst två år sedan det senaste fallet av klassisk skrapie bekräftades varit föremål för intensifierad TSE-övervakning som omfattar testning med negativt resultat avseende TSE i enlighet med de laboratoriemetoder som anges i kapitel C punkt 3.2 i bilaga X, av alla de djur som är äldre än 18 månader, utom får av genotyp ARR/ARR,
 - som har slaktats för att användas som livsmedel, och
 - som har dött eller avlivats på anläggningen, men som inte avlivats inom ramen för en kampanj för sjukdomsutrotning.

KAPITEL E

Import av får och getter

Vid import av får och getter till unionen ska ett djurhälsointyg uppvisas som intygar att djuren sedan födseln oavbrutet har hållits i ett land där följande villkor är uppfyllda:

1. Klassisk skrapie är anmälningspliktig.
2. Det finns ett informations-, övervaknings- och kontrollsystem.
3. Får och getter som smittats med klassisk skrapie avlivas och destrueras fullständigt.
4. Utfodring av får och getter med kött- och benmjöl eller fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, har förbjudits och förbudet har tillämpats effektivt i hela landet under åtminstone de senaste sju åren.

Utöver de villkor som anges i punkterna 1–4 ska djurhälsointyget intyga följande:

5. För får och getter för avel som importeras till unionen och som är avsedda för andra medlemsstater än medlemsstater med försumbar risk för klassisk skrapie eller medlemsstater med ett godkänt nationellt program för kontroll av skrapie som förtecknas i kapitel A avsnitt A punkt 3.2 i bilaga VIII ska något av följande villkor vara uppfyllda:
 - a) De importerade fåren och getterna kommer från en anläggning eller anläggningar som har uppfyllt villkoren i kapitel A avsnitt A punkt 1.3 i bilaga VIII.
 - b) De är får av prionproteingentyp ARR/ARR som kommer från en anläggning som inte varit föremål för någon officiell restriktion vad avser förflyttning på grund av BSE eller klassisk skrapie under de två senaste åren.
6. För får och getter för all användning utom omedelbar slakt som importeras till unionen och som är avsedda för en medlemsstat med försumbar risk för klassisk skrapie eller med ett godkänt nationellt program för kontroll av skrapie som förtecknas i kapitel A avsnitt A punkt 3.2 i bilaga VIII ska något av följande villkor vara uppfyllda:
 - a) De kommer från en anläggning eller anläggningar som har uppfyllt villkoren i kapitel A avsnitt A punkt 1.2 i bilaga VIII.
 - b) De är får av prionproteingentyp ARR/ARR som kommer från en anläggning som inte varit föremål för någon officiell restriktion vad avser förflyttning på grund av BSE eller klassisk skrapie under de två senaste åren.

KAPITEL F

Import av animaliska produkter från hägnade och frilevande hjorddjur

1. När färskt kött, malet kött, köttberedningar och köttprodukter, enligt definitionen i punkt 1.10, 1.13, 1.15 respektive 7.1 i förordning (EG) nr 853/2004, från hägnade hjorddjur importeras till unionen från Kanada eller Amerikas förenta stater ska hälsointygen åtföljas av följande deklaration undertecknad av den behöriga myndigheten i produktionslandet:

"Denna produkt innehåller eller härrör endast från kött, undantaget slaktbiprodukter och ryggmärg, från hägnade hjorddjur som med negativt resultat har undersökts för chronic wasting disease (CWD) med hjälp av histopatologi, immunohistokemi eller andra diagnosmetoder som erkänts av den behöriga myndigheten, och härrör inte från djur som kommer från en hjord där förekomsten av chronic wasting disease har bekräftats eller misstänks officiellt."

2. När färskt kött, malet kött, köttberedningar och köttprodukter, enligt definitionen i punkt 1.10, 1.13, 1.15 respektive 7.1 i förordning (EG) nr 853/2004, från frilevande hjorddjur importeras till unionen från Kanada eller Amerikas förenta stater ska hälsointygen åtföljas av följande deklaration undertecknad av den behöriga myndigheten i produktionslandet:

"Denna produkt innehåller eller härrör endast från kött, undantaget slaktbiprodukter och ryggmärg, från frilevande hjorddjur som med negativt resultat har undersökts för chronic wasting disease (CWD) med hjälp av histopatologi, immunohistokemi eller andra diagnosmetoder som erkänts av den behöriga myndigheten, och härrör inte från djur som kommer från en region där förekomsten av chronic wasting disease har bekräftats under de senaste tre åren eller misstänks officiellt."

KAPITEL H

Import av sperma och embryon från får och getter

Vid import av sperma och embryon från får och getter till unionen ska ett djurhälsointyg uppvisas, i vilket följande intygas:

1. Donatordjuren har sedan födseln oavbrutet hållits i ett land där följande villkor är uppfyllda:
 - a) Klassisk skrapie är anmälningspliktig.
 - b) Det finns ett informations-, övervaknings- och kontrollsystem.

- c) Får och getter som smittats med klassisk skrapie avlivs och destrueras fullständigt.
 - d) Utfodring av får och getter med kött- och benmjöl eller fettgrevar som härrör från idisslare, enligt definitionen i OIE:s *Terrestrial Animal Health Code*, har förbjudits och förbudet har tillämpats effektivt i hela landet under åtminstone de senaste sju åren.
2. Donatordjuren har oavbrutet under de tre åren före insamlingen av den sperma eller de embryon som exporteras hållits på en anläggning eller anläggningar som under den perioden har uppfyllt alla villkor i kapitel A avsnitt A punkt 1.3 a–f i bilaga VIII, utom när anläggningen är en seminstation, under förutsättning att seminstationen uppfyller villkoren i punkt 1.3 c iv i det avsnittet; eller
- a) i fråga om sperma från får har sperman samlats in från handjur av prionproteingentyp ARR/ARR, eller
 - b) i fråga om embryon från får har embryona minst en ARR-allel.
- (*) Kommissionens beslut 2007/453/EG av den 29 juni 2007 om fastställande av BSE-statusen i medlemsstaterna eller tredjeländer eller regioner i dessa utifrån deras BSE-risk (EUT L 172, 30.6.2007, s. 84)."
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1397**av den 18 augusti 2016****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 augusti 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	148,1
	ZZ	148,1
0707 00 05	TR	158,2
	ZZ	158,2
0709 93 10	TR	135,1
	ZZ	135,1
0805 50 10	AR	181,3
	CL	137,8
	MA	99,8
	TR	154,0
	UY	201,1
	ZA	162,7
	ZZ	156,1
	EG	219,6
	TR	148,9
	ZZ	184,3
0808 10 80	AR	121,0
	BR	102,1
	CL	104,6
	CN	125,7
	NZ	130,5
	US	141,5
	UY	93,8
	ZA	91,0
	ZZ	113,8
	AR	93,2
0808 30 90	CL	121,2
	TR	141,3
	ZA	110,9
	ZZ	116,7
	TR	130,5
0809 30 10, 0809 30 90	ZZ	130,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV